

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 29

Vydána dne 29. června 1965

Cena

OBSAH:

55. Metodické pokyny Státní plánovací komise pro vypracování státního plánu rozvoje národního hospodářství

55

METODICKÉ POKYNY

Státní plánovací komise

ze dne 10. června 1965

pro vypracování státního plánu rozvoje národního hospodářství

Státní plánovací komise stanoví podle § 391 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb.:

{⁴} Přílohou metodických pokynů je seznam závazných úkolů a limitů návrhu státního plánu.

Článek 1

Úvodní ustanovení

{¹} Tyto metodické pokyny upravují postup a metodiku vypracování státního plánu rozvoje národního hospodářství na léta 1966 až 1970 (dále jen „pětiletý plán“) a prováděcích plánů počínaje rokem 1966.

{²} Tyto metodické pokyny jsou závazné pro všechny ústřední orgány, krajské národní výbory a Národní výbor hl. města Prahy (dále jen krajské národní výbory), které se účastní prací na státním plánu rozvoje národního hospodářství, pokud není podrobnějšími ustanoveními závaznost vymezena jinak.

Pro nižší stupně řízení platí ustanovení těchto pokynů přiměřeně. Ústřední orgány, krajské národní výbory a oborová ředitelství je mohou účelně doplnit nebo upravit.

{³} Návrh plánu se vypracovává podle formulářů, vydaných Státní plánovací komisí.

DÍL PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 2

{¹} Státní plán rozvoje národního hospodářství jako základní nástroj řízení usměrňuje vývoj základních proporcí a strukturu národního hospodářství a vytváří předpoklady pro dynamickou rovnováhu národního hospodářství.

Spolu s vědomým využíváním socialistických zbožně peněžních vztahů vytváří plán podmínky pro co nejefektivnější rozvoj hospodářství, pro neustálý růst životní úrovně pracujících.

{²} Základem sestavování plánu je všestranná analýza výchozího stavu ekonomiky i analýza a vědecké studie vývojových tendencí. Metody plánování se musí postupně zaměřovat na široké využití matematických metod a výpočetní techniky.

Zdokonalování současných metod tvorby plánu předpokládá dovést bilanční metodu až do

strukturálních a mezioborových bilancí a v rozbo-rech efektivnosti používat ve stále větší míře opti-malizačních výpočtů.

Článek 3

[1] Pětiletý plán se vypracovává v procesu sou-stavné spolupráce mezi ústředními orgány, kraj-skými národními výbory a hospodářskými organi-zacemi a je systematicky zpřesňován se zřetelem na významné odchylky skutečného ekonomického vývoje od předpokladů plánu, na nové skutečnosti ve výchozí základně a na základě nových poznatků vývojových perspektiv.

[2] Ministerstva, ústřední orgány, krajské ná-rodni výbory, oborová ředitelství, podniky a orga-nizace sestavují návrhy pětiletých plánů metodou postupného přibližování k nejjvhodnějšímu řešení. Při tvorbě plánu vycházejí ze základních proporcí obsažených ve směrnici vlády k vypracování pěti-letého plánu. Konečný návrh pětiletého plánu je syntézou výchozí směrnice a návrhů plánů ústřed-ních orgánů, krajských národních výborů a výro-bních hospodářských jednotek, vypracovaných na základě podnikových plánů.

Článek 4

[1] Prováděcí plány konkretizují a zpřesňují úkoly pětiletého plánu podle podmínek vytvoře-ných při jeho plnění. Prováděcí plán se vypracovává jako roční plán doplněný výhledem na další jeden rok popřípadě na dva roky.

[2] Roční plán s výhledem na další jeden rok se vypracovává zásadně v celém národním hospo-dářství, přičemž výhled se vypracovává ve zjedno-dušené struktuře ukazatelů. Výhled na další jeden rok je po schválení státního prováděcího plánu vládou zároveň směrnici pro vypracování provádě-cího plánu v následujícím roce.

[3] Výhled na druhý navazující rok se vypra-covává ve všech ústředně řízených průmyslových odvětvích a ve stavebnictví, a to

- a) v oblasti těžkého strojírenství (strojírenství pro investiční výstavbu), stavebnictví a do-vozu strojů a zařízení s dlouhým dodacím cyk-lem v zásadě v rozsahu podkladových údajů prováděcího plánu nutných z hlediska výro-bního zajištění dodávek pro investiční výstavbu v jiných odvětvích a pro vývoz, jakož i z hle-diska důsledků zajištění vlastních dodávek pro vlastní investiční výstavbu a z něho plynoucích termínů uvádění nových kapacit do provozu. Pokud jde o vývoz, dohodnou tyto úkoly s mi-nisterstvem zahraničního obchodu;
- b) v oblasti ostatních průmyslových odvětví v zá-sadě v rozsahu podkladových údajů provádě-cího plánu nutných z hlediska plánování po-třeby (odběru) dodávek z odvětví uvedených

v písmeni a) pro vlastní investiční výstavbu a z hlediska termínů uvádění nových kapacit do provozu, vyplývajících z plánu investiční výstavby;

c) nároky na investiční výstavbu v dalších od-větvích národního hospodářství zpracují pří-slušné orgány formou celkových rozborů a studií.

[4] V prováděcím plánu na rok 1966 se vypra-covává výhled ve zjednodušené formě.

Článek 5

Soustava ukazatelů

[1] Návrh plánu se vypracovává v soustavě podkladových údajů určených formuláři a nomen-klaturami vydanými Státní plánovací komisí. Vy-brané ukazatele této soustavy budou vládě navr-ženy jako závazné úkoly (popř. limity) a orientační ukazatele. Charakter těchto nástrojů je určen pří-slušným předpisem.

[2] Podkladové údaje pomáhají analyzovat do-savadní vývoj, stanovit cíle plánu a prověřovat jejich efektivnost a bilanční vazbu. Podkladovými údaji plánu jsou zejména:

- a) údaje, které charakterizují výchozí economic-kou základnu,
- b) studie o vývoji na zahraničním i domácím trhu, studie pružnosti poptávky a nabídky, rozbor-y efektivnosti jednotlivých záměrů plánu z hle-diska technickoekonomické koncepce, vztahu množství, jakosti a sériovosti výroby k vývoji světových a domácích cen apod.

Zdrojem těchto údajů jsou zejména tech-nickoekonomické studie, které jsou hlavními podklady pro zaměření kvalitativní stránky plánu;

- c) údaje, charakterizující základní souvislosti a příčinné vztahy zejména v souvislosti se struk-turálními změnami, které je možno získat jen soustavnou výměnou informací mezi jednotli-vými stupni plánování;
- d) údaje o skutečnostech a detailních vztazích, které nelze podrobně analyzovat na vyšších stupních řízení v příčinných souvislostech. Tyto údaje je účelné zpracovávat souhrnně ma-tematicko-statistickými metodami (regresní a korrelační analýzou apod.).

Ve všech těchto skupinách je nutno využívat nejen plánových informací, ale i poznatků technic-kých a společenských věd, statistických zjišťování, sociologických a psychologických průzkumů apod.

[3] Jednotlivé stupně řízení odpovídají za úplnost a pravdivost svých údajů uváděných v ná-vrhu plánu. V těch částech plánu, kde to přichází v úvahu, musí být údaje o očekávaném splnění plánu a o navržených úkolech plánu předem v ne-

zbytném rozsahu projednány mezi odběrateli a dodavateli.

[4] Pokud není stanoveno jinak, uvádějí se údaje, obsažené v časových řadách (v jednotlivých letech obsažených v příslušném plánu), přepočtené podle organizace a metodiky, popř. cen plánovaného roku. Spolu s návrhem plánu se předkládá podrobný propočet vlivu těchto změn. Při přepočtu se zpětně nepromítají věcné změny plánu, mzdové úpravy, zkrácení pracovní doby apod.

[5] Organickou součástí státního plánu jsou i ukazatele, které umožňují posoudit a aktivně ovlivňovat vytváření žádoucích oblastních proporcí, zejména pokud jde o rozvoj hospodářství na Slovensku (viz část XXIII.). Úkoly za hospodářství na Slovensku jsou určovány zásadně metodou územního průřezu, to znamená, že zahrnují i úkoly za závody na Slovensku, podřízené podnikům v českých krajích a nezahrnují závody v českých krajích, podřízené podnikům na Slovensku. Výjimky z této zásady jsou uvedeny v příslušných částech těchto pokynů. Seznam výrobních jednotek pro potřeby výpočtu územního průřezu dohodne příslušný ústřední orgán se Slovenskou plánovací komisí.

Postup při sestavování plánu

Článek 6

[1] Základní plánující jednotkou pro pětiletý a prováděcí plán je podnik či jiná jemu na roveň postavená organizace. Podniky vykonávají plánovací činnost v rámci výrobní hospodářské jednotky; přitom je řídí oborová ředitelství (nebo jiný nadřízený orgán, popř. příslušný národní výbor).

Oborová ředitelství a jim na roveň postavené organizace předkládají návrh plánu svému bezprostředně nadřízenému orgánu, a to v souhrnu za všechny své podřízené základní plánující jednotky. Ve stanoveném rozsahu předkládají návrhy plánu rovněž slovenským národním orgánům a krajským národním výborům.

[2] Při sestavování návrhu plánu postupují plánující jednotky podle směrnic nadřízených orgánů, které konfrontují se svými poznatky, získanými dlouhodobým a krátkodobým průzkumem potřeb, a předkládají nadřízeným orgánům plány v souladu s poznanými potřebami ekonomického vývoje na úseku své činnosti.

Článek 7

[1] V souvislosti se svými úkoly v oblasti úvěru a peněžního oběhu sestavuje Státní banka československá úvěrový a pokladní plán a účastní se projednávání finančních plánů a devizového plánu.

[2] Výrobní hospodářské jednotky a podniky projednávají s příslušnou pobočkou banky návrhy

plánu v rozsahu zdůvodňujícím potřebu úvěrů a devizových prostředků od banky a zejména ty části svého plánu, pro jejichž realizaci tyto prostředky od banky potřebují, nebo v jejichž oblastí je kontrola použití celospolečenských finančních prostředků uložena bance.

[3] Výrobní hospodářské jednotky a podniky uvedou v komentáři k plánu, zda bylo dosaženo s bankou dohody o finančním zajištění plánovaných úkolů. V případě neshody uvedou v komentáři důvody a vyčíslí finanční důsledky rozporů s bankou.

[4] Výrobní hospodářské jednotky a podniky předávají příslušné pobočce banky ty části plánu a jejich změny, které podle odstavce 2 jsou povinny s bankou projednat.

Článek 8

[1] Odvětvové ústřední orgány spolupracují při tvorbě, projednání a stanovení úkolů plánu tak, aby návrhy plánu vytvářely předpoklady optimálního rozvoje v rámci prostředků, které jsou pro tento rozvoj vymezeny a odpovídaly koncepci rozvoje příslušných odvětví.

Při vypracování návrhů plánů rozvoje hospodářství, které řídí, vycházejí z rozborů hospodářské úrovně jednotlivých oblastí a zabezpečují žádoucí rozmístění výroby a výstavby.

[2] Odvětvové ústřední orgány zabezpečují vypracování návrhů plánu rozvoje hospodářství, které je jim na celém území státu podřízeno a vypracovávají komplexní návrh. Přitom spolupracují v jednotlivých etapách plánovacích prací se Státní plánovací komisí a ostatními objektivními orgány vlády, se slovenskými národními orgány a ústředními orgány dodavatelů a odběratelů.

[3] Odvětvovými ústředními orgány, které sestavují návrh plánu podle těchto metodických pokynů se rozumějí

- a) ministerstva a ostatní ústřední orgány, jimž státní plán přímo ukládá úkoly; přitom ústředním orgánem jednotných zemědělských družstev se rozumí ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství, které předkládá plán v členění podle hlavních odvětví a ústředním orgánem peněžnictví a pojištnictví se rozumí ministerstvo financí a Státní banka československá;
- b) ústřední orgány družstev jsou Ústřední svaz výrobních družstev a Ústřední svaz spotřebních družstev;
- c) ústřední orgány plánujících společenských organizací jsou Ústřední rada odborů a Ústřední výbor Národní fronty;
- d) Slovenská národní rada má funkci ústředního orgánu pro hospodářství, které řídí.

(4) Krajské národní výbory mají při sestavování plánu obdobnou funkci jako ústřední orgány a v některých případech jako oborová ředitelství. Spolupráce krajských národních výborů a ústředních orgánů při vypracování plánu hospodářství národních výborů je uvedena v části XXIV.

(5) Ústřední orgány (za všechny podřízené organizace) a krajské národní výbory (za hospodářství národních výborů) předkládají návrhy pětiletého plánu a prováděcích plánů Státní plánovací komisi a ostatním ústředním orgánům v rozsahu stanoveném těmito metodickými pokyny, jakož i formuláři a ve lhůtách stanovených vládou.

Článek 9

Postup při plánování rozvoje hospodářství na Slovensku

(1) Oborová ředitelství předkládají návrhy plánů za hospodářské jednotky a organizace na Slovensku v odvětvích řízených ústředně též Slovenské plánovací komisi a v odvětvích, ve kterých působí výkonné orgány Slovenské národní rady, těmto orgánům.

(2) Pověřenectva a komise SNR předkládají návrhy plánů příslušným ústředním orgánům a Slovenské plánovací komisi v plném rozsahu návrhu plánu za organizace, za které vystupují jako nositelé úkolů plánu, za ostatní organizace příslušného resortu jen v rozhodujících ukazatelích dohodnutých s ústředními orgány a Slovenskou plánovací komisí.

(3) Ústřední orgány předkládají své návrhy za hospodářství na Slovensku Státní plánovací komisi a Slovenské plánovací komisi v rozsahu stanoveném formuláři vydanými Státní plánovací komisí.

(4) Slovenská plánovací komise předkládá návrh plánu rozvoje národního hospodářství na Slovensku po projednání v předsednictvu Slovenské národní rady Státní plánovací komisi; tento návrh je předmětem společného projednání mezi Státní plánovací komisí, Slovenskou plánovací komisí, příslušným ústředním orgánem a krajským národním výborem.

(5) Návrhy plánů předkládané Státní plánovací komisí vládě obsahují též závazné úkoly a orientační ukazatele rozvoje hospodářství na Slovensku.

(6) Ústřední orgány a oborová ředitelství zajišťují, aby podniky na Slovensku zaslaly Slovenské plánovací komisi, popř. příslušným výkonným orgánům Slovenské národní rady své konečné podnikové plány.

Článek 10

Účast pracujících

(1) Aktivní účast pracujících na vypracování, realizaci a kontrole plánu je hlavní oblastí uplat-

nění jejich bezprostřední účasti na řízení národního hospodářství a nezbytnou součástí řídicí práce.

(2) Pracující se podílejí na rozvoji, řízení a kontrole veškeré hospodářské a organizační činnosti formou účasti, kterou organizují odborové orgány diferencovaně podle charakteru odvětví, hospodářských organizací a jednotlivých stupňů řízení. V podnicích a oborových ředitelstvích projednávají zejména podklady a návrhy plánů, jejich rozpis, kontrolují a hodnotí jejich plnění spolu s rozvojem socialistického soutěžení především na výrobních poradách, v komplexních brigádách, na technickoekonomických konferencích a ve výrobních výborech.

(3) Ústřední orgány projednávají návrhy plánu rozvoje jimi řízeného hospodářství v etapách přípravy i schvalování s ústředními výbory příslušných odborových svazů. Seznamují je s jednotlivými problémy i celkovými úkoly daného odvětví nebo úseku národního hospodářství. Projednávají s nimi jejich stanoviska a společný postup při řešení důležitých otázek.

Obdobně projednávají rady krajských národních výborů návrhy plánu rozvoje svého hospodářství s krajskými odborovými radami.

(4) K zabezpečování plánu a ke zlepšování pracovních, zdravotních, sociálních a kulturních podmínek pracujících a k upevnování vztahu soudružské spolupráce uzavírají podle příslušných předpisů a směrnic ŮRO, jménem pracujících orgány Revolučního odborového hnutí s vedením organizací kolektivní smlouvy.

Článek 11

Zdokonalování plánovacích metod

(1) Pro zvýšení kvality plánu se budou používat postupně v co nejširším rozsahu ekonomicko-matematické metody, zejména soustava strukturálních bilancí, optimalizační výpočty, jakož i vyšší výpočetní technika a automatizovaný systém sběru a zpracování informací.

(2) Metoda strukturálních mezioborových bilancí se zavádí postupně tak, aby do roku 1970 se jí používalo v zásadě na všech stupních řízení, aby byla vytvořena návaznost v podstatě všech základních částí plánu. Forma a rozsah strukturálních bilancí se přizpůsobují charakteru a rozsahu činnosti příslušného stupně řízení.

(3) Státní plánovací komise sestavuje souhrnnou mezioborovou bilanci v peněžních jednotkách a souhrnnou materiálovou bilanci vybraných druhů energie, surovin, materiálů a výrobků převážně ve hmotných jednotkách. Na nižších stupních řízení se sestavují strukturální bilance především v peněžních jednotkách a podle potřeby i ve hmotných jednotkách. Bilance na nižším stupni řízení se zpravidla sestavují v podrobnějším členění, mí-

nimálně však v rozsahu bilance sestavované na nejbližší vyšším stupni.

(4) Současně se sestavováním mezioborových bilancí se postupně zavede plánování objemu výroby jako produkce zjišťované oborovou metodou místo dosavadní podnikové metody.

(5) Plán se sestavuje v návaznosti na jednotnou soustavu ekonomických klasifikací jako základního předpokladu pro oborové řízení a plánování národního hospodářství a tím pro postupné redukování výrobního plánování na centrální úrovni.

Článek 12

Členění plánu rozvoje národního hospodářství

(1) Státní plán rozvoje národního hospodářství se člení na jednotlivé části, které se vypracovávají ve vzájemné komplexní návaznosti, jak to odpovídá vzájemné ekonomické podmíněnosti jednotlivých výrobních činitelů. Jsou to tyto části:

I. Základní rozbor efektivnosti

Plány výroby a jiných výkonů

II. Průmyslová produkce, dodávky a jejich užití

III. Stavebnictví

IV. Zemědělství a nákup zemědělských výrobků

V. Lesní hospodářství

VI. Vodní hospodářství

VII. Doprava

VIII. Spoje

IX. Geologický průzkum

X. Vnitřní obchod

XI. Zahraniční obchod a devizový plán

XII. Školství a kultura

XIII. Zdravotnictví

XIV. Sociální zabezpečení

XV. Místní hospodářství

XVI. Výrobní družstevnictví

Plány svodné a průřezové

XVII. Rozvoj vědy a techniky

XVIII. Investiční výstavba

XIX. Projektové práce

XX. Práce

XXI. Finance, náklady a hrubý důchod

XXII. Ceny

XXIII. Rozvoj oblastí

XXIV. Národní výbory

(2) Součástí soustavy národohospodářských plánů je rovněž zvláštní část státního plánu rozvoje národního hospodářství pro obranu, bezpečnost a těžbu radioaktivních surovin, pro které se vydávají zvláštní pokyny.

DÍL DRUHÝ

POSTUP PŘI SESTAVOVÁNÍ JEDNOTLIVÝCH ČÁSTÍ PLÁNU

Část I

ZÁKLADNÍ ROZBOR EFEKTIVNOSTI

Článek 13

(1) Důležitou součástí plánů je rozbor efektivnosti základních záměrů plánu, který je současně klíčovým nástrojem pro zajišťování vztahů mezi jednotlivými plány.

(2) V rozboru efektivnosti se hlavní záměry plánu musí řešit v celém komplexu vztahů hmotných i hodnotových, jak z hlediska hmotného zabezpečení, tak v souvislosti s vývojem cen, produktivity práce, nákladů apod., a zejména z hlediska prodejnosti výrobků na domácím a světovém trhu a devizové výhodnosti, jakož i náročnosti na omezené zdroje ekonomického rozvoje.

Všechny plánovací stupně vytvářejí organizační podmínky pro to, aby základní proporce plánu byly rozpracovány komplexně a aby tato zásada nebyla narušena funkcionální organizací práce.

(3) Základní rozbor efektivnosti se zaměřuje na skloubení nejdůležitějších kvalitativních vztahů mezi výrobou, zahraničním obchodem, investicemi a produktivitou práce. Kromě toho jsou v jednotlivých částech plánu zajišťovány další podklady pro rozbor efektivnosti.

(4) Proporce, které v základním rozboru se uvádějí komplexně a synteticky, se podrobněji rozvádějí a analyzují v ostatních částech plánu. Číselné údaje a proporce uvedené v této části plánu musí být svázány s údaji v ostatních částech plánu.

Článek 14

Formy zpracování a projednání

(1) Rozbor efektivnosti se zpracovává jako syntetický rozbor údajů získaných na základě technickoekonomických studií, rozborů studia zahraničních zkušeností, projektů apod.

(2) Zpracování a projednání rozborů efektivnosti se organizuje tak, aby předcházelo uzavírání návrhu plánu, aby tedy nedošlo k tendencím uzavírat návrhy plánu bez ohledu na efektivnost. Kvantitativní vybilancovanost plánu není sama o sobě dostatečným dokladem efektivnosti úkolů plánu.

{³} Při rozбореch efektivnosti je nutno zabezpečovat společenskou efektivnost včetně co nejúčelnějšího rozmístění výrobních sil, vytváření zdravého životního a pracovního prostředí apod.

Článek 15

Obsah rozboru efektivnosti

{¹} Základní rozbor efektivnosti má tyto části:

- a) rozbor efektivností struktury výroby,
- b) rozbor efektivnosti investiční výstavby a využití základních fondů,
- c) rozbor zajištění růstu produktivity práce.

{²} Rozbory efektivnosti předkládají vybrané resorty, podrobnosti jsou uvedeny na příslušných formulářích.

Článek 16

Rozbor efektivnosti struktury výroby

{¹} Úkolem plánu je zabezpečit zvýšení efektivnosti struktury výroby, to je postupnou změnu k výrobkům výhodným z hlediska zahraničního i vnitřního trhu.

{²} Jako výchozí podklad pro rozbor změn struktury výroby v pětiletém plánu se rozebírají tendence ve světě ve struktuře výroby z hlediska technické úrovně, kvality, atraktivnosti výrobků apod. v souvislosti s ekonomickými předpoklady dosažení progresivních změn ve struktuře výroby. Dále se navrhuje změny ve struktuře výroby na základě prováděných prověrek technické úrovně výrobků.

Celkové tendence změny struktury výroby se konkretizují v plánu výroby do úkolů zavádění nových výrobků do výroby, jakož i do vypouštění starých neefektivních výrob.

{³} Současně se provádí rozbor progresivních změn v potřebě surovin. Zejména se rozebírá vliv chemizace výroby na objem výroby a spotřeby a na vlastní náklady (suroviny, mzdy).

{⁴} Rozbor se vypracovává za nejdůležitější obory se zvláštní pozorností k oborům rozvojovým, technicky náročným, důležitým pro zahraniční obchod apod.

{⁵} Při vlastním rozboru efektivnosti se struktura výroby posuzuje z hlediska společenské produktivity práce v nejširším slova smyslu včetně efektivnosti ve vztahu vnitřních a světových cen (nikoliv tedy pouze z bilančních hledisek).

{⁶} Návrh se zpracovává na základě těchto rozborů:

- a) základní bilanční úvaha, tj. vztah mezi množstvím výroby, domácí spotřebou, mezistátními závazky a možnostmi odbytu na světových trzích; tuto úvahu je nutno dovést až do vytyčení předpokladů vývozu a dovozu;

b) úvaha o efektivnosti výroby. V tomto směru je nutno zejména uvážit snížení nákladů výroby a z toho plynoucí vývoj běžné ceny výrobků, růst produktivity práce (tam, kde je účelné tento ukazatel podle výrobků zjišťovat), jakož i efektivnost z hlediska zahraničního obchodu. K tomu účelu je nutno zejména provést úvahu o vývoji našich vnitřních cen ve vztahu ke světovým cenám a o devizové výnosnosti výrobku;

c) rozbor optimální sériovosti (hromadnosti) výroby vzhledem ke světovým cenám;

d) rozbor problémů surovinového zajištění výroby, schopnosti konkurence na světových trzích, předpokladů snižování nákladů (přírodní podmínky, cena surovin, předpoklady v úrovni techniky apod.).

{⁷} Na základě těchto úvah se rozbor zpracovává ve variantách a to tak, aby jednak byly kryty známé potřeby (na základě požadavků odběratelů a průzkumu trhu) jednak na optimální sériovost (hromadnost) výroby při reálné možnosti růstu technické úrovně výroby, jednak podle předpokladů plánu.

{⁸} Devizová výnosnost výrobku se posuzuje z hlediska efektivnosti mezinárodní dělby práce souborem ukazatelů podle pokynů Státní plánovací komise a ministerstva financí.

{⁹} Návrh se vypracovává za vybrané důležité výrobky nebo výrobky — reprezentanty, popř. skupiny výrobků. Při stanovení nomenklatury se vychází z jednotné klasifikace výrobků a plánovací nomenklatury průmyslové produkce. Nomenklatura bude dohodnuta se Státní plánovací komisí. Kromě dohodnuté nomenklatury provedou podniky a výrobní hospodářské jednotky rozbor ve vlastní širší nomenklatuře podle svých potřeb.

{¹⁰} Při provádění rozboru využijí ministerstva a výrobní hospodářské jednotky v plné míře podkladů, které předávají podnikům zahraničního obchodu pro účely rozboru efektivnosti vývozu a rovněž podkladů plánu cen.

Článek 17

{¹} Rozbory efektivnosti struktury výroby se dovádějí až do stanovení nosných výrobních programů, to je takových programů, které mají rozhodný význam pro růst technické úrovně, efektivnost zahraničního obchodu apod. Na zabezpečení těchto programů by mělo být soustředěno všechno úsilí a příslušné podniky by měly být vybaveny všemi potřebnými prostředky.

{²} Při výběru těchto úkolů je nutno se zaměřit především na výrobky, u kterých je možno v krátkém čase dosáhnout nebo předstihnout světovou technickou úroveň a současně dosáhnout výhodných cen na světových trzích. Půjde tedy zejména o výrobky;

- a) kterých je na světovém trhu nedostatek, jejichž spotřeba bude v příštích letech růst anebo kde se ČSSR může z jiných důvodů prosadit na světových trzích;
- b) kde je možno dosáhnout takové úrovně vlastních nákladů, která zaručuje výhodné relace v zahraničním obchodě;
- c) kde jsou dány předpoklady v technickém rozvoji pro to, aby v krátkém čase bylo možno dosáhnout nebo předstihnout světovou úroveň techniky; jde tedy o výrobky

— jejichž současná technická úroveň (parametry) je již na světovém průměru nebo jej předstihuje,

— v jejichž výrobě má Československo dlouholetou tradici, i když výroba u nich technicky zastarala, ale vzhledem k výrobním zkušenostem je předpoklad světové úrovně znovu dosáhnout,

— u nichž sice v současné době nedosahuje ČSSR světové úrovně, ale kde jsou předpoklady pomocí existující dostatečné výzkumné vývojové kapacity světové úrovně dosáhnout;

- d) které ve své výrobě buď vůbec nebo jen v malém množství potřebují suroviny a materiál dovozené z kapitalistických států a které co nejlépe zhodnocují naši vlastní surovinovou základnu.

Článek 18

Ekonomické zdůvodnění a rozbor efektivnosti investiční výstavby a využití základních fondů

[¹] Pro souhrnné posouzení vývoje základních fondů a jejich využití zpracují ústřední orgány a krajské národní výbory bilanci základních fondů a provedou za průmyslové podniky a stavební organizace propočty ukazatelů, které charakterizují vazbu mezi základními fondy, výrobou, produktivitou práce a vlastními náklady. Vztahy mezi těmito ukazateli, jakož i vnitřní vztahy v reprodukci základních fondů souhrnně charakterizují vývoj efektivnosti výrobní základny jednotlivých odvětví a oborů a efektivnost nově vynakládaných prostředků.

Zdůvodnění plánovaného využití základních fondů a jejich vývoje se musí opírat o podrobnější rozbor stavu a vývoje opotřebení základních fondů, jejich potřebné obnovy, souladu věcné struktury základních fondů s požadavky výroby, možností ve snižování vlastních nákladů a prostředků na jejich mobilizaci, zvýšení rentability vynakládaných investic.

[²] Efektivnost investiční výstavby jako celku i jednotlivých staveb se posuzuje podle jednotných kritérií. Hlavním kritériem při zařazování staveb do plánu investiční výstavby je hledisko společenské produktivity práce v nejširším slova smyslu.

[³] U staveb závodů, jejichž produkce je zaměnitelná prostřednictvím zahraničního obchodu toto kritérium sleduje hledisko nejeftivnějšího zapojení do mezinárodní dělby práce. Toto hledisko se posuzuje ukazateli investiční náročnosti jednotky produkce, oceněné ve světových cenách a ukazateli úplných vlastních nákladů na jednotku produkce oceněné ve světových cenách a syntézou těchto ukazatelů v souhrnném propočtovém ukazateli efektivnosti s použitím stanovené lhůty splatnosti pro varianty investičně náročnější.

[⁴] U staveb závodů, jejichž produkce není zaměnitelná prostřednictvím zahraničního obchodu se jako hlavní hledisko sleduje investiční náročnost a úplné vlastní náklady na jednotku produkce (respektive na uspokojení společenské potřeby); rovněž je třeba přihlížet při porovnání úplných vlastních nákladů ke světovým cenám z hlediska efektivnosti záměny výrobních činitelů.

[⁵] Ukazatele navrhovaných staveb se porovnávají s nejprogresivnějšími ukazateli dosahovanými u nás i v zahraničí (rozsah výroby, sériovost, produktivita práce, spotřeba surovin a energie apod.) a dosahováním těchto progresivních ukazatelů se zajišťuje jejich nejvyšší efektivnost.

[⁶] Hlavním kritériem efektivnosti staveb nevyrobního charakteru zabezpečujících převážně společenskou spotřebu jsou minimální investiční náklady na zajišťování komplexních podmínek společenského a hospodářského rozvoje při dosažení odpovídajícího standardu vybavení.

[⁷] U všech staveb, zejména však u akcí s méně výhodnými syntetickými ukazateli se při výběru pro zařazení do plánu hodnotí rovněž další hlediska:

— vliv na vytváření optimální struktury národního hospodářství a na meziodvětvové vztahy, jakož i přínos pro racionální rozmístění výrobních sil, a pro rozvoj méně vyvinutých oblastí,

— nároky na vyvolané investice a generální opravy spojené s výstavbou i s provozem zařízení,

— zajištění provozu nových základních fondů limitovanými zdroji rozvoje (pracovní síly včetně výchovy kvalifikovaných kádrů, suroviny, energie apod.),

— tvorba finančních zdrojů v čase a poskytnutí potřebných prostředků z centrálních zdrojů,

— lhůta výstavby,

— vývoj rozestavenosti v příslušném odvětví a oboru.

[⁸] Pro zhodnocení vlivu jednotlivých staveb na růst společenské produktivity práce, na vývoj územní proporcionality a na tvorbu životního prostředí se použije před jejich zařazením do plánu investiční výstavby nebo do plánu projektových a průzkumných prací technickoekonomická charak-

teristika stavby.*) Údaje technickoekonomické charakteristiky stavby vycházejí z údajů schválené přípravné nebo projektové dokumentace (investiční studie, investiční úkol, úvodní projekt) a jsou jednotnými a závaznými podklady pro všechny úrovně řízení a plánování. Investor zpracuje a závazně potvrdí technickoekonomickou charakteristiku stavby bezodkladně po schválení příslušné dokumentace a pro určené kategorie staveb ji předloží příslušným ústředním orgánům, které předložené návrhy posoudí z uvedených hledisek a podle výsledku posouzení zařadí stavbu do evidence.

(9) V případě, že dojde ke změně základních údajů technickoekonomické charakteristiky stavby, které mají přímý vztah k údajům plánu (zejména celkový rozpočtový náklad stavby, kapacita, doba výstavby, počet pracovníků a úplné vlastní náklady) je investor povinen upravit technickoekonomickou charakteristiku na základě schválené změny a předložit ji týmž orgánům, jako původní návrh.

(10) Pro vypracování návrhů plánu se používá vždy posledních platných údajů evidované technickoekonomické charakteristiky staveb, o jejichž zařazení do plánu investiční výstavby bylo rozhodnuto na základě posouzení efektivnosti a předpokladů hmotného a kapacitního zajištění v příslušných bilancích.

(11) V podrobnostech bude postup uvedený v odstavcích 8 a 9 upraven pokyny, které pro vedení evidence rozestavěných staveb i staveb uvažovaných k zařazení do plánu vydává Státní komise pro investiční výstavbu.

Článek 19

Rozbor zajištění růstu produktivity práce

(1) V zájmu zvýšení efektivnosti národního hospodářství s ohledem na vysoký stupeň využití pracovních zdrojů v ČSSR je třeba ve všech odvětvích, zejména v průmyslu a ve stavebnictví, zvýšit efektivnost využití pracovních sil a vytvořit podmínky pro to, aby růst produkce v průmyslu a stavebnictví jako celku byl prakticky plně kryt růstem produktivity práce a aby zejména v některých odvětvích a závodech zpracovatelského průmyslu mohly být stavy pracovníků i při rostoucím objemu výroby snižovány.

Proto je třeba při přípravě plánu na všech organizačních stupních analyzovat a aktivně zabezpečovat růst produktivity práce.

(2) Rozbor růstu produktivity práce musí vycházet ze záměrů ve specializaci a koncentraci výroby a počítat se širokým uplatněním progresivní technologie a techniky a s podstatným zvýšením úrovně organizace výroby a práce. Přitom je nutno organizovat co nejuzší spolupráci všech navazujících

útvarů a orgánů (technické, investiční útvary, výzkumné a projektové organizace, Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky, Státní komise pro investiční výstavbu atd.) a využít všech navazujících podkladů (plán výroby, technickoekonomické koncepce, plán vědy a techniky, plán investiční výstavby atd.).

(3) Ústřední orgány předkládají s návrhem pětiletého plánu studie o zajištění růstu produktivity práce, v nichž se provádí jednak rozbor došavadního vývoje a podle možností i srovnání s přední světovou úrovní produktivity práce, jednak rozbor základních faktorů růstu produktivity práce během plánovaného období, v tom zejména:

a) v průmyslu

1. vlivu nově budovaných a rekonstruovaných závodů (uvedených do provozu z jmenovité investiční výstavby a z oborové výstavby u akcí posuzovaných Státní plánovací komisí, Státní komisí pro investiční výstavbu a příslušným ústředním orgánem),
2. vlivu likvidace neefektivních provozoven,
3. vlivu růstu produktivity práce v ostatních kapacitách.

Ústřední orgány provádějí rozbor zdrojů růstu produktivity práce v rozsahu stanoveném Státní plánovací komisí s přihlédnutím ke konkrétním podmínkách jednotlivých odvětví a věcným problémům plánu. Podklady předložené ústředními orgány mají přitom Státní plánovací komisí umožnit propočít vlastních variant plánu s přihlédnutím k eventuálním rozdílům v objemu a struktuře výroby, v objemu a rozdělení investic a v uvažovaném růstu mezd apod.

b) v ostatních odvětvích (např. ve stavebnictví, v dopravě, v obchodu) provádějí ústřední orgány rozbor podle konkrétních podmínek jednotlivých odvětví v rozsahu dohodnutém se Státní plánovací komisí.

(4) V návrhu prováděcího plánu se provádí rozbor zdrojů růstu produktivity práce ve zjednodušeném rozsahu dohodnutém Státní plánovací komisí a resorty s přihlédnutím ke konkrétním podmínkám jednotlivých odvětví.

(5) Způsob provedení rozboru zdrojů růstu produktivity práce ve výrobních hospodářských jednotkách, podnicích a závodech určují ústřední orgány, popř. oborová ředitelství.

Část II

PRŮMYSLOVÁ PRODUKCE, DODÁVKY A JEJICH UŽITÍ

Článek 20

(1) Cílem plánování průmyslové produkce, dodávek a jejich užití je správné poznání a vyjádření

* Metoda a rozsah zpracování technickoekonomických charakteristik staveb, uvažovaných k zahájení v roce 1967, byly stanoveny v zásadách, vydaných Státní plánovací komisí dne 5. května 1965, č. j. 301 890/65.

potřeb, zdrojů a užití průmyslových výrobků v národním hospodářství v základních i významných dílčích proporcích, zaměření rozvoje průmyslu na nejefektivnější strukturu produkce při ekonomickém využití mezinárodní dělby práce za účelem neustálého všestranného růstu úrovně průmyslu a tím i maximálně možného uspokojování rostoucích potřeb pracujících a celé společnosti.

(2) Plán průmyslové produkce, dodávek a jejich užití se realizuje převážně na základě bezprostředních dodavatelsko odběratelských vztahů mezi socialistickými organizacemi v rámci působení ekonomických nástrojů řízení, jimiž se uvádějí do souladu zájmy podnikové se zájmy společenskými a s cíli vyjádřenými v dlouhodobých plánech.

Základní proporce ve vývoji průmyslové produkce z hlediska dlouhodobého rozvoje určují ústřední orgány prostřednictvím státního plánu investiční výstavby.

Jen v omezeném rozsahu je realizace průmyslové produkce a dodávek zabezpečována formou závazných výrobních a dodávkových úkolů.

(3) Dodavatelské podniky provádějí systematicky dlouhodobý a krátkodobý průzkum trhu a vývoje potřeb v národním hospodářství (ve spolupráci s organizacemi zahraničního obchodu i na zahraničních trzích) a sestavují výrobkové bilance. Oborová ředitelství sestavují výrobkové bilance jen v případě, kdy je to z vážných důvodů nutné a neomezují-li se tím podstatněji ekonomická samostatnost podřízených podniků a nevytváří-li se tak neúčelný meziclánek mezi přímým dodavatelem a odběratelem.

(4) Plán průmyslové produkce, dodávek a jejich užití se sestavuje v těchto skupinách ukazatelů:

- ukazatele celkového objemu produkce,
- ukazatele celkového objemu dodávek a jejich užití,
- ukazatele hmotné struktury produkce, dodávek a jejich užití,
- ukazatele dovozu.

(5) Plán průmyslové produkce předkládají všechny ústřední orgány a krajské národní výbory, které řídí průmyslové podniky. Některé části plánu průmyslové produkce se předkládají i za průmyslovou činnost neprůmyslových organizací.

Plánování celkového objemu produkce

Článek 21

(1) Celkový objem průmyslové produkce se ve státním plánu určuje pomocí ukazatelů v peněžním vyjádření, tj. pomocí ukazatelů hrubé výroby, výroby zboží a jiných souhrnných ukazatelů, zpravidla odvětvově diferencovaných.

(2) Ukazatele celkového objemu průmyslové produkce mají v plánu zásadně orientační nebo podkladový charakter.

(3) Ukazatel hrubé výroby je nejobecnějším ukazatelem plánu průmyslové produkce; určuje v peněžním vyjádření celkový objem veškeré vynaložené živé i zhmotnělé práce.

(4) Ukazatel výroby zboží určuje v peněžním vyjádření tu část průmyslové produkce, která je převážně určena k realizaci.

(5) Podrobnější náplň těchto ukazatelů je uvedena ve vysvětlivkách k formulářům.

Článek 22

K sledování potřeby živé práce, bilancování pracovních sil apod. se používá dalších souhrnných ukazatelů celkového objemu výroby, zpravidla odvětvově diferencovaných. Jejich konstrukci stanoví příslušná ministerstva a ústřední orgány v dohodě se Státní plánovací komisí.

Článek 23

(1) Hrubá výroba, výroba zboží a ostatní souhrnné ukazatele celkového objemu produkce se plánují (až na další) podnikovou metodou, s výjimkou plánu průmyslové produkce za Slovensko, kde se tyto ukazatele sestavují metodou územního průřezu.

(2) Plán průmyslové produkce oborových ředitelství, ústředních orgánů a krajských národních výborů obsahuje výrobu všech podřízených průmyslových podniků.

(3) Průmyslová výroba neprůmyslových organizací se do průmyslové produkce nezahrnuje, s výjimkou výroby průmyslových dílen a provozů stavebních organizací a dopravy.

(4) Výroba pomocných závodů, dílen a provozů průmyslových podniků se zahrnuje do celkového objemu průmyslové produkce podle stejných zásad jako výroba provozů hlavní činnosti podniku.

(5) Při zahájení výroby v nových výrobních kapacitách se započítává tato výroba do plánu produkce ode dne, kdy budou výrobní kapacity uvedeny do provozu, a to v souladu s plánem výroby ve hmotných jednotkách. Výroba dosažená v průběhu zkušebního provozu se započítává do plánu.

Plánování celkového objemu dodávek a užití průmyslové produkce

Článek 24

Celkový objem dodávek

(1) Celkový objem dodávek vyjadřuje celkové dodávky (odbyt) podniků a organizací vůči ostat-

nímu národnímu hospodářství. Sestavuje se podnikovou metodou, tzn., že celkové objemy dodávek na všech nadpodnikových stupních řízení jsou součtem celkových objemů dodávek jednotlivých podniků.

(2) Celkový objem dodávek se dále člení podle základních odběratelských oblastí, tj. na dodávky pro vnitřní obchod, pro vývoz, pro investiční výstavbu a generální opravy (týká se pouze strojů a zařízení, včetně montáží, náhrad a inventáře) a pro ostatní účely (pro výrobní nebo jinou spotřebu).

Článek 25

Náplň objemu dodávek

(1) Náplň objemu dodávek tvoří zásadně jak dodávky (odbyt) z výrobních podniků, tak i dodávky (odbyt) odbytových organizací.

(2) Objem dodávek zahrnuje i dodávky obchodního zboží nakoupeného z jiných podniků. Ukazatel objemu dodávek na všech stupních řízení obsahuje tedy tu část celkové realizace výrobního zboží (včetně zboží vedlejších závodů a dílen neprůmyslových organizací) a prodeje obchodního zboží, která zůstane po odečtení odbytově nerealizovaných složek výroby zboží.

(3) Dodávky z jiných zdrojů než z vlastní průmyslové výroby (nejde-li o obchodní zboží z tuzemské výroby nebo z dovozu) se ve zdrojové části celkové bilance objemu dodávek zahrnují do položky „ostatní zdroje“.

Článek 26

Objem dodávek pro vnitřní obchod

(1) Objem dodávek pro vnitřní obchod zahrnuje veškeré dodávky určené pro maloobchodní prodej (včetně obchodního zboží), a to jak dodávky, které jsou výsledkem průmyslové či zemědělské výroby, nebo činností tzv. svobodných povolání (např. tržní produkce výtvarníků) tak i dodávky z dovozu apod., a bez ohledu na to, zda tyto dodávky slouží k zajištění maloobchodního obrátu v obchodní síti ministerstva vnitřního obchodu nebo v organizacích jiných resortů.

U potravinářského průmyslu se z praktických důvodů zahrnují do dodávek pro vnitřní obchod i dodávky pro mimotržní spotřebitele realizované v síti vnitřního obchodu.

(2) Dodávky pro vnitřní obchod zahrnuje do svého plánu dodávek organizace (podnik, odbytová organizace, oborové ředitelství, ministerstvo), která v bezprostředním styku s orgány vnitřního obchodu (obchodní podniky, ministerstvo vnitřního obchodu) plánuje dodávky produkce daného oboru pro vnitřní obchod.

(3) Dodávky z dovozu určené pro vnitřní obchod zahrnuje do svého celkového objemu dodá-

vek organizace, která tyto dodávky pro orgány vnitřního obchodu bezprostředně realizuje.

Článek 27

Objem dodávek pro vývoz

Dodávky pro vývoz zahrnují zboží a práce průmyslové povahy dodávané přímo podnikům zahraničního obchodu (popřípadě jejich jménem do zahraničí) a určené k vývozu (včetně dodávek na vývozní sklady, pokud jsou ve správě PZO, a dodávek pro PZO Tuzex). Nepatří sem dodávky zboží vyváženého v rámci výměnných akcí vnitřního obchodu apod.

Článek 28

Objem dodávek pro investiční výstavbu

(1) Do objemu dodávek pro investiční výstavbu se zahrnují dodávky strojů a zařízení určené pro investice včetně montáží, náhrad a inventáře, dodávky pro generální opravy, včetně dodávek pro vlastní organizaci, jakož i náklady na dopravné a skladovací výlohy (u generálních a finančních dodavatelů), pokud jsou hrazeny z investičních prostředků.

(2) Dodávky investičního charakteru, které se realizují prostřednictvím odbytových organizací, zahrnují do ukazatele objemu dodávek pro investiční výstavbu příslušné odbytové organizace. Výrobní podniky dodávající odbytovým organizacím zahrnují tyto dodávky ve svém plánu dodávek do objemu dodávek pro ostatní odběratele.

Článek 29

Plánování hmotné struktury produkce, dodávek a jejich užití

(1) Koncepce rozvoje výroby a její struktury se v plánu vyjadřuje z hlediska proporcionality soustavou ukazatelů a bilancí, která ilustruje a prověřuje jednak celkové dodávkové vztahy (včetně dovozu) k hlavním oblastem užití průmyslové produkce (investiční výstavba, vnitřní obchod a vývoz); jednak i vzájemné proporcionalní dodávkové vztahy uvnitř průmyslu, a u vybraných výrobních též oblastní rozložení výroby a spotřeby.

(2) Soustava ukazatelů hmotné struktury produkce, dodávek a jejich užití je určena v seznamu hmotných ukazatelů plánu průmyslové, lesní a zemědělské produkce, dodávek a jejich užití na rok 1966 a na léta 1966—1970.

(3) Ukazatele struktury výroby se uvádějí v plánu jak v peněžních, tak v hmotných jednotkách. Vyjadřují se jednak jako celkový objem výroby daného výrobku (souboru výrobků) a z toho objem výroby pro vývoz, vnitřní obchod a investiční výstavbu, jednak v hmotných jednotkách po-

dle nejvýznamnějších odběratelských ústředních orgánů.

[⁴] Do plánu výroby v hmotných jednotkách se zahrnuje veškerá výroba daných výrobků bez ohledu na to, zda jde o výrobu určenou k odbytí nebo pro vlastní potřebu.

[⁵] Plán výroby v ukazatelích struktury se zdůvodňuje rozbořem stavu a využití kapacit, technickohospodářskými ukazateli, popřípadě dalšími zvlášť stanovenými propočty, a to jak za ČSSR celkem, tak v územním průřezu za Slovensko; přitom územní průřez za Slovensko se plánuje u všech výrobků podle seznamu hmotných ukazatelů, pokud se tyto výrobky vyrábějí v podnicích a závodech na Slovensku.

[⁶] Převážná část ukazatelů struktury průmyslové produkce, dodávek a jejich užití má ve státním plánu orientační charakter a jen u omezeného okruhu výrobků se ukládají závazné úkoly výroby a dodávek v rozsahu vymezeném seznamem závazných ukazatelů hmotné struktury produkce, dodávek a jejich užití na rok 1966 a na léta 1966 až 1970.

Tyto závazné úkoly musí být před rozhodovacím ústředním orgánů předběžně projednány na úrovni podniků a výrobně hospodářských jednotek.

[⁷] Závazné úkoly plánu struktury průmyslové produkce a dodávek ve hmotných jednotkách vyjadřují státem určenou preferenci, z níž pro výrobní podnik vyplývá povinnost uzavřít s odběratelskou organizací hospodářskou smlouvu. Tím není omezena povinnost dodavatelů uzavírat hospodářské smlouvy i na další dodávky (pro jmenovitou investiční výstavbu, pro zajištění obranyschopnosti apod.) ve smyslu příslušných ustanovení hospodářského zákoníku.

Ceny používané pro vyjadřování hodnotových ukazatelů plánu průmyslové produkce, dodávek a jejich užití

Článek 30

[¹] Ukazatel hrubé výroby a ukazatele struktury výroby v hmotných jednotkách, uváděné v peněžním vyjádření se vyjadřují ve srovnatelných velkoobchodních cenách.

[²] Srovnatelnými cenami se pro sestavení plánu průmyslové produkce rozumějí na léta 1966 až 1970 velkoobchodní ceny platné k 1. lednu 1966. Pro sestavení prováděcího plánu na rok 1966 se použijí jako srovnatelné velkoobchodní ceny platné k 1. lednu 1960, které se přepočtou na nové srovnatelné ceny (tj. ceny platné od 1. ledna 1966) v období předložení návrhu pětiletého plánu. Údaje o skutečném vývoji průmyslové výroby v roce

1966 budou sledovány již v nových srovnatelných cenách.

[³] Srovnatelnými cenami stavebních, důlních, geologických a montážních prací se rozumějí ceny stanovené podle platné rozpočtové soustavy.

Článek 31

[¹] Ukazatel výroby zboží a ukazatele hodnoty dodávek se oceňují v běžných velkoobchodních cenách. Pro potřebu výpočtu hrubé výroby se výroba zboží vyjadřuje též ve srovnatelných velkoobchodních cenách.

[²] Běžnými velkoobchodními cenami se pro tyto účely rozumějí tržní ceny, stanovené podle cenových předpisů, platné k 1. lednu plánovaného období.

Článek 32

[¹] Ukazatel dodávek pro vnitřní obchod se oceňuje v běžných velkoobchodních cenách a v maloobchodních cenách. Při vypracování a oceňování návrhu plánu dodávek pro vnitřní obchod jsou podniky výrobně hospodářských jednotek, organizace vnitřního obchodu a ústřední orgány povinny běžně zajišťovat vazbu průměrných maloobchodních cen na průměrné velkoobchodní ceny a tím i vazbu na finanční plán (odvod daně z obrátu).

[²] Ukazatel objemu dodávek pro vývoz se oceňuje v cenách zahraničního obchodu, stanovených podle zásad uvedených v části XI a v cenách tuzemských.

Článek 33

[¹] Ukazatel objemu dodávek pro investiční výstavbu se vyjadřuje tak, že investice vlastní výroby se vyjadřují v běžných velkoobchodních cenách, stavební a montážní práce podle platné rozpočtové soustavy a strojní zařízení podle platných předpisů o oceňování strojního zařízení. Generální opravy prováděné ve vlastní režii se oceňují ve velkoobchodních cenách, pokud jsou stanoveny; nejsou-li stanoveny, oceňují se plánovanými vlastními náklady, tj. bez ziskové přírážky. Stavební a montážní práce se oceňují podle platné rozpočtové soustavy.

[²] Hodnota přírůstku (úbytku) nedokončené výroby se vyjadřuje ve vlastních nákladech nedokončené výroby.

[³] Hodnota přírůstku (úbytku) polotovarů, nástrojů a přípravků vlastní výroby se oceňuje ve velkoobchodních cenách, s výjimkou strojírenství, kde se oceňuje ve vlastních nákladech. Hodnota surovin dodaných zákazníkem se vyjadřuje v běžných velkoobchodních cenách.

Plánování dodávek z dovozu

Článek 34

(1) Plánovaný dovoz surovin, polotovarů, hotových výrobků, služeb a prací průmyslové povahy se provádí v rámci dovozních objemů (vyjádřených v cenách zahraničního obchodu) stanovených jednotlivým ústředním orgánům v členění na dovoz ze socialistických a kapitalistických států.

(2) Dovozní objemy jsou závazné; jsou určeny k zabezpečení potřeb ústředních orgánů a jim podřízených výrobních hospodářských jednotek, obytových a ostatních organizací jejich odvětví, včetně těch, které řídí národní výbory. Pokud odvětvové ústřední orgány vykonávají dovozní gesci, slouží dovozní objemy i k zabezpečení potřeb ostatních odvětví u výrobků na něž se vztahuje dovozní gescie.

(3) Dovoz surovin, polotovarů a hotových výrobků důležitých pro zabezpečení potřeb národního hospodářství nebo pro zajištění přijatých mezistátních závazků, na jejichž odběru závisí další rozvoj hospodářské spolupráce a výměny zboží, stanoví se jmenovitě a provádí se rovněž v rámci dovozního objemu.

(4) V rámci dovozního objemu provádí ministerstvo vnitřního obchodu i dovoz spotřebního zboží k zajištění maloobchodního obratu. Objem tohoto dovozu se stanoví obdobně jako celkový dovoz, tj. v teritoriálním rozdělení a v zahraničních a v maloobchodních cenách. Specifikaci a strukturu dodávek spotřebního zboží projednávají navzájem organizace zahraničního obchodu, vnitřního obchodu a Ústřední svaz spotřebních družstev. Dovoz spotřebního zboží pro zabezpečení maloobchodního obratu se realizuje bez souhlasu orgánů, jimž je svěřena pro příslušný druh zboží dovozní gescie Organizace vnitřního obchodu Informují v pětiletém a prováděcím plánu v dostatečném předstihu tuzemskou výrobu o předpokládaném dovozu.

Článek 35

(1) Z celkového objemu dovozu se na základě pověřených návrhů stanoví jednotlivým ústředním orgánům závazný objem na dovoz strojů a zařízení pro investiční výstavbu, včetně montáží, projekce, technické dokumentace, zkoušek apod., v cenách zahraničního obchodu. V rámci tohoto objemu budou dováženy též strojírenské výrobky a kompletní technologická zařízení pro vybrané jmenovité stavby. Neuskutečnil-li se z jakýchkoliv důvodů dovoz takového zařízení, nelze devizové prostředky využít nebo převést pro dovoz jiných strojů a zařízení.

(2) Dovoz ostatních strojů, přístrojů, nářadí a náhradních dílů (bez dovozu pro fond vědy a techniky) se uskutečňuje v rámci celkového dovozního objemu. Návrhy na uskutečnění tohoto dovozu dokládají ministerstva a ústřední orgány propočtem

užití, v němž zdůvodňují potřebu obchodního zboží (pro obytové organizace a pro kompletaci vývozních a tuzemských investičních celků) a potřebu ostatního dovozu strojů (pro údržbu a opravy již dříve dovezených strojů, pro kompletaci strojírenské výroby apod.). V propočtu užití zdůvodňují i potřebu strojů a zařízení pro fond vědy a techniky, jejichž dovoz se uskutečňuje v rámci samostatného dovozního objemu Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky. Pro drobné odběratele se stanoví společný objem dovozu, který spravuje a rozděluje ministerstvo zahraničního obchodu.

(3) Dovoz strojů a zařízení určených ke kompletaci vývozních investičních celků zajišťují hlavní dodavatelé, s výjimkou případů, kdy dovoz strojů a zařízení má být uskutečněn na výslovné přání vývozního odběratele.

(4) Dovoz strojů a zařízení pro vývozní investiční celky zajišťuje vždy jen dodavatel (hlavní dodavatel, finální dodavatel, popřípadě i poddodavatel provozní jednotky), jehož dodávka se dováženými stroji a zařízeními kompletuje. Dodavatelé jsou proto povinni do svých nabídek investičních celků vždy výslovně uvést i stroje a zařízení z dovozu a odděleně stroje a zařízení, které ve výjimečných případech bude zajišťovat vývozní odběratel.

Dovoz navrhovaný hlavním dodavatelem musí být v nabídce řádně technicky a ekonomicky odůvodněn (včetně rozboru, proč nemůže být použito dodávky z tuzemských zdrojů).

(5) Dovoz strojů a zařízení pro kompletaci vývozních investičních celků se hraří ze zvláštního dovozního objemu ministerstva zahraničního obchodu, které z něho uvolňuje potřebné prostředky hlavním dodavatelům případ od případu, a to prostřednictvím vývozního odběratele. Nabídky na vývoz investičních celků se podávají bez ohledu na výši směrně stanovených objemů dovozů pro kompletaci vývozních investičních celků stroji a zařízeními.

(6) Podniky zahraničního obchodu potvrzují hlavním dodavatelům (finálním dodavatelům, popř. i subdodavatelům) dovoz strojů a zařízení uvedených v nabídce hlavního dodavatele a řádně uplatněných pro kompletaci vývozních investičních celků, a to ve lhůtách zabezpečujících realizaci vývozu investičních celků v termínech sjednaných se zahraničním odběratelem.

(7) Dovoz jednotlivých strojů a zařízení pro kompletaci tuzemských investičních celků zajišťuje až na další investor a dává je k dispozici vyššímu (generálnímu) dodavateli.

(8) Těmito ustanoveními není dotčena zásada, podle níž dovoz pro kompletaci výrobků v rámci běžné výroby zajišťují dodavatelské resorty ze svých prostředků na dovoz.

Část III STAVEBNICTVÍ

Článek 36

Cílem plánování stavebnictví je zabezpečovat potřeby investiční výstavby, generálních oprav a údržby v dané struktuře a územním rozmístění a v souladu s tím rozvíjet kapacitu stavební výroby.

Článek 37

Vymezení stavebních prací

[¹] Stavební práce jsou vymezeny předpisy Státní komise pro investiční výstavbu, o dokumentaci staveb. Takto vymezenými stavebními pracemi se rozumějí jak práce pro investiční výstavbu, tak pro generální opravy nebo pro údržbu či práce souvisící s provozem.

Návrh plánu se předkládá (kromě objemu prací prováděných vlastními pracovníky) z důvodů vazby na plán investiční výstavby pouze za práce stavební; jestliže budou stavební organizace na některých stavbách a objektech provádět vedle prací stavebních výjimečně také montáž technologického zařízení, zahrnou se tyto montážní práce v plánu stavebních organizací do objemu prací provedených vlastními pracovníky, avšak bez hodnoty smontovaného zařízení.

Článek 38

Plán výrobního programu

[¹] Stavební podniky přednostně zabezpečují jmenovité stavby a stanovené termíny jejich dokončení. Pro jmenovité stavby stanoví generálního dodavatele nadřízený orgán stavebních podniků. Podkladem pro jednání o ostatní investiční výstavbě je rozpis směrných úkolů na investorské a stavební organizace.

Návrh plánu výrobního programu vypracují podniky na základě výsledků jednání s investory, které odpovídají stupni přípravné a projektové dokumentace a v konečné fázi jsou vyjádřeny hospodářskou smlouvou. Hospodářské smlouvy uzavírají stavební podniky s přímými investory, jakož i s projekčně inženýrskými organizacemi, a to jen na stavby projekčně připravené a v rámci svého plynulého kapacitního rozvoje při optimální rozestavěnosti.

[²] Rozpory mezi podniky v oblasti zajištění oborových investic se řeší na úrovni oborových ředitelství. Zajištění podnikových investic závisí na dohodě dodavatele a odběratele.

[³] U jmenovitých staveb dohodnou dodavatelé a investoři termín zahájení v souladu s projektem organizace provádění stavby při dodržení sta-

noveného termínu dokončení. Nutné změny termínu dokončení rozestavěných jmenovitých staveb po projednání mezi dodavateli a investory schvaluje vláda. Změny termínů dokončení ostatních staveb v souladu s hospodářskou smlouvou řeší s konečnou platností přímý dodavatel s přímým investorem. Pokud by se tím měnily stanovené odvody ze základních fondů, schvaluje změnu orgán, který tyto odvody stanovil.

[⁴] Celkový postup a termíny projednání dodavatelskoodběratelských vztahů při sestavení návrhu plánu stanoví směrnice ministerstva stavebnictví pro celé odvětví vydané v dohodě se Státní plánovací komisí a Státní komisí pro investiční výstavbu.

Strukturální analýza

Článek 39

[¹] K informaci o potřebách odvozených z výrobního programu (pracnost, náklady a materiály) a k propočtům podkladů pro stanovení závazných úkolů a orientačních ukazatelů plánu se zpracovává strukturální analýza.

[²] Struktura výrobního programu se vyjadřuje v souladu se strukturálním modelem v technologických souborech nadskupin objektů (třídící soustava stavebních objektů je stanovena výnosem ministerstva stavebnictví), a to

- a) přímým rozdělením celkového objemu stavebních prací prováděných vlastními pracovníky podle jednotlivých objektů staveb, případně pomocí technickoekonomických propočtů (zejména v pětiletém plánu), nebo
- b) stavební podniky člení objem prací prováděných vlastními pracovníky v hodnotě prací hlavní stavební výroby (Zh) do technologických souborů nadskupin objektů a v hodnotě přidružené stavební výroby (Zp) do řemeslných oborů.

Rozdělení objemu přidružené stavební výroby (Zp) do technologických souborů nadskupin objektů se provádí pomocí technickoekonomických propočtů na úrovni resortu.

[³] Základem členění výrobního programu je zařazení jednotlivých objektů staveb do příslušných nadskupin objektů a technologických souborů v souladu s projektovou dokumentací. Na stavby investičně připravované je investor povinen předat dodavatelské organizaci údaje, umožňující rozčlenění požadovaného objemu prací do nadskupin objektů a technologických souborů.

[⁴] Případné úpravy objemu stavebních prací po předložení návrhu plánu Státní plánovací komisí, vyplývající z upřesnění jmenovitých staveb, a oborové a nejmenovité investiční výstavby promítanou dodavatelské ústřední orgány ve spolupráci s ústředními investory do nadskupin objektů.

Článek 40

[1] Ministerstvo stavebnictví vypracovává soustavu technickohospodářských ukazatelů, jakož i metodiku jejich tvorby a použití pro celé odvětví stavebnictví a v jeho organizační struktuře, pokud to strukturální model odvětví vyžaduje.

Technickoekonomické ukazatele pro pětiletý plán vyjadřují dynamiku vývoje a v prováděcím plánu odpovídají dosažené technickoekonomické úrovni rozvoje stavební výroby.

[2] Ministerstvo stavebnictví předkládá strukturální analýzu Státní plánovací komisi s návrhem plánu. Postup vypracování a způsob projednání strukturálního modelu stanoví harmonogram těchto prací, vypracovaný ministerstvem stavebnictví v dohodě se Státní plánovací komisí, a to zvlášť pro pětiletý plán a zvlášť pro prováděcí plán.

[3] Ostatní ústřední orgány plánující stavební výrobu a krajské národní výbory strukturální analýzu nepředkládají. Pro vypracování strukturální analýzy odvětví stavebnictví však předloží třídění výrobního programu do technologických souborů nadskupin objektů (kromě stavebních podniků Ústředního svazu výrobních družstev a okresních stavebních podniků) v rozsahu stanoveném ve formulářích.

Článek 41

Pětiletý plán

[1] V návrhu výrobního programu pětiletého plánu se objemy stavebních prací v jednotlivých letech stanoví u staveb, na které byly uzavřeny hospodářské smlouvy, podle schválených projektů organizace stavby a u ostatních staveb a prací podle požadavků projednaných s odběrateli. Náplň výrobního programu odpovídá stupni zpracování přípravné a projektové dokumentace a poptávce investorů a je upřesňována při sestavování prováděcích plánů.

[2] Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů je třeba účelně diferencovat a zaměřit především na projednávání rozhodující výrobní náplně při přednostním zabezpečení jmenovitých staveb.

[3] Pokud nemá dodavatel reálné předpoklady projednat konkrétní požadavky odběratelů, zejména u drobných akcí, generálních oprav a údržby, stanoví celkový objem a strukturu výrobního programu na základě průzkumu potřeb.

Kapacita stavebních podniků, která nebude naplněna, se uvádí jako rezerva v rozdělení podle předpokládané struktury nadskupin objektů.

[4] Objemy prací prováděných poddodavatelsky se stanoví podle ustálených kooperačních vztahů a při podstatnějších změnách se ověří jejich zabezpečení. V návrhu plánu se předkládá pouze saldo pohledávek.

Článek 42

Prováděcí plán

[1] Roční plán výrobního programu stavebních podniků se sestavuje s výhledem na další jeden až dva roky. Dodavatelské stavební podniky přednostně projednají a kapacitně zabezpečí jmenovité stavby. Dohodnou s investory objemy stavebních prací na ostatních stavbách, včetně nově zahajovaných staveb pro plán prvního roku. Objemy stavebních prací prováděné na všech stavbách v prvním roce dohodnou až do doby dokončení staveb. Přitom se ve výhledu na další jeden až dva roky uvedou pouze objemy prací na stavkách rozestavěných k 31. prosinci prvního roku a celkový kapacitní návrh. Předběžně se projednají i práce a dodávky na celou dobu výstavby pro jmenovité stavby a stavby, jejichž zahájení bude centrálně posuzováno a přichází v úvahu v dalším roce.

[2] U staveb rozestavěných se roční objemy stavebních prací pro plánovaný rok a výhled na další roky stanoví podle platného projektu organizace provádění stavby; u staveb nově zahajovaných se roční objemy stavebních prací stanoví podle dohodnutého kalendářního plánu a projektu organizace provádění stavby. U drobné výstavby a udržovacích prací se roční objemy stavebních prací určí podle zkušeností a průzkumu struktury a rozmístění potřeb stavebních prací; mohou být uvedeny i v globálních položkách, které se případně věcně dohodnou v průběhu roku.

[3] Stavební podniky řízené ministerstvem stavebnictví uvádějí ujednání mezi dodavateli a investory za jednotlivé stavby na plánovacích kartách staveb, které jsou podkladem pro děroštitkové zpracování výrobního programu. Ostatním ústředním orgánům řídicím stavební organizace se doporučuje obdobný postup.

[4] Poddodatelské vztahy se projednávají mezi odběratelskými a dodavatelskými podniky a s konečnou platností se řeší na úrovni oborových ředitelství.

Část IV

ZEMĚDĚLSKÁ VÝROBA A NÁKUP ZEMĚDĚLSKÝCH VÝROBKŮ

Článek 43

[1] Úkolem plánu rozvoje zemědělství je vytvářet rozhodující předpoklady pro zajištění potravin pro obyvatelstvo a surovin pro zpracovatelský průmysl na základě rozvoje výroby, zvýšení její intenzity a růstu produktivity práce.

[2] Pětiletý a prováděcí plán se zpracovává na základě návrhů plánů zemědělských podniků, které vycházejí z rámcových úkolů v tržní produkci a jejího zabezpečení výrobními a finančními prostředky, rozepisovanými v etapě směrnic. Při vypracování plánu se přihlíží k okresním a kraj-

ským generelům rozvoje zemědělské výroby. Plánované úkoly pětiletého plánu se zpřesňují v prováděcích plánech.

(3) Podnikové prováděcí a pětileté plány zpřesňují úkoly na základě hospodářských smluv se zemědělskými podniky. Odběratelské organizace přispívají k vytváření podmínek v zemědělských podnicích pro jejich splnění.

(4) Na všech plánovacích stupních se vychází z důkladné analýzy výrobních podmínek. Poněvadž zemědělská výroba je vystavena povětrnostním vlivům, je nezbytné vytvářet v podnikových plánech přiměřené rezervy. Princip reálnosti a efektivnosti plánování v zemědělství vyžaduje důsledně dodržovat optimální soulad plánu zemědělské výroby a tržní produkce s plánem potřeb.

Článek 44

(1) Hlavní proporce plánu rozvoje zemědělství stanoví vláda formou závazných úkolů dodávek tržní zemědělské produkce do státních fondů.

(2) Ostatní nákupní úkoly se zajišťují podnikovými plány včetně přesunů chovného a užitkového dobytka podle směrnic ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství a Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků.

Článek 45

(1) Při sestavování návrhu plánů se vychází z organizace a předpokládané výměry zemědělské a orné půdy k 1. lednu plánovaného období. Na vyšších stupních řízení se však přihlíží i k důsledkům převodu půdy do státního sektoru.

(2) Údaje o výrobě se uvádějí na všech plánovacích stupních pouze jako zdůvodňující podklady pro stanovení nákupních úkolů.

Článek 46

(1) Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství vypracovává návrh plánu z podkladů výrobních zemědělských správ, které se opírají o návrhy plánu, nákupu a potřeb zemědělských podniků i přímo řízených organizací ministerstva i ostatních resortů a předkládá jej Státní plánovací komisi a za Slovensko Slovenské plánovací komisi. Přitom ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství na všech stupních úzce spolupracuje s Ústřední správou nákupu zemědělských výrobků.

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků vypracovává vlastní návrh plánu nákupu a předkládá jej Státní plánovací komisi a za Slovensko Slovenské plánovací komisi.

Článek 47

(1) Ostatní ústřední orgány, které obhospodávají zemědělskou půdu (ministerstva národní obrany, paliv, školství a kultury, potravinářského průmyslu, zdravotnictví, vnitra, Slovenská národní rada a krajské národní výbory) vypracovávají návrh plánu podle těchto zásad:

a) vojenské statky, rekultivační statky ministerstva paliv, ministerstvo potravinářského průmyslu za rychlovýkrm drůbeže a za cukrovarnické ekonomie, ministerstvo zdravotnictví za chov laboratorních zvířat a Slovenská národní rada za statek Stálé celostátní zemědělské výstavy v Nitře předloží po organizační linii svých ústředních orgánů souhrnné návrhy nákupu zemědělských výrobků ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství a Ústřední správě nákupu zemědělských výrobků. Oznámí Ústřední správě nákupu zemědělských výrobků rozepsaný plán nákupu jak v období směrnic, tak i po definitivním schválení plánu v členění podle krajů v dohodnutém časovém předstihu k zapracování do souhrnného plánu nákupu. Uvedená ministerstva současně zabezpečí, aby jimi řízené podniky předložily návrhy plánu za organizace se sídlem na Slovensku též Slovenské plánovací komisi. Ministerstva národní obrany, paliv, potravinářského průmyslu, zdravotnictví, Slovenská národní rada a ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství a Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků dohodnou podíl uvedených statků na fondech hnojiv a krmiv. Ostatní prostředky a potřeby jsou pro ně vyčleněny v plánech těchto resortů;

b) statky řízené ministerstvy školství a kultury, vnitra, krajskými národními výbory (za školní statky) dohodnou s krajskými výrobními zemědělskými správami a zemědělskými nákupními a zásobovacími podniky nákupní úkoly, jakož i fondy hnojiv a krmiv. Uvedená ministerstva a krajské národní výbory promítnou dohodnutý objem nákupu zemědělských výrobků a dohodnuté objemy hnojiv a krmiv do svých resortních plánů. U krajských národních výborů jsou údaje v plánu za školní statky vyčleněny zvlášť.

(2) Naplnění všech rozepsaných úkolů schváleného plánu zajišťují smlouvami zemědělské nákupní a zásobovací podniky v úzké spolupráci s ostatními nákupními organizacemi, výrobními zemědělskými správami a národními výbory.

(3) Působnost národních výborů při plánování zemědělské výroby vymezuje usnesení vlády č. 98 z 10. 3. 1965, o zásadách pro hospodářskoorganizační a kulturně výchovnou činnost národních výborů při uskutečňování nové soustavy plánování řízení národního hospodářství.

(4) Způsob vyčlenění nákupních úkolů pro jednotlivě hospodařící rolníky dohodnou krajské

výrobní zemědělské správy ve spolupráci se zemědělskými nákupními a zásobovacími podniky a krajskými národními výbory. Nákupní úkoly pro jednotlivě hospodařící rolníky se u pětiletého plánu projednávají jen po úroveň okresních národních výborů. Na místní národní výbory a na jednotlivé závody se rozepisují jen úkoly vyplývající z prováděcích plánů.

Část V

LESNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

Článek 48

[1] Návrh plánu lesního hospodářství vypracovávají podniky ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství, národní obrany a organizace lesního hospodářství řízené ministerstvy školství a kultury, paliv a všeobecného strojírenství, Slovenskou národní radou, Kanceláří presidenta republiky a krajskými národními výbory. Ministerstva, ostatní ústřední orgány a krajské národní výbory předkládají návrh kromě orgánům stanoveným obecnými předpisy též ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství a za Slovensko též Slovenské plánovací komisi.

[2] Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství předkládá Státní plánovací komisi (Slovenské plánovací komisi) své návrhy plánů rozvoje lesního hospodářství a sděluje Státní plánovací komisi (Slovenské plánovací komisi) stanovisko k návrhům, které mu předloží ostatní orgány podle odstavce 1.

Článek 49

[1] Plán lesního hospodářství obsahuje

- a) plán rozvoje lesní výroby,
- b) plán těžebních prací,
- c) plán výkonů podniků řízených správou lesního hospodářství ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

[2] Plán rozvoje lesní výroby obsahuje hlavní pěstební úkoly, jejich zdůvodnění a bilanci holin.

[3] Plán těžebních prací obsahuje plán těžby, přibližování a odvozu dřeva a zdůvodnění a potřeby a využití mechanismů.

Účelem tohoto plánu je zajistit, aby těžební úkoly lesního hospodářství byly splněny s vynaložením co nejmenšího množství společenské práce a aby namáhavá ruční práce byla co nejvíce nahrazena prací strojů.

[4] Návrh plánu těžebních prací se vypracovává podle těchto zásad:

- a) těžba dřeva se navrhuje v takovém rozsahu, aby bylo možno splnit stanovené dodávky dříví a udržet zásoby dřeva na nezbytně nutné výši;

- b) podíl palivového dříví na těžbě dříví musí být omezen na nejmenší, užitkovými vlastnostmi těžebního dřeva danou míru;

- c) dříví je nutno těžít rovnoměrně ve všech porostech a při umísťování těžeb je třeba považovat za prvořadě pěstební zájmy;

- d) při vypracování návrhů plánů těžební činnosti je třeba dbát, aby byly vyráběny i tzv. méněhodnotné sortimenty, jako průmyslová kulatina, listnatá tyčovina, nehroubí apod.

[5] Účelem plánování objemu výkonů podniků řízených správou lesního hospodářství je získat údaje o celkovém rozsahu prací, které provádějí lesní závody vlastními pracovníky a vlastními prostředky a získat tak podklady pro vypracování dalších částí plánů, zejména plánu práce a plánu vlastních nákladů.

[6] Propočítání objemu výkonů se provádí závodovou metodou. Do objemů výkonů se však nezahrnují práce prováděné stavebními závody a závody lesnickotechnických meliorací. Za tyto závody se návrh objemu výkonů vypracovává odděleně podle předpisů pro stavebnictví a na příslušných formulářích v ostatních částech státního plánu rozvoje národního hospodářství. Do objemu výkonů vlastními prostředky nesmí se zahrnovat práce prováděné jinými závody nebo podniky; jestliže však jiný závod (podnik) provedl práce jen zčásti, zahrnou se do výkonů práce v celém rozsahu.

[7] Orientační ukazatele hmotné struktury produkce a dodávek jsou uvedeny v Seznamu hmotných ukazatelů plánu průmyslové produkce lesní a zemědělské a jejich užití na rok 1966 a na léta 1966—1970. Mimo tyto ukazatele budou orientačně stanoveny ukazatele „zalesňování celkem“, „půdy předané organizacím lesního hospodářství pro zalesňování v příštím roce“ v prováděcích a pětiletých plánech a „objem výkonů vlastními prostředky“, z toho „pěstební činnost“ v pětiletých plánech. Ostatní údaje mají charakter podkladový.

Část VI

VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

Článek 50

[1] Plán vodního hospodářství slouží ke zjištění potřeby vody pro obyvatelstvo, průmysl a zemědělství a k zajištění těchto potřeb vodními zdroji a stanoví úkoly k zabezpečení čistoty vod.

[2] Návrh prováděcího plánu vypracovávají ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství a krajské národní výbory za organizace jimi řízené.

Návrh pětiletého plánu vypracovávají krajské národní výbory v rozsahu jimi řízeného úseku. Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství jako ústřední vodohospodářský orgán vypracovává ve všech částech pětiletý plán za od-

větví vodního hospodářství jako celek, a to za pomoci ústředních orgánů a krajských národních výborů. Potřebný časový postup dohodne ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství a Státní plánovací komise s příslušnými ústředními orgány a krajskými národními výbory.

(3) Návrh prováděcího i pětiletého plánu výstavby čistíren odpadních vod zpracovávají všechny ústřední orgány a krajské národní výbory a jím podřízené organizace. Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství zpracovává celkový návrh plánu výstavby čistíren odpadních vod jako ústřední vodohospodářský orgán.

Článek 51

Plán vodního hospodářství obsahuje:

- a) plán hlavních výkonů vodního hospodářství,
- b) plán odběru povrchové vody za náhradu (jen v prováděcím plánu),
- c) jmenovitý seznam výstavby čistíren odpadních vod,
- d) plán distribuce a odběru vody včetně odběru vody za náhradu (jen v pětiletém plánu),
- e) orientační bilanci vody (jen v pětiletém plánu).

Článek 52

(1) Plán hlavních výkonů vodního hospodářství vypracovávají vodohospodářské organizace okresních národních výborů a okresní a krajské národní výbory.

Článek 53

(1) Prováděcí plán odběru povrchové vody za náhradu zpracovává ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství. V tomto plánu se zahrnou odběry povrchové vody, přesahující ročně více než 15 tis. m³ nebo měsíčně více než 1250 m³.

(2) Přezkoušené údaje odběratelů předloží výrobní hospodářské jednotky a národní výbory svým nadřízeným orgánům, které vypracují resortní a krajské souhrny. Krajské národní výbory předloží souhrny s údaji od všech odběratelů ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství, jemuž mimo to přímo předkládají seznamy odběru vody a ostatní údaje vodohospodářské organizace přímo řízené ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(3) Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství vypracovává plán odběru povrchové vody za náhradu podle resortů (za ČSSR celkem, z toho Slovensko), dohodne jej s příslušnými ústředními orgány a krajskými národními výbory a předkládá Státní plánovací komisi (údaje za Slovensko též Slovenské plánovací komisi).

Krajským národním výborům zasílá krajské plány odběrů povrchové vody za náhradu na vědomí.

Ústřední orgány a krajské národní výbory jsou povinny dohodnout tyto údaje plánu s ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství a dohodu písemně potvrdit.

(4) Návrh plánu odběru povrchové vody za náhradu se vypracovává podle podrobných pokynů vydaných ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

Článek 54

(1) Jmenovitý seznam čistíren odpadních vod obsahuje všechny rozestavěné i nově zahajované čistírny, které jsou samostatnými stavbami u doškových průmyslových podniků a závodů, měst a obcí a u krajských a okresních podniků, závodů a organizací (nemocnic, sanatorií atd.).

(2) Pro samostatné stavby čistíren jsou v investičním plánu vyčleněny a účelově vázány investiční prostředky. (Tyto stavby jsou celospolečenského významu a jsou financovány ze státního rozpočtu.)

(3) Pro čistírny, které jsou součástí (objekty) průmyslových, inženýrských nebo sídlištních staveb, jsou investiční prostředky zahrnuty v investičním objemu příslušné výstavby. Tyto čistírny se ve jmenovitém seznamu čistíren odpadních vod neuvádějí.

(4) Ústřední investoři (resorty, ústřední orgány a KNV), předkládají návrhy jmenovitého seznamu projednané s ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství Státní plánovací komisi, ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství a Státní komisi pro investiční výstavbu.

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství vypracovává celostátní seznam výstavby čistíren podle resortů a podle krajů a předkládá jej Státní plánovací komisi, za Slovensko též Slovenské plánovací komisi. Krajským národním výborům zasílá příslušné části seznamu.

Článek 55

(1) Pětiletý plán distribuce vody a odběru vody (včetně odběru vody za náhradu) zpracovávají bez výjimky všechny organizace, které odebírají vodu z toků — a to bez ohledu na to, kdo toky spravuje — přesahuje-li odběr ročně 15 000 m³ nebo měsíčně 1250 m³, jakož i všechny organizace odebírající vodu z veřejných vodovodů. Přitom údaje o odběrech povrchové vody za náhradu uvedou jen organizace odebírající vodu z toků, které jsou ve správě vodohospodářských organizací.

(2) K získání podkladů o úkolech vodního hospodářství po roce 1970 se orientačně uvádějí

i údaje pro konečný rok další pětiletky, tj. pro rok 1975.

[³] Pro vypracování a předložení plánu distribuce vody a odběru vody (včetně odběru vody za náhradu) platí obdobně ustanovení platná pro prováděcí plán odběru povrchové vody za náhradu.

Článek 58

[¹] Orientační bilanci vody v povodích vypracovává jen ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství a předkládá Státní plánovací komisi, za povodí na Slovensku též Slovenské plánovací komisi.

[²] Pro vypracování této bilance se používá údajů z pětiletého plánu distribuce a odběru vody.

[³] Orientační bilance vody se zpracovává v rozdělení podle dílčích povodí Státního vodohospodářského plánu.

Část VII

DOPRAVA

Článek 57

Návrh plánu rozvoje dopravy sestavují ministerstvo dopravy a jemu podřízené organizace, jakož i krajské národní výbory, pokud jde o činnost dopravní.

Ústřední orgány, krajské národní výbory a jim podřízené organizace, které

- a) uplatňují požadavky na dopravu (dále jen „přepravci“), sestavují návrh plánu přepravy,
- b) provozují závodovou dopravu, sestavují návrh plánu závodové dopravy.

Pokud není stanoveno jinak, platí další ustanovení společně pro sestavení návrhu prováděcího a pětiletého plánu rozvoje dopravy.

Plánování přepravy

Článek 58

[¹] Plány přepravy jsou podkladem pro vypracování plánu rozvoje dopravy. Slouží ke zjištění objemu a skladby přepravních potřeb národního hospodářství a to jak vcelku, tak i podle jednotlivých odvětví a oborů, jejichž potřeby doprava zajišťuje. Přepravní potřeby mají být zásadně uspokojovány tím druhem dopravy, který může s ohledem na povahu zásilek a na technickoekonomické vlastnosti dopravních prostředků uspokojit s vynaložením nejmenšího množství společné práce.

[²] Ukazatele plánu přepravy mají orientační povahu.

[³] Plány přepravy se vypracovávají na základě požadavků hlášených přepravci na předepsaných formulářích, na základě průzkumů, prováděných

dopravními organizacemi nebo jiných forem zjišťování přepravních potřeb.

[⁴] Zpřesnění a operativnímu zajišťování ročního plánu přepravy slouží hospodářské smlouvy o přepravě s výjimkou železniční přepravy, kde zůstávají v platnosti krátkodobé operativní plány přepravy. Náležitosti hospodářských smluv o přepravě a krátkodobých plánů přepravy upravují předpisy, vydané v rámci příslušných ustanovení hospodářského zákoníku a přepravních řádů ministerstvem dopravy v dohodě s příslušnými ústředními orgány.

[⁵] Plán přepravy obsahuje údaje o objemech přepravy podle dopravně významných druhů zboží a podle druhů dopravy. Doplnující a zdůvodňující údaje se uvádějí v komentáři.

Článek 59

[¹] Základními plánujícími jednotkami přepravců jsou, pokud střední orgány nestanoví jinak, zásadně ty organizace, které budou zajišťovat přepravu plánovaných zásilek uzavíráním hospodářských smluv o přepravě, krátkodobými plány přepravy, objednávkami vozidel veřejné dopravy, použitím vlastní závodové dopravy apod. U železniční a říční přepravy je to zpravidla dodavatel zboží. U automobilové přepravy je to:

- a) dodavatel zboží, jestliže jde o přepravu vozidly veřejné nebo závodové dopravy na železniční stanici nebo do říčního překladiště (u kombinované přepravy auto—železnice popřípadě auto—loď) nebo jestliže jde o přímou přepravu k odběrateli vozidlem závodové dopravy dodavatele;
- b) odběratel zboží, jestliže jde o přepravu vozidlem veřejné nebo závodové dopravy ze železniční stanice nebo z říčního překladiště (u kombinované přepravy železnice—auto popřípadě loď—auto) anebo jestliže jde o přímou přepravu od dodavatele vozidlem závodové dopravy odběratele;
- c) dodavatel zboží nebo odběratel zboží, jestliže jde o přímou přepravu od dodavatele k odběrateli vozidlem veřejné dopravy;
- d) odběratel, jestliže jde o přepravu z vyhrazeného zdroje; držitel vyhrazeného zdroje uvede v komentáři informativně celkový objem expedice z tohoto zdroje;
- e) železnice, jestliže jde o přepravu vozidlem veřejné dopravy, související se soustředěnou nakládkou nebo vykládkou zboží, obstarávanou železnicí za přepravce; ustanovení bodu 5 přílohy č. 2 k železničnímu přepravnímu řádu ve znění vyhlášky č. 186/1952 přepravního a tarifního věstníku z roku 1964 o nahlašování potřebných údajů stanicím, zůstává nedotčeno.

Dodavatelé, odběratelé i dopravní organizace jsou povinni informovat se vzájemně o předpoklá-

daných požadavcích na dopravu tak, aby nedocházelo k dvojímu uplatňování přepravních potřeb.

Článek 60

[1] Základní plánující jednotky přepraveců předkládají své návrhy příslušné dopravní organizaci (správě dráhy, podniku ČSAD, podniku čs. plavby), která má požadavky na dopravu uspokojit, dále místně příslušnému okresnímu národnímu výboru a své nadřízené organizaci. Dopravní organizace projednávají tyto návrhy předběžně a podle potřeby si vyžadují stanovisko nebo jinou spolupráci oborového ředitelství přepraveců.

[2] Okresní a krajské národní výbory prověřují a případně upravují ve spolupráci s organizacemi dopravy i přepraveců návrhy základních plánujících jednotek co do ekonomické opodstatněnosti a správnosti rozdělení nároků mezi jednotlivé druhy dopravy (také s ohledem na danou kapacitu dopravy a nutné předzásobení) podle směrnic ministerstva dopravy; krajské národní výbory posuzují a projednávají návrhy také z hlediska zajištění oblastní proporcionality (rozvoje hospodářství v kraji) ve smyslu ustanovení usnesení vlády č. 60/1965. Případy, které nebudou moci vyřešit s konečnou platností, postoupí krajské národní výbory ministerstvu dopravy k projednání s příslušným ústředním orgánem přepravece, popřípadě půjde-li o nároky na automobilovou dopravu, projednají je s ústředním orgánem přepravece přímo. Konečná rozhodnutí národních výborů jsou závazná i pro uzavření hospodářských smluv o přepravě a pro sestavení krátkodobých plánů přepravy. Při rozhodování je třeba respektovat závazky z případně již uzavřených dlouhodobých smluv o přepravě.

[3] Organizace nadřízené základním plánujícím jednotkám přepraveců (oborová ředitelství, národní výbory) vypracovávají z přepravních nároků, prověřených podle odstavce 2 souhrny za podřízené organizace a předkládají je nadřízeným ústředním orgánům (organizace podřízené národním výborům je předkládají krajským národním výborům); opis zašlou současně Státní plánovací komisi jako základní informaci o stavu nároků na dopravu. Ústřední orgány (krajské národní výbory za organizace jimi řízené) zasílají souhrnně zpracované návrhy ministerstvu dopravy (průřez za Slovensko také Slovenské plánovací komisi) a po předběžném projednání s ní Státní plánovací komisi spolu s ostatními částmi návrhu svého plánu rozvoje.

[4] Krajské národní výbory vypracovávají z prověřených návrhů souhrny za všechny druhy dopravy a všechny přepravece v kraji a předkládají je Státní plánovací komisi (za slovenské kraje také Slovenské plánovací komisi) a v opise ministerstvu dopravy.

[5] Dopravní organizace zpracovávají prověřené požadavky do příslušných částí svých návrhů plánů rozvoje dopravy, které předkládají minis-

terstvu dopravy, (za železniční, vodní a leteckou dopravu) a krajským národním výborům (za automobilovou dopravu).

[6] Ústřední orgány přepraveců uvádějí v komentáři k předloženým návrhům plánů přepravy přehled hlavních opatření, která jsou v jejich resortech uvažována za účelem další optimalizace odbytových a přepravních vztahů, úspor dopravních výkonů a snížení nákladů dodání.

[7] Po schválení státního plánu rozvoje národního hospodářství vládou projednávají ústřední orgány přepraveců s ministerstvem dopravy a pokud jde o automobilovou přepravu s krajskými národními výbory případné změny v nárocích na dopravu, vyplývající z upřesnění podkladů, z nichž byly přepravní potřeby odvozeny v době sestavení návrhů plánů přepravy; současně projednávají i rozvržení celoročních objemů přepravy na jednotlivá čtvrtletí. Ministerstvo dopravy (za automobilovou dopravu KNV) oznamuje výsledky upřesnění nároků Státní plánovací komisi (za Slovensko také Slovenské plánovací komisi) do 90 dnů po schválení státního plánu rozvoje vládou.

Článek 61

Návrh plánu přepravy osob vypracovává ministerstvo dopravy a krajské národní výbory na základě dosavadního vývoje a s přihlédnutím ke všem známým okolnostem, které mohou ovlivnit hybnost obyvatelstva.

Plánování výkonů a potřeb dopravy

Článek 62

Cílem plánování výkonů a potřeb je zabezpečení co nejhospodárnějšího uspokojování přepravních potřeb národního hospodářství a obyvatelstva se zřetelem k dostupné kapacitě dopravy. Plány výkonů a potřeb vyplynou z plánů přepravy a zajišťují maximální využití základních fondů.

Článek 63

Železniční doprava

Plán rozvoje železniční dopravy vypracovávají dráhy a předkládají ministerstvu dopravy. Ministerstvo dopravy předkládá prověřený plán za železniční dopravu jako celek Státní plánovací komisi.

Silniční automobilová doprava

Článek 64

[1] Základními plánujícími jednotkami pro vypracování návrhu plánu rozvoje automobilové dopravy jsou

- a) pokud jde o veřejnou dopravu, podniky Československé státní automobilové dopravy v každém kraji,
- b) pokud jde o plánovanou závodovou dopravu, závody (podniky za své závody) ministerstev paliv, hutního průmyslu a rudných dolů, chemického průmyslu, těžkého strojírenství, všeobecného strojírenství, stavebnictví, zemědělského průmyslu, lesního a vodního hospodářství,* spotřebního průmyslu, potravinářského průmyslu, dopravy, vnitřního obchodu (i podniky Pramen a Zdroj), národní obrany, Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků, Ústředního svazu spotřebních družstev, jakož i tyto organizace řízené národními výbory: podniky místního průmyslu, městských a okresních stavebních podniků, Silnic, automobilového opravárenství, městské dopravy (pouze za vlastní závodovou dopravu), pekárenské, Sběrných surovin, Uhelných skladů a okresní správy státních silnic (rozpočtové organizace).
- c) pokud jde o neplánovanou závodovou dopravu, závody (podniky za své závody), neuvedené pod písmenem b).

(²) Za veřejnou dopravu předkládají podniky Československé státní automobilové dopravy návrh plánu příslušnému krajskému národnímu výboru.

(³) Za závodovou dopravu (plánovanou i neplánovanou) předkládají základní plánující jednotky návrh plánu

- a) v hospodářství řízeném místními, městskými a okresními národními výbory místně příslušnému okresnímu národnímu výboru,
- b) v hospodářství řízeném krajskými národními výbory místně příslušnému krajskému národnímu výboru,
- c) organizace přímo řízené ústředními orgány
1. příslušnému ústřednímu orgánu (prostřednictvím své nadřízené organizace),
 2. místně příslušnému krajskému národnímu výboru, v jehož obvodu bude přeprava uskutečněna nebo započata.

Článek 65

(¹) Okresní národní výbory prověřují předložené jim návrhy plánu, vypracovávají celkový návrh plánu závodové dopravy a předkládají jej příslušným krajským národním výborům.

(²) Krajské národní výbory prověřují návrhy plánů veřejné automobilové dopravy, jakož i návrhy plánů závodové dopravy, předložené jim plá-

nujícími jednotkami přepravců přímo a s přihlédnutím k návrhům plánů, předloženým jim okresními národními výbory vypracovávají celkový návrh plánu rozvoje automobilové dopravy v tomto členění

- a) za plánovanou automobilovou dopravu celkem z toho:
- za veřejnou dopravu ČSAD,
 - za plánovanou závodovou dopravu celkem a ústředně řízené organizace v členění podle jednotlivých resortů,
- b) za neplánovanou závodovou dopravu (pouze nároky na dopravní prostředky a ujeté kilometry) celkem, za ústředně řízené organizace v členění podle jednotlivých resortů.

(³) Krajské národní výbory předkládají návrh plánu rozvoje automobilové dopravy

- a) Státní plánovací komisi (na Slovensku též Slovenské plánovací komisi),
- b) ministerstvu dopravy (v dohodnutém rozsahu).

(⁴) Ministerstva a ústřední orgány, jimž budou návrhy plánu předloženy podle ustanovení článku 64 odst. 3 písm. c), předkládají návrh plánu rozvoje automobilové dopravy za své organizace

- a) Státní plánovací komisi celkem, z toho za Slovensko,
- b) Slovenské plánovací komisi za organizace ve slovenských krajích,
- c) opisem ministerstvu dopravy [v členění podle písm. a)].

(⁵) Ministerstvo dopravy zasílá Státní plánovací komisi (za Slovensko též Slovenské plánovací komisi) vlastní stanovisko k jednotlivým návrhům plánu rozvoje automobilové dopravy předloženým

- a) krajskými národními výbory,
- b) ministerstvu a ústředními orgány.

Článek 66

Vodní doprava

Návrh plánu rozvoje vodní dopravy vypracovávají a Státní plánovací komisi předkládají ministerstvo dopravy, ministerstvo stavebnictví a krajské národní výbory za podřízené podniky provozující plavební činnost. Ministerstvo stavebnictví a krajské národní výbory předkládají návrh plánu rozvoje vodní dopravy též ministerstvu dopravy a v oblastním průřezu též Slovenské plánovací komisi.

*) jen za organizace lesního hospodářství, šlechtitelských a semenářských podniků, Sdružení pro zemědělskou výrobu a meliorace v Bratislavě, Závodů organických hnojiv, d.ř. Rašelínových závodů, n. p. Soběslav v Bratislavě. Organizace, které přešly ze zrušeného ústředního podniku zemědělské techniky do působnosti ministerstva všeobecného strojírenství, se zahrnou do plánované závodové dopravy ministerstva všeobecného strojírenství.

Článek 67

Letecká doprava

(1) Návrh plánu rozvoje letecké dopravy a speciální činnosti civilního letectva vypracovává a Státní plánovací komisi předkládá ministerstvo dopravy, a to pokud jde o vnitrostátní přepravu, na podkladě návrhu Československých aerolinií a požadavků orgánů a organizací a pokud jde o přepravu mezinárodní na podkladě zkušeností a předpokladů v mezinárodních vztazích (u nových linek na podkladě propočtů, které byly předloženy vládě jako podklad pro schválení leteckých dohod).

(2) Požadavky na speciální činnost civilního letectva předkládá ministerstvu dopravy ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

Článek 68

Městská hromadná doprava

(1) Návrh rozvoje městské hromadné dopravy vypracovávají dopravní podniky a předkládají jej krajskému národnímu výboru prostřednictvím místně příslušného řídicího národního výboru.

(2) Krajské národní výbory předkládají souhrn návrhů v dohodnutém rozsahu za všechny podniky v kraji Státní plánovací komisi a ministerstvu dopravy (krajské národní výbory na Slovensku též Slovenské plánovací komisi).

(3) Ministerstvo dopravy předkládá Státní plánovací komisi vlastní návrhy plánů rozvoje městské hromadné dopravy v krajském členění (za slovenské kraje též Slovenské plánovací komisi).

Článek 69

Pozemní komunikace

Návrh plánu vypracovávají krajské národní výbory a předkládají jej Státní plánovací komisi (na Slovensku též Slovenské plánovací komisi) a Státní komisi pro investiční výstavbu.

Článek 70

Doprava potrubím

Návrh rozvoje dopravy ropou a produkty vypracovává ministerstvo chemického průmyslu a předkládá Státní plánovací komisi a ministerstvu dopravy.

Část VIII

SPOJE

Státní plán rozvoje spojů stanoví základní ukazatele rozvoje a využití spojových zařízení.

Plán zpracovává Ústřední správa spojů v členění jednak za ČSSR celkem a jednak za Slovensko a předloží jej Státní plánovací komisi; ukazatele za Slovensko předloží též Slovenské plánovací komisi.

Ukazatele za Slovensko se plánují závodovou metodou.

Část IX

GEOLOGICKÝ PRŮZKUM A TĚŽBA ŽIVIC

Článek 72

(1) Cílem plánu geologického průzkumu je optimálně rozšiřovat domácí surovinovou základnu a včas připravit nové zdroje surovin nutné pro rozvoj národního hospodářství, zjišťovat geologické skutečnosti, které zpřesňují znalosti o geologické stavbě státního území, jakož i zjišťovat geologické a geologickotechnické údaje potřebné pro investiční výstavbu.

(2) Návrh plánu geologického průzkumu předpokládají Ústřední geologický úřad a ministerstva paliv, hutního průmyslu a rudných dolů a stavebnictví; návrh plánu těžby živců předkládá Ústřední geologický úřad.

Článek 73

(1) Návrh pětiletého prováděcího plánu geologického průzkumu obsahuje:

- a) plán geologických prací financovaných ze státního rozpočtu, který zahrnuje vyhledávací a předběžný ložiskový průzkum. Odpovědným odběratelem těchto prací je Ústřední geologický úřad, vykonávající tuto funkci prostřednictvím geologické služby, která je jím zmocněna řídit a vyhodnocovat tyto práce při respektování zásad národohospodářské účelnosti a efektivnosti. Úkoly předběžného průzkumu, u kterých hospodářská použitelnost pro nízký obsah užitkových složek pro nevyřešenou technologii zpracování nebo pro vysoké náklady na geologický průzkum a zpracování nerostných surovin apod. není jednoznačně prokazatelná, mohou být do plánu zařazeny pouze na základě závazného prohlášení ministerstva, v jehož oboru působnosti se těžba bude provádět, že po skončení průzkumu převezme ložisko k dalšímu využití, budou-li dodrženy dohodnuté ukazatele.
- b) plán prací podrobného geologického průzkumu financovaných dočasně z prostředků státního rozpočtu, které budou po dokončení a převzetí investorem zahrnuty do rozpočtových nákladů stavby. Do plánu prací podrobného geologického průzkumu mohou podniky Ústředního geologického úřadu zařadit pouze úkoly odsouhlasené s investorem, po případě jemu nadřízeným ústředním orgánem. Do doby převzetí úkolu investorem vztahují se na od-

běratelsko-dodavatelské vztahy zásady obsažené v písmeni a);

- c) plán geologických prací financovaných z prostředků na průzkumné a projektové práce (stavebně geologický průzkum). Práce se provádějí na podkladě odběratelsko-dodavatelských smluv. Odpovědným odběratelem jsou projektové ústavy, popřípadě investor;
- d) plán geologických prací prováděných v dobývacích prostorech a financovaných na vrub vlastních nákladů výroby těžebních podniků.

[²] Do pětiletého plánu mohou být zařazeny úkoly na základě předběžných úvah a studií.

Do prováděcího plánu se zařazují úkoly na podkladě oponentsky schváleného projektu nebo studie obsahující zhodnocení národohospodářské použitelnosti zkoumaného ložiska.

Článek 74

[¹] Podle závažnosti se úkoly geologického průzkumu člení na státní jmenovité úkoly (schvalované vládou), na úkoly resortní a na ostatní úkoly.

[²] Státní jmenovité úkoly jsou úkoly stěžejního národohospodářského a společenského významu, které zásadně ovlivňují rozvojové koncepce využití domácí surovinové základny, nebo souvisejí s vybranými akcemi investiční výstavby, popřípadě navazují na mezistátní závazky.

[³] Resortní úkoly jsou úkoly související s rozvojem navazujících oborů úkoly, jejichž řešení je nutno meziresortně koordinovat.

[⁴] Podmínky pro zařazování drobných a krátkodobých úkolů (podnikových) do plánu určí příslušný ústřední orgán.

Článek 75

[¹] Pětiletý i prováděcí plán se sestavuje při dodržení komplexnosti průzkumu a podmínek stanovených vyhláškami č. 22/1961 Sb., o projektování, rozpočtování, plánování, financování, fakturování a placení geologických prací, a č. 149/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky geologických prací.

[²] Součástí návrhu plánu geologického průzkumu je rozbor, v němž se zdůvodňuje zejména zaměření průzkumu z hlediska potřeb národního hospodářství.

Článek 76

Plánování těžby živců se řídí obdobnými zásadami jako plánování průmyslové produkce.

Část X

VNITŘNÍ OBCHOD

Článek 77

[¹] Plán rozvoje vnitřního obchodu obsahuje plán maloobchodního obratu a plán zajištění maloobchodního obratu zbožím.

[²] Cílem plánování ve vnitřním obchodě je poznání koupěschopné poptávky obyvatelstva a její zajištění dodávkami zboží z výroby, nákupu a dovozu. K tomu se využívá výsledků výzkumu spotřebitelské poptávky a ekonomických opatření tak, aby mnohostranné potřeby obyvatelstva byly co nejúčelněji zajištěny.

Článek 78

Plán maloobchodního obratu

[¹] Maloobchodním obratem se rozumějí tržby z prodeje zboží zakázkových prací a oprav za maloobchodní ceny obyvatelstvu pro osobní spotřebu a z prodeje zboží kolektivním spotřebitelům a socialistickým organizacím pro jejich potřebu (v rozsahu stanoveném společnou vyhláškou ministra vnitřního obchodu, ministra financí a hlavního arbitra ČSSR, o nákupu zboží ve státním a družstevním obchodě).

Dále se do plánu maloobchodního obratu navíc zahrnují tržby za služby v síti prodejen a sběren obchodních organizací a tržby za ubytování a ostatní služby poskytované podniky veřejného stravování; nezahrnuje se však hodnota oprav a zakázkových prací prováděných organizacemi místního hospodářství a výrobních družstev, ani hodnota zboží prodávaného organizacemi místního hospodářství.

Podrobnější stanovení náplně maloobchodního obratu je obsaženo ve směrnících Ústřední komise lidové kontroly a statistiky, vydaných v dohodě se Státní plánovací komisí a ministerstvem vnitřního obchodu.

[²] Plán maloobchodního obratu obsahuje objem maloobchodního obratu státního a družstevního obchodu, včetně obratu závodů veřejného stravování a podkladové údaje o položkách zvyšujících kupní fond na celkovou výši maloobchodního obratu.

Ukazatel objemu maloobchodního obchodu má orientační charakter.

Článek 79

Plán zajištění maloobchodního obratu zbožím

[¹] Plán zajištění maloobchodního obratu zbožím navazuje na plán maloobchodního obratu. Zahrnuje dodávky zboží z výroby, nákupu a dovozu

ve výši odpovídající koupěschopné poptávce obyvatelstva. Jejich struktura odpovídá struktuře potřeb obyvatelstva a je vyjádřena na úrovni státního plánu nomenklaturou plánu průmyslové produkce, dodávek a jejich užití a v rámci působnosti ministerstva vnitřního obchodu účelovou nomenklaturou plánu zajištění maloobchodního obratu zbožím, vycházejí z jednotné klasifikace průmyslových a zemědělských výrobků.

(2) Plán zajištění maloobchodního obratu zbožím má dvě základní části, a to:

- a) objem a struktura dodávek zboží pro zajištění maloobchodního obratu podle tuzemských dodavatelských orgánů,
- b) objem a struktura dodávek spotřebního zboží z dovozu odpovídající stanovenému dovoznímu limitu.

(3) Plán zajištění maloobchodního obratu zbožím se vyjadřuje soustavou peněžních a hmotných ukazatelů. Peněžní ukazatele tohoto plánu mimo limit na dovoz zboží mají charakter orientační rem.

Článek 80

Sestavení plánu maloobchodního obratu

(1) Pětiletý a prováděcí plán sestavují organizace ministerstva vnitřního obchodu, Ústředního svazu spotřebních družstev a obchodní organizace řízené národními výbory; další organizace pak podle dohody ministerstva vnitřního obchodu s ministerstvy a ústředními orgány.

(2) Při vypracování plánu maloobchodního obratu přihlížejí organizace k orientačně stanovené výši maloobchodního obratu ve státním plánu, k vlastním rozborům koupěschopné poptávky, k dodávkám zboží pro vnitřní trh apod.

Při sestavování návrhu plánu maloobchodního obratu využívají údajů krajských národních výborů o vývoji kupního fondu a jeho rozložení v kraji, ve kterém uskutečňují obchodní činnost, popř. i údajů Státní banky československé o peněžním oběhu a údajů z pokladního plánu. Pro potřeby krajských národních výborů předkládají všechny organizace návrh plánu maloobchodního obratu krajským národním výborům.

(3) Ministerstvo vnitřního obchodu sestavuje plán maloobchodního obratu souhrnně i za ostatní ústřední orgány a krajské národní výbory. Návrh plánu před předložením Státní plánovací komisi projedná ministerstvo vnitřního obchodu s příslušnými ústředními orgány, Slovenskou plánovací komisí a krajskými národními výbory [za Restaurace a jídelny a Uhelné sklady] v rozsahu dohody ministerstva vnitřního obchodu s příslušným ústředním orgánem a krajským národním výborem.

Článek 81

Sestavení plánu zajištění maloobchodního obratu zbožím

(1) Všechny organizace realizující maloobchodní obrat, mimo závodní jídelny a ostatní drobné tržní spotřebitele, sestavují plán zajištění maloobchodního obratu zbožím nakupovaným z výroby, nákupu a z dovozu k zajištění vlastního maloobchodního obratu. Přímé dodávky zboží z výroby pro drobnou tržní spotřebu zahrnují do svého plánu zajištění maloobchodního obratu zbožím dodavatelské organizace.

(2) Dodávky zboží pro drobnou tržní spotřebu (např. pro závodní jídelny a kantýny, včetně závodních jídelen jednotných zemědělských družstev) si zajišťují provozovatelé přímo u svých dodavatelů, a to skladové dodávky u příslušného velkoobchodu a přímé dodávky z výroby u příslušné výrobní organizace.

(3) Základem pro sestavení plánu zajištění maloobchodního obratu zbožím je výše a struktura maloobchodního obratu, dále státním plánem stanovené závazné úkoly dodávek, orientační ukazatele státního plánu a výsledky přímých dodavatelско-odběratelských jednání o dodávkách zboží pro vnitřní obchod. Pokud při dodavatelско-odběratelských jednáních o dodávkách zboží by nebyl dohodnut požadavek obchodu na celoroční a pětiletý objem dodávek nutných k zajištění maloobchodního obratu, zahrnují organizace vnitřního obchodu do návrhu prováděcího a pětiletého plánu odděleně rozsah dodávek podle vlastního ocenění reálných možností dodavatelů.

(4) Prováděcí plán zajištění maloobchodního obratu zbožím se vyjadřuje v maloobchodních cenách běžného roku, v pětiletém plánu zásadně v maloobchodních cenách výchozího roku.

(5) Návrh prováděcího a pětiletého plánu zajištění maloobchodního obratu zbožím sestavují ústřední orgány a krajské národní výbory podle podrobnějších prováděcích pokynů ministerstva vnitřního obchodu, dohodnutým s ústředními orgány, Slovenskou plánovací komisí a krajskými národními výbory.

Část XI

ZAHRA NIČNÍ OBCHOD

Článek 82

(1) Úkolem plánu zahraničního obchodu je efektivním využíváním mezinárodní dělby práce a s ní související směny docílovat úspor ve společenské práci, přispívat k rychlému a intenzivnímu rozvoji výrobních sil, ke zvyšování efektivnosti československého národního hospodářství a zároveň k uskutečňování cílů mírové politiky ČSSR.

(2) Návrh pětiletého plánu zahraničního obchodu předkládá ministerstvo zahraničního ob-

chodu. Plán se vypracovává na podkladě dlouhodobých dohod o výměně zboží nebo jiných dohod a závazných ujednání o hospodářské spolupráci s jednotlivými státy, jakož i na podkladě dlouhodobých koncepcí zboží a teritoriálních, podložených analýzou odbytových tendencí na zahraničních trzích a rozbořem národohospodářské efektivnosti navrhované výměny zboží v daném období. Na základě závěru analýzy vývoje na zahraničních trzích i úlohy ČSSR v mezinárodní dělbě práce konkretizují se úkoly zahraničního obchodu v pětiletém plánu, zejména jeho strukturální a teritoriální změny.

[3] Návrh prováděcího plánu zahraničního obchodu dále konkretizuje a zabezpečuje realizaci úkolů pětiletého plánu zahraničního obchodu podle podmínek a vývoje národního hospodářství a situace na zahraničních trzích. Využívá socialistických zboží peněžních vztahů k podpoře úkolů zahraničního obchodu i cílů vytýčených plánem rozvoje národního hospodářství a k upevňování ekonomického sepětí zahraničního obchodu s výrobou a výrobou se zahraničními trhy.

[4] K zabezpečení těchto cílů se vývozní a dovozní úkoly plánu stanoví organizacím zahraničního obchodu i výroby shodně v zahraničních cenách; ekonomických nástrojů zaměřených na hmotnou zainteresovanost výroby i zahraničního obchodu se využívá ke zlepšování výsledků v zahraničním obchodu, včetně cenového vyrovnání.

[5] Pětiletý i prováděcí plán zahraničního obchodu obsahují vývoz a dovoz zboží, prací a služeb průmyslové povahy, jejich teritoriální a měnové členění, jakož i úkoly ostatních resortů jako dodavatelů zboží pro vývoz a odběratelů zboží z dovozu. Opírají se jak o dodavatelsko-odběratelské vztahy s těmito orgány, tak i o koordinované zahraniční hospodářské vztahy se zeměmi socialistického tábora. Dodavatelské a odběratelské organizace zahrnují do návrhu plánu platné mezistátní závazky, přičemž některé rozhodující závazky se zajišťují závaznými úkoly.

Článek 83

Z hlediska druhů obchodu se celkový plán dovozu a vývozu člení na:

- a) přímý dovoz a přímý vývoz zboží, montážních, projekčních a jiných prací a služeb průmyslové povahy, včetně úhrad spojených se zušlechťovacími styky,
- b) reexporty, včetně přímých kooperačních dodávek,
- c) ostatní vývozní a dovozní operace zpravidla nezapočítávané do hodnoty dodávek pro vývoz ani do závazných dovozních objemů, jako např. výměnné akce sjednávané organizacemi vnitřního obchodu za účasti orgánů zahraničního

obchodu s organizacemi vnitřního obchodu ostatních zemí socialistického tábora apod.

Základní části plánu zahraničního obchodu

Článek 84

Plán vývozu

[1] Návrh plánu vývozu předkládá ministerstvo zahraničního obchodu souhrnně za všechny podřízené podniky zahraničního obchodu v zahraničních cenách a v tuzemských velkoobchodních cenách a člení jej podle jednotlivých teritoriálních oblastí. V prováděcím plánu se uvádí též objem vývozu do oblasti volných měn.

[2] Plánovaný vývoz musí být hmotně zabezpečen dodávkami zboží z výroby, jejichž objem je jednotlivým dodavatelským resortům stanoven v zahraničních cenách. V prováděcím plánu zahraničního obchodu se do návrhu přímého vývozu počítá i pohyb skladů vývozního zboží pokud je ve správě podniků zahraničního obchodu. Dodávky pro vývoz z výroby se zabezpečují ve výrobě dodavatelsko-odběratelskými ujednáními mezi podniky zahraničního obchodu a příslušnými výrobními organizacemi. Do plánu dodávek zboží pro vývoz se zahrnují i dodávky pro PZO Tuzex.

[3] Vývoz rozhodujících druhů výrobků důležitých z hlediska mezinárodní socialistické dělby práce, devízového přínosu nebo obchodně politických důvodů se stanoví jmenovitě a závazně. Jejich vývoz se uskutečňuje v rámci celkového vývozního úkolu.

Článek 85

Plán dovozu

[1] Návrh plánu dovozu předkládá ministerstvo zahraničního obchodu na základě požadavků oborových ředitelství a ve spolupráci se Státní plánovací komisí v zahraničních a tuzemských velkoobchodních cenách a ve stejném teritoriálním a měnovém členění jako plán vývozu.

[2] Celkový dovoz potřebných surovin, polotovarů a hotových výrobků se stanoví jednotlivým ústředním orgánům formou závazných dovozních objemů vyjádřených v zahraničních cenách. Z tohoto celkového objemu dovozu se stanoví závazný objem dovozu strojů a zařízení pro investiční výstavbu. Dovoz důležitých surovin, polotovarů a výrobků, jakož i dovoz strojů a zařízení pro vybrané investiční akce se stanoví jmenovitě a závazně. Jejich dovoz se realizuje v rámci dovozního objemu. Vybrané jmenovité dovozy zařízení pro investiční výstavbu nejsou zaměnitelné za jiný dovoz.

[3] Závazně stanovené dovozní objemy jsou určeny k zajištění dovážených výrobků, materiálů,

surovin, služeb a prací průmyslové povahy pro potřebu jednotlivých ústředních orgánů a jim podřízených výrobních hospodářských jednotek, odbytových i ostatních organizací. Orgány zahraničního obchodu i výroby dbají, aby i na úseku dovozu byly dodržovány československé mezistátní závazky vyplývající z přijatých dohod. Odvětvové ústřední orgány zodpovídají za zabezpečení potřeb pro celé odvětví, tedy i potřeb z dovozu pro podniky a organizace jejich odvětví řízené národními výbory. Až na další platí zásada, že ústřední gestorské orgány zajišťují potřeby z dovozu i pro ostatní odvětví v rámci jim svěřené gesce.

(4) V rámci stanoveného dovozního objemu pro ministerstvo vnitřního obchodu se dováží i spotřební zboží [v rámci přímého dovozu i formou výměnných akcí se zeměmi socialistického tábora] pro zajištění maloobchodního obratu (část X). Objem tohoto dovozu se stanoví v zahraničních cenách i v maloobchodních cenách. Dovoz spotřebního zboží pro zajištění maloobchodního obratu se projednává a zabezpečuje přímo s organizacemi vnitřního obchodu nebo Ústředního svazu spotřebních družstev bez souhlasu orgánů jimž je jinak svěřena pro příslušný druh zboží dovozní gesce.

Článek 86

Zahraníční ceny v plánu zahraničního obchodu

(1) Pětiletý i prováděcí plán zahraničního obchodu se stanoví ve vztahu k socialistickým státům v cenách odpovídajících výsledkům jednání o úpravě kontraktních cen mezi členskými státy RVHP a cenovým doložkám přijatým v Protokolech o výměně zboží s jednotlivými socialistickými státy. U zboží, které nebylo dosud vyměňováno se zeměmi socialistického tábora, se stanoví ceny odpovídající úrovni cen srovnatelných druhů zboží směřovaných se zeměmi socialistického tábora a pokud není tato srovnatelnost možná, úrovni cen odpovídající průměrným cenám na hlavních světových trzích.

(2) Ve vztahu ke kapitalistickým státům se pětiletý plán zpracovává v cenách docílených při realizaci plánu zahraničního obchodu v roce 1964 s výjimkou vybraných a mezi Státní plánovací komisí a ministerstvem zahraničního obchodu dohodnutých bursovních položek, u nichž se v předloženém návrhu pětiletého plánu zahraničního obchodu používají ceny dokumentované analýzou jejich cenově konjunkturního vývoje do roku 1970. Rozbory a zdůvodnění těchto cen předkládá ministerstvo zahraničního obchodu spolu s návrhem pětiletého plánu zahraničního obchodu. V prováděcím plánu zahraničního obchodu se použijí v podstatě ceny kapitalistických trhů platné v období bezprostředně předcházejícím sestavení plánu. U zboží, které podléhá konjunkturním výkyvům, se provede rozbor očekávaného cenového vývoje a v plánu se použijí ceny dokumentované tímto rozbohem.

Článek 87

Devizový plán

(1) Devizový plán je plánem platebního styku s cizinou. Vychází ze zboží teritoriálních plánů vývozu a dovozu a sestavuje se podle druhů měn. Zahrnují se do něho i valuty potřebné pro platy prováděné v efektivních platidlech a ve styku s kapitalistickými státy též kompenzace.

(2) Devizový plán obsahuje všechna plánovaná inkasa a platby devizové povahy, které podniky zahraničního obchodu platí přímo do zahraničí, nebo inkasují ze zahraničí, nebo které zúčtovávají devizovou pohledávkou nebo devizovým závazkem. Vyjadřuje úkoly ke snížení prostředků vázaných v cizině urychlením devizové návratnosti, zabezpečuje plynulost platebního styku a optimální výsledek platební bilance. Zajišťuje v delších obdobích vyrovnanost platební bilance ČSSR nejen vcelku, ale i v jednotlivých druzích měn. V tomto směru ovlivňuje teritoriální zaměření vývozu a dovozu, jakož i provádění devizových a zbožíových transakcí.

(3) Devizový plán sestává z části obchodní a z části neobchodní.

Obchodní část devizového plánu vypracovává ministerstvo zahraničního obchodu a tvoří ji

- a) plán plateb a inkasa za vývoz a dovoz a
- b) plán obchodních služeb.

(4) Plán inkasa a plateb za zboží vychází z hmotného plánu vývozu a dovozu přičemž vazba plánu inkasa za zboží na plán vývozu je dána plánovaným stavem vývozních pohledávek a závazků a vazba plánu plateb za zboží na plán dovozu plánovaným stavem dovozních pohledávek a závazků. V návrhu plánu je třeba věnovat pozornost vztahům mezi inkasem za zboží (z minulého a běžného vývozu) a vývozními pohledávkami, a to nejen z hlediska platebních podmínek tak, aby plán inkasa působil mobilizačně na urychlení devizové návratnosti, ale i z hlediska vývozní úvěrové koncepce. Obdobně je třeba pečlivě prověřovat vztah mezi dovozem a platbami [za minulý i běžný dovoz] a dovozními závazky v souvislosti s dovozní úvěrovou koncepcí. Přitom je třeba přihlížet i k tomu, do jaké míry hodnota nezaplaceného dovozu (dovozu na úvěr) zatíží příští platební bilanci.

(5) Plán obchodních služeb obsahuje platy za dopravu (námořní expedici a ostatní dopravné), z obchodní činnosti podniku Tuzex, z vědecko-technické spolupráce, za licence, patenty, ochranné známky a výlohy spojené s účastí na veletrzích a výstavách. Hlavní částí platů z obchodních služeb jsou platy na dopravu a expedici, které závisí v podstatě na objemu vývozu a dovozu zboží. Plán obchodních služeb musí být proto sestaven tak, aby zajišťoval co největší úspornost při výdajích a maximální příjmy.

[6] Devizový plán za neobchodní část vypracovává ministerstvo financí ve spolupráci se Státní bankou československou a Československou obchodní bankou a tvoří jej:

- a) plán neobchodních platů a
- b) plán bankovních operací.

[7] Plán neobchodních platů vypracovává ministerstvo financí na podkladě návrhů ministerstev a ostatních ústředních orgánů majících z provádění své činnosti devizové příjmy a výdaje. Ministerstvo financí prověří nezbytnost, hospodárnost a způsob provedení plánovaných plateb a reálnost plánovaných příjmů. Plán bankovních operací zpracovává Československá obchodní banka ve spolupráci se Státní bankou československou. Plán obsahuje konverse měn, koeficientové přepočty platů podléhající zvláštní úpravě podle dohod o neobchodních platech uzavřených mezi socialistickými státy, dotace clearingových relací volnými měnami a SWAP operace, dotace devizové rezervy, bankovní úvěry a ostatní operace. Pod položkou „ostatní operace“ uvádí Československá obchodní banka po předchozím projednání s ministerstvem zahraničního obchodu i výši devizových podílů, které budou poskytnuty výrobním podnikům za vývozní nebo dovozní operace obsažené v plánu vývozu a dovozu.

[8] Plán neobchodních platů předkládá ministerstvo financí a plán bankovních operací Československá obchodní banka prostřednictvím Státní banky československé ve dvojnásobném vyhotovení Státní plánovací komisí a ministerstvu zahraničního obchodu (jedenkrát) u pětiletého plánu 30 dní a u prováděcího plánu 18 dní před předložením návrhu plánu zahraničního obchodu Státní plánovací komisí.

Část XII

ŠKOLSTVÍ A KULTURA

Článek 88

[1] Plán rozvoje školství a kultury obsahuje plány výkonů škol a školských zařízení všech stupňů včetně předškolní a mimoškolní výchovy a plány výkonů hlavních kulturních služeb.

[2] Návrhy této části státního plánu předkládají ministerstvo školství a kultury, ministerstvo zdravotnictví, Československý rozhlas, Československá televize, Československý film, Slovenská národní rada, krajské národní výbory a jednotlivé ústřední orgány, které zajišťují výchovu kvalifikovaných dělníků a odborných kádrů v podnikových zařízeních.

[3] V případech, kde to vyžaduje povaha přípravy návrhu plánu poskytnou k tomu účelu nezbytné podklady i jiné plánující orgány a organizace.

Článek 89

[1] Rozvoj a úroveň školství tvoří důležité předpoklady pro intenzivní rozvoj národního hospodářství, přičemž školství a kultura představují významnou složku nevýrobní sféry.

[2] Zabezpečení dlouhodobého plánovitého růstu vzdělanosti vyžaduje, aby státním plánem byl přednostně zabezpečován rozvoj vysokých škol a škol II. cyklu s přihlédnutím k nutnosti postupně vyrovnávat dosavadní rozdíly v síti a v materiálovém vybavení škol a školských zařízení v jednotlivých oblastech.

[3] Při vypracování návrhů státního plánu se vychází:

- a) u škol vysokých a škol II. cyklu z dlouhodobého výhledu potřeby kvalifikovaných pracovníků zejména s ohledem na požadavky rozvoje vědy a techniky,
- b) u škol I. cyklu z vývoje populace,
- c) u zařízení předškolní a mimoškolní výchovy z potřeby zajištění péče o děti zaměstnaných matek.

[4] Plány výchovy učňů v odborných učilištích a učňovských školách se sestavují v souladu s plány přípravy kvalifikovaných dělníků obsaženými v plánu kádrů.

Část XIII

ZDRAVOTNICTVÍ

Článek 90

[1] Plán rozvoje zdravotnictví obsahuje plány výkonů zdravotnických služeb poskytovaných v územních i závodních zdravotnických zařízeních řízených ústředními orgány a národními výbory.

[2] Návrh plánu rozvoje zdravotnictví vychází z rozboru očekávaného vývoje demografického a zdravotního stavu obyvatelstva a z něho vyplývající zaměření hlavních úkolů. Úkoly rozvoje zdravotnických služeb jsou dány zejména dokumentem ústředního výboru KSČ a vlády o rozvoji péče o zdraví v socialistické společnosti.

[3] Plán zdravotnictví předkládají ministerstva zdravotnictví, dopravy, národní obrany a vnitra, Slovenská národní rada a krajské národní výbory.

Část XIV

SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ

(Zařízení sociální péče)

Článek 91

[1] Plán rozvoje zařízení sociální péče obsahuje plány výkonů zařízení sociální péče zaměřených zejména na zajištění možnosti včasného poskytování ústavní sociální péče občanům, kteří jsou pině odkázáni na pomoc společnosti, přede-

vším mládeži tělesně nebo duševně vadné a trvale chorým starým občanům a na poskytování pracovní rehabilitace občanům se změněnou pracovní schopností.

[²] Plán rozvoje zařízení sociální péče předkládají krajské národní výbory za zařízení plánovaná národními výbory, ministerstvo školství a kultury, Slovenská národní rada a ústřední výbor Národní fronty za zařízení ústředně plánovaná.

Část XV

MÍSTNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

Článek 92

[¹] Plán rozvoje místního hospodářství obsahuje plány

- a) místního průmyslu,
- b) sběrných surovin,
- c) komunálních služeb,
- d) rozpočtových organizací a zařízení národních výborů pro komunální služby,
- e) krajských organizací pro rozvoj a zavádění nové techniky,
- f) bytového hospodářství národních výborů (domovní správy).

[²] Pětiletý a prováděcí plán sestavují na základě návrhů podřízených organizací krajské národní výbory a Ústřední správa pro rozvoj místního hospodářství (za výrobní organizace jí přímo řízené) a předkládají je Státní plánovací komisi (slovenské krajské národní výbory též Slovenské plánovací komisi) a dalším orgánům podle zásad uvedených v části XXIV.

Článek 93

Místní průmysl a sběrné suroviny

[¹] Plán místního průmyslu zahrnuje opravy, údržbu a práce přednostně zaměřené na uspokojování potřeb obyvatelstva a na výrobu doplňující sortiment státního průmyslu.

[²] Plán sběrných surovin zahrnuje sběr odpadových surovin, jejich třídění a úpravu k dalšímu použití.

[³] Plán místního průmyslu a sběrných surovin se v plánu výkonů sestavuje, pokud není v této části stanoveno jinak, podle části II.

Článek 94

Komunální služby

[¹] Plán komunálních služeb zahrnuje zejména úsek zdravotně technických služeb (prádelny, čistírny, lázně-koupaliště, úklidové služby, holičství a kadeřnictví, fotoslužba apod.), dále osobní a

nákladní taxislužby, údržbu a opravy průmyslových výrobků, drobnou stavební údržbu, zahradnicko-květinářskou činnost apod. Zabezpečuje přednostně rozvoj služeb poskytovaných obyvatelstvu. Do tohoto plánu se nezahrnují činnosti patřící do oblastí neplacených služeb.

[²] Základní plánovací jednotkou je podnik komunálních služeb (včetně malých podniků), který je řízen městským nebo místním národním výborem, popřípadě národním výborem vyššího stupně.

[³] Výkony komunálních služeb jsou realizované tržby v cenách bez daně z obrátu za provedené služby a práce a zhotovené výrobky.

[⁴] Tržby od obyvatelstva jsou v zásadě tržby realizované v maloobchodních cenách za hotové a tržby za faktury fyzickým osobám.

Článek 95

Rozpočtové organizace a zařízení národních výborů pro komunální služby

[¹] Plán rozpočtových organizací a zařízení národních výborů pro komunální služby zahrnuje především činnosti prováděné ve veřejném zájmu (neplacené služby). Součástí plánu jsou i některé služby placené.

[²] Do neplacených služeb se zahrnují zejména práce souvisící s čištěním obcí, údržbou a zřizováním veřejné zeleně, rozšiřováním a údržbou veřejného osvětlení i veřejných hodin, zřizováním, provozem a udržováním hřbitovů a pohřebišť apod.

[³] Do placených služeb se zahrnují práce a výkony poskytované za úplatu; jde zejména o úsek zdravotně technických služeb, o opravy průmyslového zboží apod.

Článek 96

Krajské organizace pro rozvoj a zavádění nové techniky

[¹] Plán krajských organizací pro rozvoj a zavádění nové techniky zahrnuje placené i neplacené práce prováděné k zajištění rozvoje a zavádění nové techniky a pokrokové technologie v místním hospodářství.

[²] Pro plán krajských organizací pro rozvoj a zavádění nové techniky platí zásady pro plánování rozpočtových organizací národních výborů.

Článek 97

Bytové hospodářství národních výborů

[¹] Plán bytového hospodářství národních výborů zahrnuje činnosti spojené se správou, údržbou, opravami a zvelebováním bytového majetku.

[²] Opravy bytového majetku celkem zahrnují veškeré opravy prováděné na bytovém majetku jak vlastními údržbářskými četami, tak i jinými dodavatelskými organizacemi, mimo práce investiční povahy.

[³] Objemem oprav provedených vlastními údržbářskými četami jsou veškeré opravy prováděné na bytovém majetku pracovníky podniků bytového hospodářství (domovních správ).

Část XVI

VÝROBNÍ DRUŽSTEVNICTVÍ

Článek 98

[¹] Cílem plánu rozvoje výrobního družstevnictví je zabezpečovat společně s organizacemi místního hospodářství rozvoj služeb a prací přednostně zaměřených na uspokojování potřeb obyvatelstva, rozvoj tradiční lidově umělecké a umělecko-řemeslné výroby i výrobu výrobků v menších sériích k doplnění výroby státního průmyslu, zejména výrobků odlišného sortimentu.

[²] Těmito metodickými pokyny se zajišťuje návaznost plánu rozvoje výrobního družstevnictví na úkoly státního plánu rozvoje národního hospodářství.

Článek 99

[¹] Návrh pětiletého i prováděcího plánu výrobních družstev se vypracovává souhrnně za všechny činnosti, tj. za výrobu průmyslových výrobků, práce průmyslové povahy, práce stavebního charakteru a služby. Rozsah výrobních úkolů a služeb je v plánech výrobních družstev vyjádřen pro všechny činnosti společným ukazatelem „Výkony celkem“.

[²] Výkony celkem jsou realizované tržby v cenách bez daně z obrátu za průmyslovou a stavební výrobu, práce a služby.

[³] Tržby od obyvatelstva jsou v zásadě tržby realizované v maloobchodních cenách za hotové a tržby za faktury fyzickým osobám.

Článek 100

[¹] Návrhy pětiletého a prováděcího plánu za výrobní družstva sestavuje Ústřední svaz výrobních družstev a předkládá je Státní plánovací komisi (za výrobní družstva na Slovensku též Slovenské plánovací komisi).

[²] Návrhy těchto plánů v krajském průřezu předkládají krajské svazy výrobních družstev v dohodnutém rozsahu krajským národním výborům.

Část XVII

ROZVOJ VĚDY A TECHNIKY

Článek 101

[¹] Plánovitě řízení vědy a techniky je organickou součástí plánovitěho řízení rozvoje národního hospodářství a zahrnuje:

- a) plán badatelského výzkumu a plán výzkumných a vývojových prací, včetně příslušných studií;
- b) zajištění potřeb vědy a techniky formou plánu fondu vědy a techniky;
- c) plán výchovy vědeckých pracovníků.

[²] Realizace výsledků řešení úkolů vědy a techniky je nedílnou součástí veškeré společenské, zejména ekonomické činnosti; uskutečňuje se především prostřednictvím příslušných částí plánu rozvoje národního hospodářství (např. plánu průmyslové produkce a plánu investiční výstavby).

[³] Věcnou část řešení badatelského výzkumu a výzkumných a vývojových prací doplňují nebo na ni navazují jako etapy úkoly technické normalizace, typizace ve výstavbě, mezinárodní vědeckotechnické spolupráce a styků (licence), vědeckotechnických a ekonomických informací apod., pokud s řešením souvisí.

Článek 102

Věda a technika se centrálně osměřuje státním plánem obsahujícím hlavní směry a nejdůležitější úkoly vědy a techniky a maximálním využíváním ekonomických podnětů pro rozvoj národního hospodářství.

Článek 103

Základním podkladem pro sestavení plánu rozvoje národního hospodářství, včetně plánu vědy a techniky, jsou technickoekonomické koncepce, které se zpracovávají v několika variantách v předstihu před plánovacími pracemi.

Článek 104

Státní plán badatelského výzkumu

[¹] Pětiletý plán badatelského výzkumu obsahuje směry a úkoly výzkumu, které vyplývají jednak z perspektivních potřeb společnosti, jejichž zabezpečení vyžaduje kvalitativně nová vědecká a technická řešení, jednak ze základních potřeb rozvoje vědy. Směry a úkoly výzkumu jsou v plánu konkretizovány komplexními a samostatnými hlavními úkoly z vybraných oblastí výzkumu vytyčených zpravidla v dlouhodobém výhledu. V souvislosti s vypracováním prováděcího plánu rozvoje národního hospodářství se pětiletý plán prověřuje, zpřesňuje a doplňuje novými úkoly.

[²] Úkoly badatelského výzkumu se člení podle jejich rozsahu, společenského nebo vědeckého významu a nároků na řídicí a výzkumnou činnost spojenou s řešením na komplexní úkoly a na samostatné hlavní úkoly:

- a) komplexní úkol se řeší spoluprací několika výzkumných pracovišť spadajících zpravidla

do různých vědních oborů; komplexní úkoly se člení na hlavní úkoly řešené převážně ve spolupráci s dalšími výzkumnými pracovišti;

- b) samostatný hlavní úkol se řeší obvykle spoluprací několika výzkumných pracovišť, není však součástí žádného komplexního úkolu; jako samostatné hlavní úkoly zařazují se do plánu badatelského výzkumu zvláště úkoly mezinárodně koordinované.

U každého úkolu se uvádějí i cíle, kterých má být v plánovacím období dosaženo.

Článek 105

Státní plán výzkumných a vývojových prací

(1) Pětiletý plán obsahuje úkoly výzkumu a vývoje spjaté s významnými dlouhodobými úkoly rozvoje národního hospodářství (např. s úkoly investiční výstavby, výroby, vývozu apod.), zejména úkoly výzkumu, vývoje a osvojení výroby nových výrobků a technologií, a určuje časový průběh, způsob zajištění a technickoekonomickou účinnost jejich řešení ve vazbě na realizaci. Součástí pětiletého plánu jsou i technickoekonomické studie a úkoly mezinárodně koordinované Stálou komisí Rady vzájemné hospodářské pomoci pro koordinaci vědeckých a technických výzkumů. V souvislosti s vypracováním prováděcího plánu rozvoje národního hospodářství se pětiletý plán zpřesňuje a doplňuje o nové úkoly.

(2) Úkoly pětiletého plánu výzkumných a vývojových prací se podle rozsahu, společenského významu a nároků na řídicí a výzkumnou činnost spojenou s řešením člení na

- a) komplexní úkoly k vyřešení národohospodářských nejvýznamnějších problémů výzkumu a vývoje zvláště náročných na koordinaci; obsahují soubor hlavních, popř. i dílčích úkolů věcně a časově svázaných, a to zpravidla pro různá odvětví a obory. Etapy práce se stanoví buď pro hlavní úkoly nebo pro úkoly dílčí;
- b) samostatné hlavní úkoly k řešení národohospodářsky významných problémů výzkumu a vývoje bez větší náročnosti na meziodvětvovou a mezioborovou koordinaci; mohou se členit na dílčí úkoly. Etapy práce se stanoví buď pro samostatné úkoly nebo pro úkoly dílčí;
- c) technickoekonomické studie, jejichž účelem je souhrnné zhodnocení nových směrů vědy a techniky z hlediska předpokladů pro věcné řešení, jeho zabezpečení a realizaci, popř. pro určení nových komplexních a samostatných hlavních úkolů.

Článek 106

Postup při vypracování návrhu státního plánu

(1) Úkoly státního plánu (státní úkoly) navrhuje

- a) Československá akademie věd — úkoly plánu badatelského výzkumu;
- b) Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky — úkoly plánu výzkumných a vývojových prací;
- c) Státní plánovací komise — úkoly výzkumných a vývojových prací pro rozvoj vojenské vědy a techniky,

a to v dohodě s ústředními orgány (KNV); od nižších složek si vyžadují potřebné podklady, popř. další návrhy státních úkolů.

(2) Na koordinaci a zajištění komplexních a hlavních úkolů se podílejí pracoviště výzkumná a vývojová základna, popř. jiné organizace a orgány. Podle charakteru úkolu určí buď Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky nebo Československá akademie věd nebo Státní plánovací komise v dohodě s příslušnými ústředními orgány (KNV)

- a) koordinační pracoviště pro každý komplexní úkol;
- b) hlavní pracoviště pro každý hlavní úkol, samostatný hlavní úkol a pro každou technickoekonomickou studii.

(3) Koordinační a hlavní pracoviště projednávají po schválení směrnic pro sestavení státního plánu se všemi řešitelskými pracovišti rozsah jejich účasti (spolupráce) na řešení komplexního, případně hlavního (samostatného hlavního) úkolu. Spolupráce se zajišťuje formou požadavkového listu (u badatelského výzkumu formou návrhového listu) nebo formou hospodářské smlouvy.

(4) Koordinační (hlavní) pracoviště rozpracovávají celkový postup řešení úkolu, jeho zajištění a vztah k realizaci na základě rozboru ekonomické efektivity,*) nebo úvahy o společenském významu úkolu. Rozbor ekonomické efektivity dokládají podrobnou informační přípravou, včetně rešerše o patentech a vynálezech.

(5) Postup řešení nových úkolů rozpracovávají koordinační (hlavní) pracoviště pomocí metod operačního výzkumu:

- a) časový průběh komplexního úkolu zejména analýzou kritické cesty podle instrukce, vydané Státní komisí pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky. Míru podrobnosti rozpisu komplexního úkolu na hlavní a dílčí úkoly (činnosti) určuje koordinační pracoviště s přihlídnutím k možnosti analyzovat hlavní vazby

*) Podle směrnic Státní plánovací komise ze dne 10. 4. 1961, o určování ekonomické efektivity investic a nové techniky v národním hospodářství ČSSR, popř. podle podrobnějších směrnic příslušných ústředních orgánů.

komplexního úkolu, jakož i faktory a činnosti, které rozhodují o jeho časovém průběhu. Síťový graf s příslušným přehledem činností a jejich charakteristik se vypracovává při zařazování úkolu do státního plánu, a to na celou dobu řešení;

- b) časový průběh samostatného hlavního úkolu síťovým grafem, úsečkovým diagramem apod. O způsobu a podrobnostech zpracování dokumentace časového průběhu samostatných hlavních úkolů rozhoduje hlavní pracoviště tak, aby byl zajištěn spolehlivý podklad k ocenění časové náročnosti celého úkolu a účinný nástroj k jeho operativnímu řízení.

[6] Postup řešení komplexních (samostatných hlavních) úkolů stanovených již dříve v plánech na léta 1964 a 1965 rozpracovávají koordináční (hlavní) pracoviště jen na zbývající dobu. Za tím účelem projednávají se všemi hlavními (dílčími) pracovišti rozsah jejich činnosti na hlavních úkolech v letech 1966—1970, popř. dalších letech. Zásadní změny parametrů nebo termínů proti těm, které byly schváleny v původním znění komplexního (samostatného hlavního) úkolu, musí se zdůvodnit.

[7] Koordináční (hlavní) pracoviště předkládají návrhy úkolů rozpracované podle odstavců 4 až 6 po provedení oponentního řízení podle povahy úkolů buď Československé akademii věd nebo Státní komisi pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky nebo Státní plánovací komisi, a to prostřednictvím nadřízeného ústředního orgánu (KNV).

[8] Oponentní řízení o úkolech plánu výzkumných a vývojových prací se provádí podle směrnic vydaných Státní komisí pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky, které platí obdobně i pro badatelský výzkum a rozvoj vojenské vědy a techniky.

[9] Práva a povinnosti koordináčních a hlavních pracovišť stanoví pracovní instrukce Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky, která platí obdobně pro badatelský výzkum a rozvoj vojenské vědy a techniky.

[10] Zvláštnosti způsobu sestavení plánu badatelského výzkumu upravuje Československá akademie věd. Zvláštnosti způsobu plánování v oblasti výzkumu a vývoje rozvoje vojenské vědy a techniky upravuje Státní plánovací komise.

[11] Technické parametry a další údaje hlavních a dílčích úkolů plánu výzkumných a vývojových prací musí být projednány s příslušnými vedoucími pracovišti vědeckotechnického rozvoje.

[12] Úkoly technické normalizace (etapy plánu výzkumných a vývojových prací), které mají být ukončeny státní normou, musí být projednány s Úřadem pro normalizaci a měření.

[13] Parametry a další údaje týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a ozdravení prostředí musí být projednány a dohodnuty s orgá-

ny Revolučního odborového hnutí, státního technického dozoru a hygienicko-epidemiologické služby (s hlavním hygienikem ČSSR nebo s krajským hygienikem).

[14] Při vypracování plánu badatelského výzkumu a plánu výzkumných a vývojových prací a při řešení úkolů jsou všechny organizace a orgány povinny využívat

- vynálezů, objevů a zlepšovacích návrhů, které ovlivňují úroveň technického řešení. Pro jejich využití (dokončení vývoje, zhotovení prototypu, odzkoušení, realizaci apod.) platí stejné zásady jako pro ostatní úkoly a etapy. Údaje o využití vynálezů, objevů a zlepšovacích návrhů jsou součástí základní dokumentace u hlavních a samostatných hlavních úkolů;
- všech druhů vědeckých, technických a ekonomických informací o nejnovějších poznatcích a zkušenostech vědy a techniky pro srovnání úrovně stavu řešeného úkolu v tuzemsku a zahraničí;
- výsledků technické normalizace a navrhovat příslušná normalizační opatření;
- vědeckotechnické spolupráce.

[15] Podniky a organizace řízené národními výbory postupují při zpracovávání podkladů podle pokynů příslušných odvětvových ústředních orgánů, které při jejich vydávání spolupracují s krajskými národními výbory.

Fond vědy a techniky

Článek 107

Plán fondu vědy a techniky zahrnuje objem prostředků na zabezpečení potřeb centrálně řízených organizací vědy a techniky [organizace řízené přímo ministerstvy a ostatními ústředními úřady (KNV)] a výzkumných a vývojových prací výrobních hospodářských jednotek a ostatních organizací [včetně rozvoje vojenské vědy a techniky] v rozsahu účelově stanoveném v plánu investiční výstavby, finančním plánu, státním rozpočtu, plánu práce, plánu zahraničního obchodu, a to včetně rezerv.

Článek 108

[1] Objem prostředků fondu vědy a techniky v pětiletém a prováděcích plánech a jeho orientační rozdělení na ústřední orgány (KNV) jsou stanoveny ve směrnicích vlády pro vypracování plánů rozvoje národního hospodářství. Celkový objem závazně stanovených prostředků fondu vědy a techniky nelze vzhledem k návaznosti věcného plánu vědy a techniky na jeho zabezpečení měnit bez dohody mezi Státní komisí pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky, Státní plánovací komisí a ministerstvem financí.

(²) Definitivní rozdělení prostředků fondu vědy a techniky na ústřední orgány (KNV) se schvaluje závazně v rámci pětiletého a prováděcích plánů rozvoje národního hospodářství, a to obvykle v položce „kromě celku ústředního orgánu (resortu, KNV)“.

Článek 109

Zabezpečení neinvestičních potřeb

(¹) Pětiletý a prováděcí plán stanoví závazně objem neinvestičních prostředků ze státního rozpočtu pro zajištění státních úkolů vědy a techniky, činnosti centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny (rozpočtových organizací v plném rozsahu) a některých dalších důležitých ústředně sledovaných, popř. řízených úkolů a činností vědy a techniky (zejména dotace ze státního rozpočtu).

(²) V rámci soustavy ekonomických nástrojů řízení se stanoví minimální výše tvorby fondu technického rozvoje v členění na ústřední orgány, pro zajištění ostatních úkolů vědy a techniky a činností organizací výzkumné a vývojové základny řízených výrobními hospodářskými jednotkami.

(³) Další neinvestiční prostředky na výzkumnou a vývojovou činnost v ostatních organizacích jsou součástí celkového rozpočtu nebo finančního plánu příslušné organizace bez účelového vyčlenění.

Článek 110

Zabezpečení investičních potřeb

(¹) Pětiletý a prováděcí plán stanoví závazně veškeré investice pro centrálně řízené organizace výzkumné a vývojové základny (u rozpočtových organizací v plném rozsahu), včetně prostředků na výstavbu výzkumných a vývojových ústavů, které budou jmenovitě schvalované vládou, a objem nezbytných strojních investic (přístroje) pro státní úkoly řešené ve výrobních hospodářských jednotkách a v ostatních organizacích spolu s nezbytným objemem stavebních prací pro jejich zabudování.

(²) Další investice pro pracoviště výzkumné a vývojové základny jsou součástí celkových investičních limitů (plánů) pro příslušný ústřední orgán (KNV) nebo výrobní hospodářskou jednotku bez účelového vyčlenění.

Článek 111

Zabezpečení deviz

(¹) Pětiletý a prováděcí plán stanoví závazně limity devizových prostředků

a) na dovoz strojů a zařízení pro centrálně řízené organizace výzkumné a vývojové základny a na dovoz přístrojové techniky nezbytné pro ře-

šení státních úkolů ve výrobních hospodářských jednotkách;

b) na pasivní licence.

(²) Pětiletý a prováděcí plán stanoví též zvláštní devizovou rezervu určenou na nepředvídané potřeby vědy a techniky v oblastí materiálů a zahraničních cest.

(³) Další devizy pro pracoviště výzkumné a vývojové základny jsou součástí celkových limitů dovozu pro příslušný ústřední orgán (KNV) nebo výrobní hospodářskou jednotku bez účelového vyčlenění.

Článek 112

Zabezpečení v plánu práce

(¹) V pětiletém a prováděcím plánu jsou stanoveny závazné limity počtu pracovníků a mzdový fond (včetně prémie a odměn) pouze pro centrálně řízené organizace výzkumné a vývojové základny a úhrn prémie a odměn pro státní úkoly ve výrobních hospodářských jednotkách a ostatních organizacích. Výjimky pro organizace jiné než rozpočtové se řeší v souladu s charakterem ukazatelů v plánu práce a v souladu s předpisy o financování.

Počty pracovníků výzkumné a vývojové základny v rámci výrobních hospodářských jednotek se ve státním plánu stanoví orientačně (v rámci celkových limitů).

(²) Další prostředky jsou zahrnuty v rámci celkových limitů příslušných ústředních orgánů a krajských národních výborů bez účelového vyčlenění.

Plán výchovy vědeckých pracovníků

Článek 113

Úkoly ve výchově vědeckých pracovníků jsou součástí pětiletého plánu. Pětiletý plán stanoví počty osob přijímaných do vědecké výchovy a údaje o zlepšování kvalifikační struktury pracovníků výzkumné a vývojové základny.

Plánování na nižších stupních řízení

Článek 114

Plán badatelského výzkumu a plán výzkumných a vývojových prací na nižších stupních řízení má stejnou strukturu jako státní plán. Zahrnuje jak úkoly státní, tak i ostatní úkoly plánovaných organizací. Úkoly mohou být organizací stanoveny i bezprostředně nadřazeným stupněm řízení, který schvaluje plán svých podřízených organizací a sleduje a kontroluje průběh řešení. Ústřední orgány (KNV) v rámci dotací orientují výrobní hospodářské jednotky a ostatní organizace na plnění dalších úkolů.

Článek 115

(1) Minimální rozsah ukazatelů je uveden ve formulářích pro sestavení státního plánu.

(2) Ústřední orgány (KNV) mohou po projednání se Státní plánovací komisí a Státní komisí pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky doplnit celostátně platné metodické pokyny a formuláře pro plánování vědy a techniky pro organizačně podřízené jednotky podle svých dalších potřeb; přitom nemohou však měnit rozsah a obsah závazně stanovených úkolů. Rozšířit však mohou počet orientačních ukazatelů a podkladových údajů. Státní plánovací komise, Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky a Československá akademie věd při sestavování návrhů plánů mohou vyžadovat od ústředních orgánů (KNV) další podklady, pokud budou součástí orientačních ukazatelů a podkladových údajů stanovených podle doplňků metodických pokynů a formulářů vydaných ústředními orgány (KNV).

Část XVIII

INVESTIČNÍ VÝSTAVBA

Článek 116

Plán Investiční výstavby zahrnuje investice a generální opravy (včetně oprav bytového majetku spravovaného organizacemi národních výborů).

Článek 117

(1) Návrh plánu investiční výstavby předkládají

- a) za hospodářské organizace: průmyslová ministerstva, ministerstvo stavebnictví, Ústřední správa energetiky, ministerstvo zdravotnictví (za zdravotnický průmysl) a ministerstvo vnitřního obchodu;
- b) souhrnně za všechny organizace v oboru své působnosti: ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství, dopravy, zahraničního obchodu, školství a kultury, zdravotnictví (kromě zdravotnického průmyslu), národní obrany a vnitra, dále ústřední správy spoju, nákupu zemědělských výrobků, výzkumu a těžby radioaktivních surovin a geodézie a kartografie, Správa státních hmotných rezerv, Československá akademie věd, Ústřední úřad geologický, Československý rozhlas a Československá televize, krajské národní výbory, Slovenská národní rada, Kancelář presidenta republiky, Ústřední komise lidové kontroly a statistiky, ústřední svazy výrobních družstev a spotřebních družstev a ústřední výbor Národní fronty (jen za ČSTV). Přitom návrh plánu investiční výstavby vypracovávají a předkládají s těmito odchylkami:

aa) ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství

1. za ústředně řízené vodní hospodářství,
2. za zemědělství a lesnictví (včetně jednotných zemědělských družstev), v tom odděleně:

- za státní sektor zemědělství,
- za státní sektor lesnictví,
- za jednotná zemědělská družstva;

bb) Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky za investiční výstavbu vlastní a výzkumných ústavů přímo řízených ústředními orgány, kromě ČSAV; potřeby jiných organizačních plánů je jen v případech a rozsahu uvedeném v čl. 110 odst. 1;

cc) Ústřední rada odborů souhrnně za vlastní výstavbu a za výstavbu podniků (a jiných organizací) prováděnou z příspěvků Ústřední rady odborů (výstavba závodních klubů, pionýrských táborů a výstavba jeslí, mateřských škol, popřípadě učňovských škol, a to v rozsahu stanoveném usnesením vlády č. 14/1964 a jsou-li samostatnými stavbami);

dd) krajské národní výbory zvláště za určité organizace jen ve vybraných formulářích a ukazatelích plánu v rozsahu a způsobem uvedeným ve vysvětlivkách k příslušným formulářům.

(2) Investiční výstavba ústředních orgánů neúvedených v odstavci 1 a výstavba rozpočtových organizací (kromě výzkumných ústavů a státních projektových ústavů ústředních orgánů uvedených v odstavci 1 písm. a) se řídí státním rozpočtem.

(3) Investice civilní obrany nezahrnují ústřední orgány do svého návrhu pětiletého plánu; předkládají podle zvláštních pokynů samostatný návrh plánu ministerstvu vnitra. Do ročního plánu investiční výstavby zahrnou ústřední orgány tyto investice v rozsahu, který jim rozepíše ministerstvo vnitra.

(4) Investice na výstavbu samostatných čistíren odpadních vod v existujících závodech se v návrhu plánu uvedou v rozsahu projednaném s ministerstvem zemědělství, lesního a vodního hospodářství podle pokynů uvedených v části VI — Vodní hospodářství; investice na zařízení k ochraně čistoty ovzduší (exhalace a spady) se uvedou v rozsahu projednaném se Státní komisí pro investiční výstavbu.

Článek 118

(1) Plán investiční výstavby zahrnuje veškeré práce a náklady související s pořízením nových základních fondů a s rozšířením, rekonstrukcí, modernizací nebo generální opravou dosavadních základních fondů (u ústředních investorů, kteří řídí stavební organizace, včetně trvalých objektů zařízení staveniště) bez ohledu na zdroj financování, a to s výjimkou nákladů

- a) na geologický průzkum zásob nerostů a surovin,
- b) na průzkumné a projektové práce,
- c) na výkup pozemků a nákup existujících cizích základních fondů,
- d) na investiční výstavbu v zahraničí, s výjimkou zařízení nakupovaných v tuzemsku pro vybavení zahraničních zastupitelství,
- e) na práce související s hospodářskou a technickou úpravou lesní a zemědělské půdy,
- f) na organizační a přípravnou činnost investora (vypracování přípravné dokumentace, expertizy projektů, ředitelství budovaných podniků, technický dozor investora, odevzdání a převzetí dokončených staveb a jejich ucelených částí, přípravu a zahájení provozu podniku, včetně komplexního technologického vyzkoušení a zkušebního provozu, přípravu kádrů pro budované podniky, přesídlení obyvatel apod.),
- g) na poplatky za úřední výkony, na peněžní náhrady škod a na jiné nehmotné náklady a přírázky, pokud nejsou součástí ceny dodávaných prací a dodávek (zdržné, penále, kompletační přírázky, nájemné, úhrada zvýšených nákladů dodavatelů při dodatečných změnách dokumentace a při nedodržení lhůt sjednaných pro její odevzdání dodavatelům apod.),
- h) na práce prováděné v akci „Z“.

(²) Demontáže a přemístění základních prostředků a bourací práce se zahrnují do plánu investiční výstavby jen v případě, jsou-li součástí projektů výstavby nových staveb nebo generálních oprav.

(³) Do plánu investiční výstavby se též nezahrnují náklady na zhotovení strojů a zařízení (včetně nezbytných stavebních prací), které jsou předmětem výzkumu nebo vývoje, popřípadě dočasného pokusného zařízení pro vědeckovýzkumné práce a pro vyzkoušení navrhovaných technologií, přijatých vynálezů nebo zlepšovacích námětů, pokud neslouží k řešení nebo ověřování výzkumných prací trvale. Bude-li těchto vyvíjených a pokusných strojů a zařízení po vyzkoušení použito jako základních prostředků, zahrne se jejich hodnota (bez ohledu na dobu jejich vzniku) do plánu toho roku, ve kterém budou aktivovány do základních fondů.

(⁴) Náklady na práce a dodávky, které se nezahrnují do plánu investiční výstavby, jsou financovány podle svého charakteru z tzv. jiných investic, z účelových prostředků, z provozních prostředků, z fondu rozvoje vědy a techniky apod.

Článek 119

Práce a dodávky pro investice a pro generální opravy se zahrnují do plánu podle velkoobchod-

ních cen a rozpočtových podkladů pro výstavbu, a to i když jsou prováděny vlastními zaměstnanci investora nebo svépomocí a bezplatně. Nejsou-li stanoveny pro některé práce a dodávky velkoobchodní ceny, postupuje se podle příslušných předpisů pro tvorbu cen.

Článek 120

(¹) Investice se dělí na stavební práce a na stroje a zařízení (včetně montáží). Generální opravy se dělí na stavební práce a na opravy strojů a zařízení.

(²) Struktura investic se určuje podle projektů a rozpočtů staveb, jejich objektů a provozních souborů, popřípadě podle obdobných podkladů. Práce a dodávky nezahrnuté do stavebních a technologických částí projektů a rozpočtů, pokud se zahrnují do plánu investiční výstavby (výtvárná a umělecká díla, stabilizace bodů vytyčovací sítě, vytyčení hlavních tras, stavebních čar a výškových úrovní na staveništi, přístroje, nářadí a inventář u staveb bez technologické části náležející do základních prostředků, aktivace fondů z technického rozvoje, práce spojené s vysazováním mnohaletých kultur, jako např. sady, vinice, chmelnice apod.), zahrnují se do objemu stavebních prací, jestliže se v evidenci základních prostředků stanou součástí budov, staveb nebo trvalých porostů, nebo do objemu strojů a zařízení, stanou-li se součástí ostatních skupin základních prostředků.

(³) Pokud nejsou k dispozici projekty a rozpočty staveb nebo jiné obdobné podklady, určuje se struktura investic podle třídění předpokládaných prací a dodávek stanoveného v předpisech o dokumentaci staveb.

(⁴) Do objemu strojů a zařízení se zahrnuje i hodnota strojů, zařízení, nářadí a inventáře, která není zahrnuta do rozpočtů staveb.

Článek 121

(¹) Rozpočtové náklady stavby se uvádějí ve jmenovitém seznamu podle schválené dokumentace, včetně nákladů na nepředvídané práce, avšak bez prací a nákladů, které se nezahrnují do investic.

(²) Nákladů rozpočtovaných na nepředvídané práce a docílených úspor investic nesmí být použito pro rozšiřování věcného obsahu stavby (budování dalších objektů a provozních souborů, které nejsou obsaženy v projektu, nebo rozšiřování fyzického rozsahu projektovaných objektů a provozních souborů). Případné rozšíření programu výstavby musí být provedeno buď jako nová samostatná investiční akce (pokud nemá vliv na dokumentaci původního rozsahu výstavby) nebo projednáno jako zásadní změna původní dokumentace, podle níž se výstavba provádí.

[3] Zařazovat stavby do plánu a zahajovat je v základní činnosti (ve vlastní režii) investora nebo svépomocí bez možnosti dokončit je tímto způsobem a s úmyslem převést je později na dodavatelské organizace není přípustné.

Článek 122

[1] Územní průřez investiční výstavby za Slovensko předkládají všechny ústřední orgány za celou investiční výstavbu podle místa stavby. Stavby linové (např. elektrifikace železnic, kabelizace železničních tratí, výstavba dálkových kabelových vedení, naftovody, dálkové plynovody, dálková elektrická vedení 220 kV a výše apod.) se zařazují podílem odpovídajícím jejich délce na území Slovenska. U strojů nezahrnutých do rozpočtů budovaných staveb se postupuje závodovou metodou jako při plánování průmyslové výroby a plánu práce. Územní průřez investic do lokomotivního a vozového parku Československých státních drah a leteckého parku Československých aerolinií se provede podle zvláštních dispozic.

[2] Obdobně se postupuje při rozdělení investic do jednotlivých krajů.

Článek 123

[1] Uvedením kapacit do provozu se rozumí ukončení investičních prací na objektech a provozních souborech, které jsou uváděny do provozu, včetně funkčních zkoušek. Je-li pro některé kapacity předepsán nebo sjednán zkušební provoz, považuje se zahájení zkušebního provozu za uvedení kapacity do provozu.

[2] Ústřední orgány mohou vydat podrobnější pokyny o podmínkách uvádění kapacit do provozu v oboru své působnosti, a to podle druhů výrob nebo jiných účelů.

[3] Za uvedení základních fondů do provozu se považuje převod investic do základních prostředků podle účetních předpisů.

[4] Do objemu nedokončené výstavby patří hodnota provedených investic, které nebyly převedeny do základních fondů.

Článek 124

U ústředních orgánů a krajských národních výborů se investice člení na:

a) investice jmenovité, oborové a podnikové

— za hospodářské organizace (kromě ústředně řízených projektových organizací) průmyslových ministerstev, Ústřední správy energetiky, ministerstev stavebnictví, zdravotnictví (zdravotnický průmysl) a vnitřního obchodu,

— za průmyslové, stavební a obchodní podniky řízené národními výbory,

— za podniky komunálních služeb,

pokud u nich bude zavedena hmotná zainteresovanost na hrubém důchodu (nebo na zisku);

b) investice jmenovité a nejmenovité za ostatní organizace.

Z nejmenovitých investic se vydělují drobné podnikové a místní investice.

Článek 125

[1] Do jmenovitých investic se zahrnují nejdůležitější stavby, které rozhodujícím způsobem podmiňují další rozvoj všech odvětví národního hospodářství. Musí být dohodnuty se Státní plánovací komisí, Státní komisí pro investiční výstavbu, Státní komisí pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky a ústředními investory.

[2] Oborové investice a obdobně i nejmenovité investice mají význam pro rozvoj jednotlivých odvětví národního hospodářství, pro jejich intenzifikaci a zvýšení jejich efektivity.

[3] K zajištění strukturálních změn a mezioborových proporcí, správného rozmístování výrobních sil a příznivého vývoje rozestavenosti ústřední investoři stanoví, které významnější nebo rozsáhlejší oborové a nejmenovité stavby posoudí ještě před sestavením prováděcího plánu a rozhodnou o povolení jejich zahájení v následujícím roce.

Oborové a nejmenovité stavby,

a) jimiž se zvýší pracovní příležitost o více než 300 osob,

b) u nichž rozpočtový náklad stavební části přesahuje 20 mil. Kčs,

musí kromě toho posoudit centrálně Státní plánovací komise a Státní komise pro investiční výstavbu a dát souhlas k jejich zahájení. Přípravná dokumentace těchto staveb se z uvedených hledisek projednává se Státní komisí pro investiční výstavbu, se Státní komisí pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky a se Státní plánovací komisí.

[4] Centrálního posouzení Státní plánovací komise a Státní komise pro investiční výstavbu není třeba u těchto druhů staveb (i když přesahují uvedená kritéria): důlní práce k udržení těžby, nová patra, spojení dolů a lomů, doprava v lomech a dolech, větrání, výsypky, haldy, plynovody, teplovody, vedení a rozvodny, ropovody a produktovody (kromě mezinárodních) a stavby spojové sítě, kromě mezinárodních spojů, elektrizace železnic, kabelizace, autoblok, zvýšení výkonosti tratí, železniční dispečink, zvláštní zemědělské investice (vlnice, chmelnice apod.), samostatné akce rozšíření a obnovy vodovodní a kanalizační sítě, úpravy a doplnění uliční sítě obcí, učňovská zařízení (učiliště, internáty apod., kromě sdružovaných zařízení

pro více oborů), ubytovny, svobodárny, internáty, základní, střední a učňovské školy; pro stavby rozpočtového plánu Ústřední správy výzkumu a těžby radioaktivních surovin ministerstev národní obrany a vnitra a stavby CO bude stanoven zvláštní režim.

(⁵) Jako podklad pro posouzení vývoje rozestavenosti bude v návrhu plánu předkládán Státní plánovací komisi a Státní komisi pro investiční výstavbu seznam centrálně posuzovaných oborových a nejmenovitých staveb a sumární údaje o ostatních oborových a nejmenovitých stavbách. Za centrálně posuzované stavby se považují též všechny stavby prováděné v roce 1965 podle jmenovitého seznamu investiční výstavby, pokud nejsou jmenovitými stavbami podle odstavce 1.

Článek 126

(1) Oborová ředitelství a krajské národní výbory organizují před vypracováním prováděcího plánu za účasti Státní banky československé výběrové řízení jako podklad pro rozhodnutí o zařazení nových oborových staveb do plánu a pro rozdělení limitů oborových investic na stroje nezahrnuté do rozpočtů staveb pro jednotlivé podniky.

(2) Formou podnikové investiční výstavby mohou být prováděny:

generální opravy,

prostá obnova, popř. i běžné doplňování strojního parku,

část modernizačních investic (menší modernizace s podílem stavebních prací do 10 % celkového nákladu nebo do 2 mil. Kčs stavebních prací),

realizace zlepšovacích námětů a vynálezů, racionalizační opatření,

aktivace základních fondů pořízených z fondu technického rozvoje,

drobné doplňkové stavební investice,

investice na zlepšení pracovního prostředí, ochranu zdraví a bezpečnosti práce, na sociální, kulturní a rekreační zařízení, na tělocvičné nářadí, hudební nástroje, výtvarná a umělecká díla, školní pomůcky apod.,

základní prostředky vyrobené v učňovských dílnách,

důlní práce, pokud nejsou součástí projektů a rozpočtů jmenovitých a oborových investic,

rozvod nízkého a vysokého napětí,

nářadí, inventář a přístroje, pokud nejsou součástí projektů a rozpočtů jmenovitých a oborových investic.

(Uvedené práce mohou být, s výjimkou generálních oprav, prováděny i jako oborové investice.)

(³) Do drobných podnikových a místních investic se zahrnují:

generální opravy,

aktivace základních fondů pořízených z prostředků technického rozvoje,

drobné doplňkové investice, zejména investice na zlepšení pracovního a životního prostředí, investice sociální, kulturní (rudé koutky apod.) a rekreační, které jsou prováděny zpravidla z vlastních materiálových zdrojů a vlastními pracovníky, dále obnova a doplňování nářadí a inventáře v existujících objektech a provozech,

realizace zlepšovacích námětů a vynálezů, racionalizační a modernizační opatření,

drobné zemědělské investice, které jsou prováděny ve vlastní režii a svépomocí a jsou málo náročné na materiál,

tělocvičné nářadí, hudební nástroje, výtvarná a umělecká díla a školní pomůcky,

základní prostředky vyrobené ve školních a v učňovských dílnách.

Článek 127

(1) Plán bytové výstavby zahrnuje výstavbu sídlišť (obytných souborů), rozptýlenou výstavbu bytů, výstavbu svobodáren s příslušným technickým vybavením a výstavbu technického vybavení pro rodinné domky, ježimiž ústředními investory jsou krajské národní výbory. Ostatní ústřední investoři plán bytové výstavby nesestavují; organizace jimi řízené provádějí výstavbu bytů (v rozsahu dohodnutém se Státní plánovací komisí), svobodáren nebo internátů v rámci oborových a podnikových nebo nejmenovitých investic.

(2) Do plánu bytové výstavby se nezahrnují: pohotovostní byty (provádějí se jako součást staveb, pro které jsou určeny),

modernizace bytového fondu (pokud se provádí v rámci generálních oprav, popř. oprav bytového majetku organizací bytového hospodářství národních výborů),

žakovské a učňovské domovy.

(3) Objem investic na výstavbu rodinných domků se nezahrnuje do plánu investiční výstavby; krajské národní výbory uvedou však v plánu bytové výstavby evidenčně počet zahajovaných a dokončených bytů.

(4) Za výstavbu sídliště (obytného souboru) se považuje taková soustředěná výstavba, která vyžaduje kromě výstavby bytů (lůžek) a technické vybavenosti též provedení výstavby občanské vybavenosti.

(5) Do plánu výstavby sídliště (obytného souboru) se kromě výstavby bytů a lůžek (včetně základní technické vybavenosti) zahrnují:

sběrné komunikace, přívodní řády vodovodní a kanalizační stoky, plynovodní přívodní řády, pří-

měrní přívody elektřiny, domovní a blokové kotelní, popř. výtopy, včetně přívodních topných kanálů na sídlišti,

mateřské školy, jesle, základní devítileté školy, zdravotnická střediska, střediska okrskové vyhovnosti, obchody, restaurace a služby.

(6) V rámci stavby sídliště se provádí i výstavba sdělovacích kabelových sítí a telefonních ústředí, popřípadě i samostatných spojových budov. Na základě předchozí dohody zahrne krajský národní výbor do souhrnných rozpočtových nákladů sídliště prostředky na tato zařízení, jež poskytne krajská správa spojů.

(7) Za součást plánu výstavby sídliště se však zpravidla nepovažují např. výstavba vodojemů, úpraven vod, jímek na vodu, plynojemů, tepláren, čistících stanic, komunikačních průtahů apod., a stavby širšího významu, které mohou technicky a ekonomicky existovat samostatně a mají širší funkci než jen pro sídliště (např. hotely, kulturní domy, divadla, střední a vysoké školy, stadiony, kryté haly, nemocnice, polikliniky, kina, osvětové besedy, výroby všeho druhu, obchodní domy, sklady, garáže, budovy národních výborů, hlavní přivaděče vody a hlavní stoky, pokud nejsou zařízení pouze pro sídliště, plynárny, plynojemy a přívodní řády, kromě sídlištních).

Bude-li rozhodnuto, že některé z těchto staveb budou realizovány jako součást sídliště, zahrnou se náklady do souhrnných nákladů sídliště a prostředky na ně se převedou před předložením návrhu plánu z ostatních investičních prostředků krajského národního výboru nebo jiného příslušného investora.

(8) Sídlíštní celky, k jejichž realizaci je třeba kromě přípravy staveniště doby podstatně delší než tři roky, člení se na komplexní stavby schopné samostatného provozu, jejichž doba výstavby trvá zhruba 3 roky.

Článek 128

(1) Vyvolané investice*) a investice a generální opravy potřebné k odstranění škod způsobených na existujících základních fondech plánují organizace, které budou mít ve správě základní fondy získané vyvolanými investicemi, popřípadě organizace, jejichž základní fondy byly zničeny nebo poškozeny. Dohodou může být stanoveno, že investice podle předchozí věty bude plánovat organizace, která je svou činností vyvolala.

(2) Včas před vypracováním návrhu plánu investiční výstavby je nutno vyjasnit potřebu vyvolaných a souvisejících investic, jakož i investic a generálních oprav potřebných k odstranění škod na existujících základních fondech, a projednat jejich

zajištění s těmi investory, kteří je budou v rámci svých plánů (a objemů investic) provádět.

(3) Stavby, které mají po svém dokončení sloužit více organizacím, se zahrnují plně do plánů hlavního investora. Pokud v takových případech dojde k dohodě o převodu investičních limitů pětiletého nebo prováděcího plánu od ostatních účastníků na hlavního investora, oznámí účastníci dohodu Státní plánovací komisi.

Článek 129

(1) Ústřední investoři projednají při vypracovávání pětiletého plánu stavby centrálně posuzované s příslušným ústředním orgánem odpovědným za celostátní proporcionální rozvoj daného oboru. Nedojde-li k dohodě, předloží k seznamu těchto staveb zdůvodnění návrhu jednotlivých staveb. Při vypracovávání prováděcích plánů projednají ústřední investoři obdobně i stavby, které sami posuzují. Pro projednání plánu krajských národních výborů s příslušnými odvětvovými ústředními orgány platí ustanovení části XXIV.

(2) Investoři projednají s dodavateli stavebních prací, strojů a zařízení požadované práce a dodávky po stránce věcné i časové a dohodnou objemy prací a dodávek minimálně v tomto rozsahu:

a) při přípravě pětiletého plánu:

pro všechny rozestavěné stavby až do úplného jejich dokončení, pro hromadné položky dodávek strojů nezahrnutých do rozpočtů staveb, zejména ve stavebnictví, v dopravě a v zemědělství, pro nové jmenovité stavby a pro oborové a nejmenovité stavby centrálně posuzované, zahajované v letech 1966 a 1967,

b) při přípravě prováděcího plánu:

pro všechny rozestavěné stavby až do úplného jejich dokončení (tj. odchylky od dohod uzavřených při přípravě pětiletého plánu v důsledku očekávaného splnění prací a dodávek v běžném roce, změn v projektech apod.), pro hromadné položky dodávek strojů a zařízení nezahrnutých do rozpočtů staveb, a na celou dobu výstavby pro všechny jmenovité, oborové a nejmenovité (kromě drobných podnikových a místních investic) stavby navrhované k zahájení v plánovaném roce; předběžně projednají i práce a dodávky na celou dobu výstavby pro jmenovité stavby a pro stavby centrálně posuzované, jejichž zahájení přichází v úvahu v následujícím roce. Ostatní práce a dodávky mohou být projednány v globálních položkách nebo samostatně později.

(3) Ústřední investoři při sestavování návrhu plánu prověřují, zda a jak byl návrh plánu na nižších stupních řízení projednán; projednávají

*) Vyvolanými investicemi nejsou práce a dodávky podle § 3 odst. 3 písm. a) a b) směrnice SKIV č. 9. ze dne 1. 6. 1964, o vztazích v přípravě staveb a o dokumentaci staveb.

s ústředními orgány dodavatelů věcné a časové rozpory v zabezpečení prací a dodávek pro jmenovité stavby, popřípadě i pro jiné položky plánu, které s ústředními orgány dodavatelů dohodnou (zejména hromadné položky strojů nezahrnutých do rozpočtů staveb pro dopravu a zemědělství). Zabezpečení prací a dodávek v roce 1966 pro stavby, které v roce 1965 schvalovala jmenovitě vláda, se projedná způsobem platným na rok 1965.

(4) Návrh plánu investiční výstavby musí být v souladu s ostatními částmi vlastního plánu příslušného orgánu (plánu výroby a jiných výkonů, plánu práce aj.). Spoluprací všech příslušných útvarů je nutno zabezpečit též všechny potřeby pro kapacity uváděné do provozu (včetně přípravy kádrů a plánu práce, materiálního zabezpečení výroby apod.).

(5) Jmenovité stavby a stavby posuzované podle čl. 125 odst. 3 mohou být do prováděcího plánu zařazeny jen tehdy, mají-li příslušnou projektovou a rozpočtovou dokumentaci podle předpisů Státní komise pro investiční výstavbu.

(6) Ústřední investoři zajistí, aby oborová ředitelství a ostatní organizace přímo řízené ústředními orgány předložily své návrhy plánu investiční výstavby příslušným krajským národním výborům a projednaly je s nimi, a po rozpisu plánu aby informovaly krajské národní výbory o svých plánech investiční výstavby.

Článek 130

(1) Seznam závazných úkolů plánu investiční výstavby je uveden v příloze.

(2) Kromě závazných úkolů plánu investiční výstavby budou stanovena vládou pravidla pro výpočet podílu z odpisů pro fond obnovy. Oborová ředitelství (po projednání s ústředními orgány) a krajské národní výbory rozhodnou o tom, jaká část fondu obnovy se bude realizovat v rámci podnikových investic a jaká část v rámci oborových investic.

Na základě toho stanoví oborová ředitelství a krajské národní výbory podnikům prostředky na podnikové investice (formou podílu z odpisů, absolutními částkami apod.) diferencovaně podle skutečných potřeb. Podniky mohou provádět podnikové investice v rozsahu odpovídajícím použití těchto prostředků a doplňkových finančních zdrojů vymezených vládní vyhláškou o plánovitém řízení národního hospodářství.

V závislosti na výši té části fondu obnovy, která se bude realizovat v rámci oborových investic, a na jejich změnách upraví oborová ředitelství a krajské národní výbory stanovený limit oborových investic (tj. při návrhu pětiletého plánu limit stanovený ve směrnících, při návrhu prováděcího plánu limit stanovený v pětiletém plánu). Současně upraví i limit stavebních prací prováděných sta-

vebními podniky pro jmenovité a oborové investice o stejné procento, o něž se mění součet celkového objemu jmenovitých investic a limitu oborových investic (tj. se zachováním stejného podílu dodavatelských stavebních prací z celkového objemu investic).

(3) V návrhu plánu na rok 1966 a v návrhu pětiletého plánu musí být dodržen celkový podíl investic na Slovensku (včetně podnikových investic) stanovený směrnice pro sestavení pětiletého plánu (usnesení vlády č. 175/1965).

(4) Ve výrobních hospodářských jednotkách, v nichž bude zřízen fond oprav slučující běžné, střední a generální opravy, převede se z fondu obnovy do fondu oprav část odpovídající přiměřenému podílu z odpisů na generální opravy. Pravidla pro tyto převody stanoví ústřední investoři (popřípadě oborová ředitelství).

(5) Ústřední investoři rozepší plán investiční výstavby na podřízené podniky a organizace způsobem, který zajistí dodržení schválených ukazatelů (dodržení stanovených úkolů a nepřekročení limitů) státního plánu. Nové oborové a jmenovité stavby, jejich posouzení si vyhradili ústřední investoři, nebo které podléhají centrálnímu posouzení Státní plánovací komise a Státní komise pro investiční výstavbu, nemohou být zahájeny, jestliže nebylo jejich zahájení povoleno. Povolení k zahájení jmenovitých staveb vydává v jednotlivých případech Státní komise pro investiční výstavbu podle zvláštních předpisů.

Část XIX

PLÁNOVÁNÍ PROJEKTOVÝCH PRACÍ

Článek 131

(1) Plán projektových prací zahrnuje projektovou dokumentaci pro investiční výstavbu, generální opravy a ostatní práce mající charakter projektových prací, včetně potřebných průzkumů.

(2) Návrh plánu předkládají všechny ústřední orgány a krajské národní výbory, a to ve funkci

- a) ústředních investorů — odběratelů projektových prací,
- b) nadřízených orgánů projektových organizací — dodavatelů projektových prací.

Podrobnosti jsou uvedeny ve formulářích a vysvětlivkách pro sestavení návrhu plánu projektových prací.

(3) Projektové práce provádějí v oboru působnosti ústředních orgánů a krajských národních výborů

- a) projektové organizace, jejichž hlavním posláním je projektová činnost, ve funkci generálního projektanta,

b) estatické organizace s jinou hlavní činností než projektovou (investoři a dodavatelé) v rozsahu svých oprávnění k výkonu funkce generálního projektanta.

(4) Plán projektových prací zahrnuje tyto práce:

a) projektovou dokumentaci pro investiční výstavbu: úvodní projekt, jednostupňový projekt, prováděcí projekty, včetně průzkumných prací k jednotlivým stupňům projektové dokumentace, autorský dozor a projektová dokumentace pro výstavbu prováděnou v zahraničí;

b) práce neinvestiční povahy:

- rozvojové studie výstavby odvětví a oborů,
- investiční studie,
- územní plány (včetně územně technických podkladů a urbanistických soutěží),
- typizační práce,
- úkoly rozvoje vědy a techniky, normalizace, experimentální studie apod.,
- tvorba technicko-hospodářských ukazatelů,
- hospodářsko-technické úpravy půdy pro JZD,
- výstavy a veletrhy v zahraničí,
- projektové soutěže,
- projekty pro vývoz,
- technická pomoc a ostatní práce neinvestiční povahy (kromě tzv. vícetištěk).

Pojem a rozsah projektových prací (včetně prací s nimi souvisejících) jsou vymezeny zejména v předpisech Státní komise pro investiční výstavbu o vztazích v přípravě staveb a o dokumentaci staveb, v předpisech o územním plánování apod.

Článek 132

(1) Pětiletý plán projektových prací obsahuje počet potřeby projektových kapacit a nároků na přípravu investiční výstavby ve vazbě na pětiletý plán investic.

(2) Prováděcí plán projektových prací zahrnuje prostředky na úhradu dokončených projektových prací v souladu s jejich kapacitním zajištěním a ve vazbě na plán investiční výstavby. Jmenovitá část prováděcího plánu konkretizuje úkoly pro zpracování projektové dokumentace jmenovitých a oborových (nejmenovitých) centrálně posuzovaných staveb. Přitom plánem se přednostně zajišťují projekty pro jmenovité stavby, včetně potřebných poddodávek.

(3) K zvýšení technickoekonomické úrovně projektovaných staveb a hospodárné využití projektových kapacit je nezbytné, aby projektové doku-

mentaci pro rozhodující stavby předcházelo zpracování rozvojových a investičních studií.

Článek 133

(1) Hodnotu dokončených prací tvoří všechny práce provedené od jejich započetí do dokončení (včetně případných poddodávek), které budou vypracovány komplexně, v rozsahu stanoveném platnými předpisy a podle uzavřené hospodářské smlouvy a které budou odevzdány a vyfakturovány odběrateli.

(2) Zdroje a způsob financování dokončených projektových prací jsou uvedeny v předpisech o financování reprodukce základních prostředků.

(3) Při sestavování návrhu plánu projednají objednatelé s dodavateli projektových prací vypracování potřebné projektové dokumentace a lhůty pro její dokončení v souladu s termíny plánovaného zahájení výstavby.

Rozhodující podmínkou pro zařazení akce do prováděcího plánu projektových prací k dokončení v běžném roce je schválení investiční úkol.

(4) Pokud nedojde k dohodě, platí lhůty pro předávání přípravé a projektové dokumentace stanovené v předpisech Státní komise pro investiční výstavbu o vztazích v přípravě staveb a o dokumentaci staveb.

Investoři umožní včasným předáváním výchozích podkladů rovnoměrné rozdělení prací v projektových organizacích.

(5) Veškeré hodnotové ukazatele jsou podkladové a musí souhlasit s údaji finančního plánu a rozpočtu podle směrnic ministerstva financí.

Článek 134

(1) V pětiletém plánu projektových prací nejsou stanoveny žádné závazné úkoly.

(2) V prováděcím plánu projektových prací jsou závazně stanoveny úkoly uvedené v seznamu v příloze.

Článek 135

Objemy pro typizační práce, studie experimentálních staveb a tvorbou THÚ, zahrnuté do příslušných částí plánu projektových prací, musí být v souladu s hodnotami uvedenými v těchto plánech sestavovaných podle samostatných metodických pokynů Státní komise pro investiční výstavbu.

Článek 136

Dodavatelé jsou povinni přednostně spolupracovat při vypracovávání a projednávání projektové, popř. přípravé dokumentace staveb uvedených

v prováděcím plánu projektových prací v rozsahu a způsobem stanoveným předpisy Státní komise pro investiční výstavbu o vztazích a přípravě staveb a o dokumentaci staveb.

Část XX

PRÁCE

Článek 137

(1) Cílem plánu práce je zabezpečit optimální průběh reprodukce pracovních sil a zdravý mzdový vývoj podle potřeb rozvoje národního hospodářství, zejména pomocí nástrojů nepřímého řízení, jimiž se má v oblasti ekonomické a finanční politiky, v oblasti organizace nábora apod. dosáhnout toho, aby reprodukce pracovních sil a mzdový vývoj probíhaly v souladu s potřebami společnosti.

(2) Splnění těchto cílů vyžaduje podstatně prohloubit při pracích na plánu rozborovou činnost, zaměřit ji na co nejvyšší úsporu pracovních sil a tím na růst společenské produktivity práce.

Článek 138

Návrh plánu práce předkládají všechny ústřední orgány a krajské národní výbory za veškeré organizace socialistického sektoru jím podléhající (bez JZD). Ústřední orgány předkládají návrhy za ČSSR celkem a z toho v územním průřezu za Slovensko. Státní plánovací komise v dohodě s ministerstvem financí, Ústřední komisí lidové kontroly a statistiky a s příslušnými orgány stanoví, které organizace předkládají návrh plánu prostřednictvím ministerstva financí, popř. může vyloučit některé organizace výjimečně z povinnosti předkládat návrh plánu.

Článek 139

Obsah plánu práce

(1) Plán práce obsahuje tyto části:

- a) plán počtu pracovníků a mezd,
- b) plán nábora pracovních sil,
- c) plán kádrů.

(2) Plán počtu pracovníků a mezd vyjadřuje potřebu počtu pracovníků a prostředků na jejich odměňování a sestavuje se na základě rozborů zajištění růstu produktivity práce a propočtů mzdového vývoje v návaznosti na nástroje nepřímého řízení. Návrh se zpracovává za předpokladu pracovní doby platné ve výchozím roce. (Prováděcí plán na rok 1966 a čtvrtý pětiletý plán se vypracovávají na základě pracovní doby platné v roce 1965.) Propočet vlivu zkrácení pracovní doby na plán práce a mezd se zpracovává zvlášť.

(3) Plán nábora pracovních sil vychází z krajských bilancí pracovních sil sestavených na zá-

kladě krajských průřezů plánu práce a obsahuje plán nábora prováděného národními výbory. Krajské bilance pracovních sil jsou též podkladem pro stanovení koncepcí hospodářského rozvoje v krajských.

(4) Plán kádrů obsahuje plán přípravy kvalifikovaných dělníků spolu s bilancemi rozdělení dorostu podle krajů a plán přípravy odborníků ze škol.

Návrh plánu přípravy kvalifikovaných dělníků a bilance rozdělení dorostu se zpracovávají v prováděcím plánu v časovém předstihu před ostatními částmi plánu.

(5) Návrhy plánu počtu pracovníků a mezd v rozpočtových organizacích musí být ve shodě s návrhy státního rozpočtu. K zajištění srovnatelnosti se v plánu uvádějí rozpočtové organizace zpravidla v obdobném členění jako v návrhu státního rozpočtu.

Plán počtu pracovníků a mezd

Článek 140

Produktivita práce

(1) Produktivita práce ovlivňuje rozhodujícím způsobem rozvoj celého národního hospodářství. Proto je nutno v plánu zabezpečovat její co nejvyšší růst.

(2) Produktivita práce se v návrhu plánu uvede jako průměrný roční výkon na jednoho pracovníka; vyjádří se ve stejných měrných jednotkách jako objem výroby, a to v peněžním vyjádření i v příslušných odvětvových ukazatelích. Objemy výroby, na jejichž základě se vypočítává tempo růstu produktivity práce, musí být uvedeny ve srovnatelných hodnotách a ve srovnatelné organizaci.

(3) Povinnost ústředních orgánů a krajských národních výborů učinit všechna opatření potřebná k podstatnému zlepšení metod měření produktivity práce stanoví usnesení vlády č. 220/1963, o zásadách postupu při zlepšování metod měření produktivity práce.

(4) Pokyny pro zpracování rozborů zdrojů růstu produktivity práce jsou uvedeny v části L.

Počet pracovníků

Článek 141

(1) Počet pracovníků se plánuje na základě předpokládaného růstu objemu produkce a růstu produktivity práce a v nevýrobních odvětvích v souladu s objemem výkonů a se zlepšeným využitím pracovních sil. Plány počtu pracovníků je nutno navrhovat s náležitým zřetelem k tomu, že zdroje pracovních sil jsou mimořádně omezené.

(2) Počet pracovníků se plánuje jako průměrný evidenční počet za rok celkem. Růst počtu pracov-

níků v průběhu roku musí být reálný z hlediska nábory pracovníků. S výjimkou sezónních kampanových prací nelze soustřeďovat nábor na konec roku, aby bylo dosaženo vyššího konečného stavu.

(3) Průměrným evidečním počtem dělníků a ostatních kategorií pracovníků se rozumí ve většině organizací počet fyzických osob. V hospodářských organizacích je možno na základě písemné dohody příslušných ústředních orgánů se Státní plánovací komisí a s Ústřední komisí lidové kontroly a statistiky plánovat počty pracovníků v přepočtených stavech. Ve všech rozpočtových organizacích se plánují přepočtené stavy pracovníků.

(4) Ve všech organizacích je nutno podle potřeb dané oblasti přijímat do zaměstnání další ženy a osoby se změněnou pracovní schopností na zkrácenou pracovní dobu. Ke zvýšení jejich počtu je nutno přihlížet při hodnocení plnění a překračování počtu pracovníků.

(5) Jestliže se počet osob zaměstnaných na zkrácenou pracovní dobu zvýší v plánovaném roce proti skutečnosti předchozího roku, může být povoleno překročení plánovaného počtu pracovníků, a to v rozsahu, který odpovídá odchylce v pracovním úvazku navíc přijímaných osob na zkrácenou pracovní dobu proti normální pracovní době. (Například: podnik zaměstnával v roce 1965 celkem 15 osob na poloviční pracovní dobu. V roce 1966 bude zaměstnávat 35 takových pracovníků. Přijal tedy 20 pracovníků s poloviční pracovní dobou navíc a plán počtu pracovníků může překročit o 10 osob, aby nahradil ztrátu poloviny pracovního úvazku u 20 nových pracovníků.)

(6) Při větších změnách ve vývoji struktury pracovníků předkládají ústřední orgány jako součást návrhu pětiletého plánu studie, ve kterých provedou rozbor struktury pracovníků, zejména ve vztahu k růstu výroby a dále v důsledku změn v technice a technologiích výroby, v organizaci výroby a práce, v mechanizaci a automatizaci administrativních prací atd. Rozbor bude proveden podle specifických podmínek každého resortu a podle dostupných podkladů.

Odvětvové ústřední orgány vypracují studii i za část svého odvětví, která náleží do hospodářství řízeného národními výbory.

Článek 142

(1) V období prací na návrhu plánu zajistí ústřední orgány, aby potřeba pracovníků byla před předložením návrhu nadřízenému orgánu zodpovědně projednána a zásadně dohodnuta mezi navrhujícími podniky, orgány a organizacemi a příslušnými krajskými národními výbory.

Nepodaří-li se ve výjimečných případech dosáhnout dohody, sdělí krajské národní výbory se zřetelem na další možnosti zvyšování zaměstna-

ností na území kraje, popř. okresu, své připomínky podnikům, které je musí předat nadřízeným orgánům zároveň se svým návrhem plánu; v závažných případech sdělí krajské národní výbory své připomínky také přímo ústředním orgánům, které jsou povinny je s nimi projednat.

(2) Ústřední orgány zajišťují, aby rozpis plánu počtu pracovníků na podniky a organizace byl s krajskými národními výbory rovněž dohodnut a aby plánovaná potřeba pracovníků jednotlivých podniků a závodů, jakož i změny v rozpisech plánu počtu pracovníků (včetně uvolňování z rezervy plánu) uskutečněné v průběhu roku, byly předem dohodnuty s krajskými národními výbory. Eventuální rozpory budou předloženy k rozhodnutí vládě.

(3) Krajské národní výbory při posuzování požadavků podniků (závodů) na pracovní síly vycházejí z výhledových bilancí pracovních zdrojů a z koncepce rozvoje hospodářství na území kraje. Musí přitom vzít v úvahu mezikrajový pohyb pracovních sil podle dlouhodobého výhledu, potřebu pracovních sil pro nově budované a rozvojové závody na území kraje, pro rozvoj odvětví služeb a nesmí připustit oslabování zemědělské výrobní základny odlivem pracovních sil.

Článek 143

Plán mezd

(1) V organizacích, kde bude uplatněna hmotná zainteresovanost na hrubém důchodu nebo na zisku, zahrnuje fond pracujících:

— prostředky na mzdy za individuální výsledky práce, včetně ostatních osobních nákladů,

— prostředky na podíly na celkových hospodářských výsledcích práce podniku.

(2) V soustavě hmotné zainteresovanosti na hrubém důchodu obsahuje fond pracujících část vlastních prostředků, které podniku zůstanou z vytvořeného hrubého důchodu po provedení příslušných odvodů a úhrad.

Mzdový vývoj je nutno plánovat v rámci možnosti daných vývojem prostředků hrubého důchodu v souladu s mzdově politickými předpisy, a to tak, aby růst mezd za individuální výsledky práce zabezpečoval především žádoucí mzdovou diferenciaci a aby zvýšení průměrných výdělků záviselo z převážné části na růstu podílu celkových hospodářských výsledků organizací.

(3) V soustavě hmotné zainteresovanosti na zisku tvoří prostředky fondu pracujících dva fondy s oddělenou tvorbou prostředků, a to základní mzdový fond (včetně ostatních osobních nákladů) a fond odměn.

Základní mzdový fond se v plánu zásadně stanoví relativním ukazatelem k předpokládanému objemu výroby, vyjádřenému dostatečně přesnou metodou, popř. v hodnotovém ukazateli. Při zvý-

žení nebo snížení předpokládaného objemu výroby se základní mzdový fond přiměřeně upraví pomocí koeficientu pro jeho čerpání.

(4) V hospodářských organizacích, kde nebude uplatněna komplexní hmotná zainteresovanost na hrubém důchodu nebo zisku a v ostatních organizacích se plánem stanoví celkový mzdový fond (v dosavadní struktuře, včetně prémieového fondu plánovaného dosud samostatně, a včetně částí osobních výdajů, mimo mzdový fond, připadající na ostatní osobní náklady). Ústřední orgány (KNV) mohou vyčlenit podle potřeby z celkového mzdového fondu příslušnou část připadající na odměny za celoroční výsledky hospodaření a upravit tvorbu těchto prostředků.

(5) Ústřední orgány, krajské národní výbory a ostatní řídicí orgány sledují, kontrolují a analyzují mzdový vývoj v podřízených organizacích. Dodržení žádoucích mzdových proporcí zabezpečují vhodnými nástroji nepřímého řízení (cenová opatření, dodatkové odvody apod.).

Článek 144

Zkrácení pracovní doby

(1) Zároveň s nárhem plánu vypracují ústřední orgány koncepci zkrácování pracovní doby ve svých odvětvích a předloží rozbor vlivu předpokládaného zkrácení pracovní doby na plán práce a navazující části plánu. V rozboru navrhnou vhodné provozní režimy a opatření, aby úbytek fondu pracovní doby byl v zásadě plně uhrazen mobilizací vnitřních zdrojů bez vlivu na výrobní úkoly a kvalitu výrobků, bez zvýšení rozsahu přesčasové práce, bez požadavků na další investice a bez zhoršení sjednaného odběrového diagramu elektrické energie a rovnoměrnosti nakládky a vykládky železniční dopravy.

(2) Odvětvové ústřední orgány vypracují koncepci zkrácování pracovní doby i za příslušné části hospodářství řízeného národními výbory.

Plán nábory pracovních sil

Článek 145

Krajské (okresní) bilance pracovních sil

(1) K plánovitému rozmísťování pracovních sil vypracovávají krajské národní výbory pětileté krajské bilance pracovních sil, které jsou zároveň jedním z východisek pro celou koncepci perspektivního rozvoje hospodářství v krajích. Bilance pracovních sil se zpracovávají též za jednotlivé okresy. Aby bylo možno využít těchto bilancí v co nejširší míře ke koncepčnímu řešení rozvoje výrobních sil v krajích, sestavují se na dvě až čtyři výhledová pětiletá období.

(2) Při sestavování výhledových krajských (okresních) bilancí vycházejí národní výbory

z předpokládaného rozvoje hospodářství na území kraje (okresu) a zabezpečují, aby tyto bilance vymezily zdroje pracovních sil s největší možnou přesností a přispěly i k optimálnímu využití přírodních a ekonomických podmínek v krajích (okresech) a aby již od začátku prací na plánu bylo rozmísťování výrobních sil řešeno ve vztahu k rozmísťování zdrojů pracovních sil. Krajské (okresní) bilance proto vycházejí z rozboru souvislostí, které ovlivňují skutečnou zaměstnanost (životní úroveň, délka pracovní doby, rozvoj zařízení pro péči o děti a mládež, množství a vlastnosti pracovních příležitostí, podmínky pro přesídlení pracovníků atd.).

(3) Ústřední orgány a krajské národní výbory při sestavování koncepcí rozvoje hospodářství dbají zejména, aby rozvoj dosavadních a budování nových závodů byl v souladu se zdroji pracovních sil v příslušných oblastech.

(4) Obdobný význam pro zabezpečení souladu mezi zdroji a potřebami pracovních sil a stanovení mezikrajských náborových úkolů v prováděcích plánech mají roční krajské bilance pracovních sil.

(5) Krajské národní výbory zpracovávají návrhy uvedených krajských bilancí v období prací na návrhu plánu. Na jejich podkladě Státní plánovací komise předkládá vládě v návrhu státního plánu rozvoje národního hospodářství návrhy nezbytných mezikrajských přesunů pracovníků.

Po rozpisu plánu na podniky a organizace zpracovávají krajské národní výbory konečné bilance pracovních sil. Tyto bilance jsou v prováděcím plánu podkladem pro nábor a rozmísťování pracovních sil na území příslušných krajů.

Článek 146

Krajské průřezy plánu počtu pracovníků a mezd

Krajské a okresní národní výbory řídí ve svých obvodech rozmísťování pracovních sil v souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství. Důležitým prostředkem k tomu je provádění územního rozložení potřeby a zdrojů pracovních sil.

K tomu účelu předkládají oborová ředitelství nebo podniky a jiné organizace nebo přímo ústřední orgány krajským národním výborům v důsledném územním průřezu potřebné podklady, a to jak v období vypracování návrhu plánu, tak i po rozpisu plánu na podniky a organizace. V období rozpisu plánu zasílají podniky opis za jednotlivé závody též příslušným okresním národním výborům.

Článek 147

Nábor pracovních sil

(1) Podle zákona č. 70/1958 Sb., o úkolech podniků a národních výborů na úseku péče o pra-

covní síly, je získání potřebného počtu pracovníků především úkolem podniků a závodů, které jsou také povinny vytvářet podmínky pro stálost pracovních poměrů.

(2) Výjimečně plánují nábor pracovníků národní výbory

- a) pro podniky a závody v krajích, v nichž je trvalý nedostatek pracovních sil; rozsah těchto mezikrajských převodů stanoví pro vybraná nejdůležitější odvětví a pro nedostatkové oblasti vláda ve státním plánu (státní plán nábory pracovních sil);
- b) pro nejdůležitější podniky a závody v kraji; počty pracovníků, které mají okresní národní výbory za úkol získat ze zdrojů pracovních sil v rámci kraje, stanoví rady krajských národních výborů (krajské plány nábory pracovních sil).

(3) Podklady pro vypracování návrhu státního plánu nábory pracovních sil poskytují jednak podniky, které požadují pracovníky, jednak příslušné ústřední orgány. Krajské národní výbory posoudí požadavky podniků z hlediska situace ve zdrojích pracovních sil a naléhavosti potřeby, projednají je s navrhujeícími podniky a předloží Státní plánovací komisi návrh plánu spolu s návrhem krajské bilance pracovních sil.

Plán kádrů

Článek 148

Plán přípravy kvalifikovaných dělníků

(1) Návrh plánu přípravy kvalifikovaných dělníků předkládají ústřední orgány a krajské národní výbory, které požadují učně. Návrh plánu přípravy kvalifikovaných dělníků vychází z perspektivního rozvoje jednotlivých závodů a oborů a musí být v souladu s plánem nábory učňů v oblastním rozložení.

(2) Podniky uplatňující potřebu učňů na okresních národních výborech příslušných podle sídla jednotlivých závodů (provozoven) své požadavky uvádějí v rozdělení podle pohlaví a podle učebních oborů. Realnost požadovaného počtu učňů zdůvodňují předpokládanou doplňkovou potřebou kvalifikovaných pracovníků v členění na náhradu přirozeného úbytku a na zvýšení stavu pracovníků. Požadavky na počet nově přijímaných učňů musí být s národními výbory dohodnuty. Nedojde-li k dohodě, řeší sporné případy nadřízené orgány (oborová ředitelství nebo ústřední orgány a krajské národní výbory, výjimečně Státní plánovací komise).

(3) Obdobně podle odstavce 2 uplatňují podniky požadavky na dorost na pracovní místa pro pomocné a méně kvalifikované práce.

(4) Pro požadované počty nově přijímaných učňů musí být zajištěna výchova v plné míře, a to

jak v odborném výcviku a v teoretickém vyučování všeobecně vzdělávacím a odborným předmětům, tak i v materiálním a kádrovém zabezpečení. Z hlediska místního rozložení potřeb a zdrojů mládeže musí se při stanovení počtu učňů a popřípadě mladistvých na pracovní místa přihlížet i k možnosti ubytovací kapacity v internátech.

(5) Podniky a závody, které plánují v některých oborech menší počty učňů a které proto nemohou poskytnout samy učňům kvalitní výchovu, jednávali o výchově těchto učňů smlouvy se závody, které mají odborná učiliště nebo učňovská střediska pro výchovu v příslušných učebních oborech (např. výuka kuchařů pro závodní a školní kuchyně apod.).

(6) Krajské národní výbory vypracovávají a předkládají návrh plánu přípravy kvalifikovaných dělníků pro hospodářství národních výborů v členění podle jednotlivých odvětví.

(7) Krajské národní výbory vypracovávají a předkládají dále návrh bilance rozdělení dorostu v kraji a návrh plánu nábory dorostu do učebních a pracovních míst v členění podle jednotlivých resortů. Návrh bilance rozdělení dorostu musí vycházet z potřeb zabezpečení reprodukce pracovních sil jednotlivých kategorií a tuto potřebu musí zabezpečovat jak co do počtu mladistvých, tak i co do kvalifikační struktury.

(8) Krajské národní výbory předkládají v návrhu bilance rozdělení dorostu též návrhy mezikrajských přesunů dorostu, nutných ke krytí potřeb podniků v kraji. V bilanci se však uvádějí jen přesuny dohodnuté vzájemně mezi jednotlivými krajskými národními výbory.

Plán přípravy odborníků ze škol

Článek 149

(1) Plán potřeby odborníků je výsledným požadavkem celkové potřeby vyplývající z rozvoje odvětví, ze zlepšování kvalifikační struktury i z uvažovaného přirozeného úbytku. Úzce navazuje na plán počtu pracovníků, zejména v závislosti na celkovém růstu počtu technickohospodářských pracovníků a na jejich kvalifikační skladbě podle požadovaných stupňů vzdělání stanovených příslušnými mzdovými, platovými nebo jinými předpisy. Také zavádění nové techniky, zejména složitých, programově řízených strojů a zařízení, ovlivňuje potřebu absolventů, zvláště odborných škol, a potřebu vyšší kvalifikace i u dělníků ve vyšších třídách tarifně kvalifikačních katalogů, zejména u údržbářů, seřizovačů, montérů atd.

(2) Před sestavením návrhu plánu vypracovávají ústřední orgány, krajské národní výbory, výrobní hospodářské jednotky a organizace studie o vývoji struktury pracovníků podle kvalifikace.

Ústřední orgány a krajské národní výbory vytvářejí pro stanovení výhledové potřeby odbor-

níků na základě uvedených studií metodické předpoklady, a to především tím, že podle potřeby prověřují stanovenou nomenklaturu funkcí s určením stupně požadovaného vzdělání a stanoví optimální podíly odborníků s vysokoškolským, středním odborným a odborným vzděláním ve vztahu k počtu dělníků v jednotlivých typech závodů nebo stanoví potřebu odborníků ve vztahu k objemu a struktuře výroby apod.

Článek 150

(1) Při vypracování návrhů plánu potřeby absolventů vysokých škol a středních odborných škol ústřední orgány, krajské národní výbory a výrobní hospodářské jednotky

- a) přihlížejí k dlouhodobé potřebě odborníků v souvislosti s dlouhodobým rozvojem oborů; vycházejí přitom z koncepce stanovené dlouhodobým výhledem a pětiletým plánem;
- b) řídí se výsledky rozborů plánovaného roku z hlediska současné věkové a kvalifikační struktury, přirozeného úbytku, celkové doplňkové potřeby, jakož i z hlediska zlepšení kvalifikačního složení pracovníků, uvádění nových kapacit do provozu, růstu výroby, produktivity práce, technické úrovně výroby, rozvoje vědy a výzkumu, rozvoje služeb a plánu počtu pracovníků;
- c) berou v úvahu i počty vlastních pracovníků, kteří absolvuji vysoké nebo střední odborné školy ve studiu pracujících při zaměstnání, popř. absolventů vyslaných do denního studia na krajská nebo závodní stipendia.

(2) Ústřední orgány a krajské národní výbory předkládají návrhy plánů v příslušných skupinách oborů též ministerstvům zemědělství, lesního a vodního hospodářství, zdravotnictví, školství a kultury.

(3) Ústřední orgány a krajské národní výbory

- a) oznamují po schválení plánu vládou rozpis pracovišť pro přidělené absolventy ministerstvu školství a kultury a pokud jde o skupinu oborů — zemědělství a lesnictví — ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství;
- b) předkládají do jednoho měsíce po schválení plánu vládou své požadavky na přijímání posluchačů (žáků) do prvních ročníků vysokých a středních odborných škol v členění podle oborů a podle krajů ministerstvu školství a kultury, a pokud jde o skupinu oborů zemědělství a lesnictví — ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(4) K zajištění přehledu o stavu a potřebách kádrů ze škol v rámci jednotlivých krajů a k postupnému vytvoření předpokladů pro krajské plánování výkonů škol předkládají podniky, závody

a organizace návrhy plánu kádrů též krajskému národnímu výboru příslušnému podle sídla podniku (závodu, organizace).

Část XXI

FINANCE, NÁKLADY A HRUBÝ DŮCHOD

Článek 151

Úkol a povaha finančního plánu, plánu nákladů a plánu hrubého důchodu

(1) Finanční plán, plán nákladů a plán hrubého důchodu na pětileté období (dále jen pětiletý finanční plán) je součástí státního plánu rozvoje národního hospodářství; ovlivňuje jej z hlediska hodnotových vztahů a obsahuje konkretizaci vztahů mezi ekonomickými nástroji a ostatními částmi plánu. Jeho struktura je uspořádána tak, aby tyto vztahy číselně kvantifikoval a vyjádřil jejich ekonomický efekt.

(2) Pětiletý finanční plán vyjadřuje konkrétní způsoby financování pouze v rozsahu, který vyplývá z uplatnění ekonomických nástrojů a pravidel hmotné zainteresovanosti.

Článek 152

Plánující orgány

(1) Návrh pětiletého finančního plánu předkládají ústřední orgány a krajské národní výbory Státní plánovací komisi a ministerstvu financí (dvojmo) a Státní bance československé (v jednom vyhotovení). Výtah z údajů finančních plánů týkajících se rozvoje vědy a techniky předkládají Státní komisi pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky.

(2) Oborová ředitelství (a jim na roveň postavené orgány) předkládají Slovenské plánovací komisi návrh pětiletého finančního plánu v souhrnu za podniky, které mají sídlo na Slovensku, bez ohledu na to, zda jsou řízeny oborovým ředitelstvím se sídlem v českých krajích nebo na Slovensku. Do těchto souhrnů se nezařazují závody se sídlem na Slovensku, řízené podniky se sídlem v českých krajích. Výtah z údajů finančních plánů týkajících se rozvoje vědy a techniky se předkládá Slovenské komisi pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky.

Článek 153

Obsah pětiletého finančního plánu

(1) Pětiletý finanční plán zahrnuje plány těchto organizací:

- a) státních hospodářských organizací,
- b) rozpočtových organizací, zvláštních rozpočtových organizací a organizací peněžnictví a pojišťovnictví,
- c) družstev (výrobních a spotřebních družstev, jednotných zemědělských družstev),

d) státních a společenských příspěvkových organizací.

(²) Pětiletý finanční plán sestává z:

- a) finanční bilance (přehledu zdrojů a potřeb ve vztahu ke společnosti),
- b) plánu nákladů a plánu tvorby hrubého důchodu (zisku),
- c) plánu rozdělení hrubého důchodu (zisku),
- d) plánu tvorby a použití fondů vytvářených z hrubého důchodu (ze zisku),
- e) plánu oběžných prostředků,
- f) plánu odpisů,
- g) plánu ostatních zdrojů a potřeb,
- h) finančních plánů v oblasti nevýrobní sféry.

Článek 154

Finanční bilance

(přehled zdrojů a potřeb ve vztahu ke společnosti)

(¹) Uspořádání finanční bilance je v pětiletém finančním plánu přizpůsobeno hledisku a potřebám souhraných národohospodářských bilancí. Jednotlivé druhy finančních zdrojů a finanční potřeby jsou uváděny bez rozvedení na konkrétní formy financování (státní rozpočet, úvěrová soustava).

(²) Saldo finanční bilance umožňuje posoudit výslednou úroveň hospodaření srovnáním nároků na společnost (investice, technický rozvoj, zásoby aj.) s tvorbou finančních zdrojů (zisk, daň z obrátu, odpisy aj.).

Článek 155

Plán nákladů a plán tvorby hrubého důchodu (zisku)

(¹) Plány nákladů a plány tvorby hrubého důchodu (zisku) jsou základním propočtovým podkladem soustavy hmotné zainteresovanosti na hrubém důchodu (zisku).

Plán nákladů vyjadřuje úroveň nákladů na výrobu a oběh v jednotlivých odvětvích a je podkladem pro sestavování bilance národního hospodářství.

V plánu nákladů je uplatněna forma jednotné klasifikace nákladů a výnosů pro všechna odvětví bez ohledu na způsob hmotné zainteresovanosti. Odvětvová diferenciací u jednotlivých nákladových nebo výnosových druhů může být uplatněna po projednání se Státní plánovací komisí a s ministerstvem financí.

(²) Jednotlivé položky plánu nákladů vyjadřují údaje za celý podnik, tj. bez členění na hlavní činnost, vedlejší činnost, přidružené hospodářství a vědeckovýzkumnou základnu. V nákladových po-

ložkách jsou obsaženy i náklady na investice a generální opravy a účelově financované potřeby, pokud jsou provedeny ve vlastní režii.

(³) Celkové výnosy se skládají z tržeb realizace hlavní činnosti, realizace ostatních činností a ostatních výnosů, včetně výkonů ve vlastní režii hrazených z fondů a účelového financování, jakož i aktivace investic a generálních oprav.

(⁴) Plán nákladů a tvorby hrubého důchodu (zisku) se předkládá také v členění podle odvětvové příslušnosti podniků (např. za průmyslové podniky, stavební organizace aj.) ve vybraných položkách.

(⁵) Plán nákladů za výrobní hospodářské jednotky a ústřední orgány se dokládá rozbohem nákladů, ve kterém se vyčíslí vliv strukturálních změn ve výrobní spotřebě se zaměřením na:

— vliv struktury výkonů (nerovnoměrný růst jednotlivých oborů nebo výrobků),

— vliv změn struktury výkonů z hlediska zvýšení technické úrovně a kvality výroby,

— přínos nově budovaných a rekonstruovaných závodů a podniků,

— vliv likvidace neefektivních provozoven.

Zaměření rozboru se upřesní (popř. doplní) podle konkrétních podmínek jednotlivých odvětví po dohodě se Státní plánovací komisí.

(⁶) Plán nákladů a tvorby hrubého důchodu (zisku) se dokládá podle dohody příslušných ústředních orgánů se Státní plánovací komisí vybranými ukazateli podle oborových ředitelství.

Článek 156

Plán rozdělení hrubého důchodu (zisku)

(¹) Plán rozdělení hrubého důchodu (zisku) vyčísluje:

a) odvody z hrubého důchodu (ze zisku) do státního rozpočtu a přiděly do povinně vytvářených účelových fondů na podkladě stanovených sazeb,

b) použití zůstatku hrubého důchodu (zisku) na jednotlivé potřeby (investice, fond pracujících apod.) po úhradě odvodů a přidělů do fondů.

(²) Vyčíslení jednotlivých složek odvodů, přidělů a použití hrubého důchodu (zisku) se provádí podle příslušných předpisů.

(³) Plán rozdělení hrubého důchodu (zisku) navazuje na ostatní části pětiletého finančního plánu. Z plánu nákladů přebírá tvorbu hrubého důchodu (zisku), z plánu odpisů odvod ze základních fondů a z plánu oběžných prostředků úroky z úvěrů na oběžné prostředky.

(⁴) Plán rozdělení hrubého důchodu (zisku) se předkládá v dohodě příslušných ústředních orgánů

se Státní plánovací komisí také podle oberových feditelství.

Článek 157

Plán tvorby a použití fondů

(¹) Plány tvorby a použití fondů vytvářených z hrubého důchodu (ze zisku) slouží ve finančním plánu k informaci o používání zdrojů fondů.

V pětiletém plánu se předkládá pouze plán tvorby a použití fondu obnovy, který je podkladem současně pro finanční plán i pro plán investiční výstavby.

Článek 158

Plán oběžných prostředků

Plán oběžných prostředků podává přehled o vývoji zásob, popř. oběžných prostředků. Slouží též k propočtu úroků a úvěrů.

Článek 159

Plán odpisů

Plán odpisů podává přehled o stavu a změnách odpisovaných základních fondů a základních fondů, na které se vztahuje povinnost odvodu ze základních fondů. Slouží k propočtu odpisů a odvodů ze základních fondů.

Článek 160

Finanční plán nevýrobní sféry

Finanční plány v oblasti nevýrobní sféry poskytují podklady pro posouzení rozvoje nevýrobních odvětví a umožňují aktivní ovlivnění tohoto rozvoje v souladu s rozvojem ostatních úseků národního hospodářství. Obsahují vyčíslení potřeb nevýrobních odvětví a závazné úkoly a orientační ukazatele rozvoje některých úseků nevýrobní sféry.

Článek 161

Účast orgánů

(¹) Na vypracování návrhu pětiletého finančního plánu a na nejúčinnějším zaměření ekonomických nástrojů řízení k vyváženému působení celé soustavy plánovitého řízení se na všech stupních řízení podílejí plánovací a finanční útvary. Pětiletý finanční plán se opírá o rozborů ze všech ostatních částí plánů, které tvoří zdůvodnění kvalitativní stránky plánu.

(²) Návrhy pětiletých finančních plánů projednává s ústředními plánujícími orgány Státní plánovací komise, a to komplexně s ostatními částmi státního plánu ve spolupráci s ministerstvem financí a Státní bankou československou a s dalšími objektivními orgány, včetně Slovenské plánovací komise.

Část XXII

CENY

Článek 162

Úloha plánování cen

(¹) Plánování cen je nedílnou součástí plánu rozvoje národního hospodářství vytvářející předpoklady

- a) pro provádění rozborů ekonomické efektivity struktury výroby a spotřeby, investic, technického rozvoje a zahraničního obchodu,
- b) pro zajištění nutných vazeb mezi společensky odůvodněným vývojem cen a hmotnou zainteresovaností, zejména vývojem nákladů, mezd a odvodů z hrubého důchodu (zisku).

(²) Plán cen se sestavuje v souladu s postupem vypracování státního plánu rozvoje národního hospodářství tak, aby ceny působily na jeho optimální rozvoj.

(³) Dlouhodobé plánování vývoje cen je programem pro provádění cenové politiky, zejména změn cen v průběhu plánovacího období.

Článek 163

Obsah plánu a metody plánování cen

(¹) Předmětem plánování cen je

- a) stanovení vývoje vnitřních cen, jejich úrovně a vzájemných relací,
- b) úvaha o vývoji světových cen (cen základních trhů, cen docilovaných v zahraničním obchodě).

(²) Plán vývoje cen vychází z úrovně cen výchozího období a z předpokládaného

- a) vývoje nákladů na výrobu, odpovídajících optimálnímu vývoji jednotlivých odvětví,
- b) vývoje vztahu mezi nabídkou a poptávkou, přičemž změny cen je možno provádět pouze při dlouhodobějších změnách podmínek výroby a spotřeby s výjimkou sezónních cen,
- c) společenského preferování důležitých, zejména technicky progresivních výrobků s velkými možnostmi rozvoje, výrobků důležitých z hlediska kulturní a sociální politiky apod., jakož i dostatečného preferování kvality výrobků v ceně,
- d) vývoje světových cen, které musí vykonávat tlak na strukturu výroby (vyloučení neefektivních výrob) i na snižování nákladů,
- e) vývoje hrubého důchodu (zisku), odvodů a úroků z výrobních fondů, z hrubého důchodu, poskytovaných dotací, rozdílového ukazatele zahraničního obchodu i jiných ekonomických nástrojů řízení,
- f) ekonomicky odůvodněné koncepce vývoje daně

z obratu a postupného odstraňování její velké diference,

g) vývoje odbytového a obchodního rozpětí.

[3] Plán vývoje cen sestavují ústřední orgány v členění podle

- a) jednotlivých odvětví, oborů, popř. skupin výrobků,
- b) nejdůležitějších surovin a vybraných výrobků, u nichž určením vývoje cen je možno zásadně ovlivnit hlediska efektivnosti a vyjádřit základní směry národohospodářského plánu, a které významným způsobem ovlivňují náklady výroby, vývozu, popř. životní náklady obyvatelstva.

Článek 164

Postup při sestavování pětiletého plánu vývoje cen

[1] V první etapě sestavování pětiletého plánu Státní plánovací komise ve spolupráci s příslušnými ústředními orgány stanoví orientační indexy změn cen jednotlivých odvětví a oborů a vypracovává základní úvahu o vývoji tuzemských a světových cen nejdůležitějších surovin a materiálů (podle stanovené nomenklatury), která v době prací na plánu slouží především k posouzení efektivnosti navržených opatření a k zajištění výběru optimální varianty dílčích řešení v celém postupu sestavování pětiletého plánu na podnikcích.

[2] Plány vývoje cen se sestavují na úrovni jednotlivých ústředních orgánů a oborových ředitelství pro výrobky jimi vyráběné. Přitom tyto plány vycházejí ze základní úvahy vypracované Státní plánovací komisí a slouží k jejímu zpřesnění a k posouzení efektivnosti struktury výroby a ostatních základních předpokladů plánu rozvoje odvětví a oborů.

[3] Konečné znění souhrnného plánu vývoje cen zpracovává Státní plánovací komise jako součást návrhu pětiletého plánu předkládaného vládě. Údaje pětiletého plánu vývoje cen budou stanoveny jako orientační ukazatele a budou informativně členěny i podle jednotlivých let.

[4] V průběhu plnění pětiletého plánu se analyzuje vývoj cen a jeho příčiny v souvislosti s vývojem ostatních ukazatelů plánů a ekonomických nástrojů.

[5] Prováděcím plánem se upřesňuje pětiletý plán vývoje cen na základě odchylek ročního plánu od pětiletého plánu a skutečného vývoje ekonomických podmínek výroby a spotřeby v jednotlivých výrobních oborech. Prováděcí plán zahrnuje návrhy na provedení konkrétních cenových změn.

Článek 165

Změny cen

[1] Návrh na změny velkoobchodních cen v jednotlivých odvětvích, který se předkládá spolu

s návrhem ročního plánu Státní plánovací komisí, zahrnuje pouze změny úrovně cen, ve výjimečných případech změny cen jednotlivých výrobků. Návrh vypracovávají příslušné dodavatelské ústřední orgány po dohodě s hlavními odběrateli.

Návrh na změny maloobchodních cen vypracuje ministerstvo vnitřního obchodu po dohodě s dodavatelskými ústředními orgány a ministerstvem financí.

Návrhy na úpravu sazeb daně z obratu vypracuje po dohodě s příslušnými orgány ministerstvo financí.

[2] K zajištění běžného souladu cen a skutečných ekonomických podmínek se provádějí operativní změny cen mimo plán v souladu s vyhláškou Státní plánovací komise o plánování a tvorbě cen.

Článek 166

Řešení důsledků změn cen

[1] Důsledky změn cen a způsob jejich vypořádání se řeší jen u centrálně prováděných změn cen.

[2] Podle způsobu plánování vývoje cen se rozlišují

- a) změny úrovně cen, které vyplývají ze změn podmínek výroby (vývoje nákladů u výrobce) a spotřeby (vývoje poměru zdrojů a potřeb),
- b) změny cen, které vyplývají z promítání cenových vlivů, tj. změn cen u dodavatelů.

[3] Důsledky změn úrovně cen prováděných z důvodů změn výrobních podmínek u výrobců nebo změn v poměru zdrojů a potřeb, tj. změn cen prováděných v souladu s plánem vývoje cen, se promítají do odvodů z hrubého důchodu (zisku).

[4] Vlivy změn cen surovin, materiálů, polotovarů a ostatních subdodávek u odběratelů se promítají do cen navazujících výrobků, s výjimkou případů, kdy by tento postup byl v rozporu s účinností centrálně prováděných změn cen, kdy jde o nepodstatné změny cen, u nichž lze předpokládat vzájemnou kompenzaci a kde by promítání změn cen do navazujících výrobků bylo i z těchto důvodů nevhodné.

Část XXIII.

OBLASTNÍ PROPORCIONALITA NÁRODOHOSPODÁŘSKÝCH PLÁNŮ

Článek 167

[1] Zajišťování oblastní proporcionality v národohospodářských plánech je nedílnou stránkou ekonomických proporcí v plánovitém rozvoji celého národního hospodářství; vyžaduje stanovení takových proporcí, které vytvářejí předpoklady k co nejúčelnějšímu využití přírodních a ekonomických

podmínek oblastí, k růstu společenské produktivity práce a ke snižování nákladů na výrobu a oběh.

(2) Rozmístování výrobních síl a určování oblastních proporcí v rozvoji národního hospodářství se provádí podle těchto základních oblastí:

- a) Slovensko,
- b) kraje,
- c) specifické oblasti (např. pohraniční okresy a střediska).

Přitom jednotlivé krajské národní výbory i orgány pro řízení a plánování jednotlivých odvětví a oborů národního hospodářství mohou pro své potřeby v souladu s metodickými pokyny a formuláři Státní plánovací komise rozpracovávat své návrhy i za jiné oblasti, než jsou uvedeny ve formulářích.

(3) Základní směrnici pro stanovení vzájemných vztahů a rozsahu působnosti jednotlivých hospodářských orgánů a jednotek i pro rozhodující otázky metodiky je usnesení vlády č. 60/1965, o zvýšení účinnosti při zajišťování oblastní proporcionality národohospodářských plánů.

Článek 168

(1) Rozpracovávání a zajišťování oblastní proporcionality se uskutečňuje ve všech etapách tvorby a realizace národohospodářských plánů a na všech stupních plánovitého řízení národního hospodářství; přitom orgány hospodářského řízení (ústřední orgány, oborová ředitelství a jím podřízené závody a organizace a orgány, zajišťující komplexní hospodářský a kulturní rozvoj v oblastech, Slovenská plánovací komise, krajské národní výbory, Národní výbor hl. m. Prahy, popř. okresní a městské národní výbory) úzce navzájem spolupracují.

(2) Při zabezpečování oblastní proporcionality postupují orgány pro řízení a plánování odvětví a oborů národního hospodářství v souladu s metodickými pokyny a formuláři takto:

- a) ministerstva a ústřední úřady předkládají své návrhy v etapě sestavování návrhu plánu Státní plánovací komisi;
- b) oborová ředitelství a ostatní organizace přímo řízené ústředními orgány v etapě předložení svých návrhů plánu nadřízeným orgánům předkládají a projednávají v základních oblastních ukazatelích návrhy rozvoje jím podřízených jednotek a příslušnými krajskými národními výbory; v období rozpisu plánu projednávají změny, k nimž došlo proti návrhu plánu;
- c) podniky, závody a organizace předkládají v etapě sestavování a rozpisu plánu příslušným krajským a okresním národním výborům údaje, nezbytné k zajišťování hospodářské činnosti národních výborů;

d) ministerstva, ústřední úřady a oborová ředitelství poskytují nezbytné rozborů a podklady, které vypracovávají pro účely rozmístování svých odvětví a oborů, Státní plánovací komisi, Slovenské plánovací komisi a příslušným krajským národním výborům.

(3) Při zabezpečování oblastní proporcionality postupují orgány zajišťující komplexní hospodářský a kulturní rozvoj v oblastech takto:

- a) Slovenská plánovací komise se zúčastňuje přímo všech prací na přípravě návrhu plánu a vypracovává na základě svých podkladů, podkladů odvětvových orgánů a krajských národních výborů návrhy rozvoje hospodářství a kultury na Slovensku a předkládá je předsednictvu Slovenské národní rady a Státní plánovací komisi; přitom úzce spolupracuje s ministerstvy, výkonnými orgány Slovenské národní rady, oborovými ředitelstvími a podniky na Slovensku a projednává s těmito orgány možnosti využívání přírodních a ekonomických podmínek Slovenska;
- b) krajské národní výbory

- vypracovávají v etapě sestavování i rozpisu plánu souhrnné návrhy hospodářství a kultury na území jednotlivých krajů a předkládají je Státní plánovací komisi, slovenské kraje též Slovenské plánovací komisi,
- poskytují v etapě přípravy návrhu plánu na základě vlastních rozborů údaje odvětvovým orgánům k usměrnění jejich rozvoje na území kraje,
- stanoví podrobněji účast okresních, popř. městských národních výborů při přípravě návrhu rozvoje hospodářství a kultury v kraji.

(4) Nezbytnou podmínkou k úspěšnému řešení oblastní stránky rozvoje národního hospodářství je dosažení vzájemné informovanosti o rozvojových otázkách mezi orgány hospodářského řízení a vzájemné respektování dohodnutých závěrů.

Článek 169

(1) K vypracování návrhů plánů lze přistupovat jen na základě rozpracovaných podkladových analýz a materiálů dlouhodobého charakteru (analýza současného rozmístění jednotlivých odvětví národního hospodářství, možnosti využívání přírodních a ekonomických podmínek oblastí, reprodukce pracovních síl, vodo-hospodářských poměrů, vývoj v dopravních vztazích, problémy reprodukce základních fondů apod.).

(2) Orgány hospodářského řízení rozpracovávají podle svých specifických podmínek v souladu se základními ukazateli plánů systém podkladových údajů k poznávání a vyjadřování národohospodářských jevů a procesů a k určování náro-

hospodářských úkolů z hlediska oblastní proporcionality.

[3] Systém oblastních ukazatelů tvoří

- a) ukazatele, které jednak slouží k posuzování rozmístění jednotlivých odvětví a oborů, jednak jsou oblastními orgány koordinovány (zejména na úseku investiční výstavby a pracovních sil);
- b) ukazatele souhrnného rozvoje hospodářství a kultury v jednotlivých oblastech (včetně vybraných bilancí), které umožňují posuzovat vzájemné vztahy a proporce tohoto rozvoje i vztahy a proporce mezi oblastmi.

[4] Návrhy souhrnného rozvoje hospodářství v oblastech, které se vypracovávají na základě pokynů Státní plánovací komise a v souladu se specifickými podmínkami oblastí, obsahují zejména:

- a) celkový přehled o úkolech, které v rozvoji hospodářství oblastí navrhly příslušné orgány,
- b) zhodnocení využití přírodních a ekonomických podmínek oblastí,
- c) základní proporce rozvoje jednotlivých odvětví a vztahy rozvoje hospodářství řízeného ústředně a hospodářství řízeného národními výbory (zvláště proporce rozvoje průmyslu, zemědělství a stavebnictví, proporce mezi výrobní a nevýrobní sférou apod.),
- d) vyhodnocení podmínek, které by mohly omezovat nebo urychlovat hospodářský rozvoj oblastí a návrh na použití direktivních ukazatelů a ekonomických nástrojů,
- e) hlavní problémy rozvoje, způsob a hospodárnost jejich řešení,
- f) dokumentaci o vzájemném jednání orgánů hospodářského řízení.

Část XXIV

HOSPODÁŘSTVÍ ŘÍZENÉ NÁRODNÍMI VÝBORY

Článek 170

[1] Národní výbory sestavují návrh státního plánu a rozpočtu v souladu s pravomocí a odpovědností, která jim přísluší podle obecných právních předpisů. Přitom se řídí příslušnými částmi těchto metodických pokynů, pokud není v této části stanoveno jinak.

[2] Rozdílný charakter hospodářských a rozpočtových organizací řízených národními výbory vyžaduje i odlišný způsob plánování hospodářských a rozpočtových (popřípadě zvláštních rozpočtových a příspěvkových) organizací. Od tohoto rozlišení lze v návrzích plánu upustit pouze tam, kde je to ve formuláři stanoveno.

Článek 171

Pro plánování hospodářských organizací řízených národními výbory platí principy vyplývající

ze zainteresovanosti na hrubém důchodu (zisku) v souladu se stanovenými ekonomickými nástroji. Způsobu přímého řízení hospodářských organizací lze v odůvodněných případech použít jen zcela výjimečně.

Článek 172

[1] Plánování rozpočtových organizací řízených národními výbory musí zabezpečovat stanovenou koncepci jejich rozvoje a respektovat maximální hospodárnost; přitom se musí výrazněji uplatnit vliv správně stanovených ukazatelů a normou potřeb.

[2] U rozpočtových organizací se uplatňuje osobní hmotná zainteresovanost podle povahy jednotlivých odvětví tak, aby bylo zaručeno potřebné množství a kvalita výkonů; při zachování této zásady je možno v mezích stanoveného mzdového fondu zajišťovat výkony menším počtem pracovníků.

[3] Závazné ukazatele pro rozpočtové organizace budou jednotlivým krajským národním výborům stanoveny vládou, a to v rozsahu odpovídajícím seznamu ukazatelů uvedeným v příloze. K zabezpečení některých důležitých úkolů budou též podle potřeby stanoveny jednotlivé ukazatele zvlášť pro určitá odvětví nebo úseky.

Článek 173

Plánování fondu rozvoje a rezerv hospodářství národních výborů

Při vypracování plánu přihlížejí národní výbory z hlediska rozpisu úkolů plánu k potřebě vytvořit zdroje pro zřízení fondu rozvoje a rezerv hospodářství národních výborů; tento fond zřizují národní výbory všech stupňů pro potřeby hospodářství, které řídí.

Článek 174

Postup a vztahy při sestavování plánu

[1] V rámci úkolů a ukazatelů plánu (závazných a orientačních) a ekonomických nástrojů i ekonomických a plánovacích pravidel, které stanoví pro hospodářství řízené národními výbory jednotlivým krajským národním výborům vláda, stanoví národní výbory vyšších stupňů úkoly a prostředky národním výborům nižších stupňů a přímo řízeným podnikům; počet a rozsah závazných úkolů plánu lze rozšířit jen v případě, vyžaduje-li to nezbytný společenský zájem na uspokojení místních potřeb (například síť provozoven, rozsah údržby apod.) a nenaruší-li se tím ekonomická samostatnost podniku. Podrobné podmínky pro působení ekonomických nástrojů a pravidel rozpracují a vyhlásí pro národní výbory nižších stupňů a pro podřízené podniky krajské národní výbory.

[2] Při rozdělování prostředků spolupracuje národní výbor vyššího stupně s národními výbory

nížšího stupně a s přímo řízenými organizacemi. Pokud jde o objem oborových investic pro hospodářskou sféru, předkládají podniky návrhy řídicímu národnímu výboru a příslušné pobožce Státní banky československé. Tyto návrhy souhrnně projednává řídicí národní výbor s pobočkou banky, s níž zároveň dohodne podmínky financování. Konečné rozdělení prostředků stanoví řídicí národní výbor. Při posuzování návrhů jsou rozhodující zejména celková hlediska společenské efektivity a hledisko rozvoje jednotlivých oblastí nebo oborů, jejichž rozvoj je pro potřebu místního obyvatelstva zvláště žádoucí.

[3] Národní výbory jednotlivých stupňů vypracovávají návrhy plánu rozvoje svého hospodářství, krajské národní výbory též návrhy plánů souhrnného rozvoje všech odvětví hospodářství na území jednotlivých krajů.

[4] Krajské národní výbory koordinují s krajskými svazy výrobních družstev úkoly plánu družstevní výroby a služeb s činností hospodářství řízeného národními výbory, a to na základě návrhů plánů, které předkládají krajské svazy výrobních družstev krajským národním výborům. Jednotlivá družstva spolupracují při sestavování návrhu plánu s příslušnými okresními národními výbory.

[5] Krajské národní výbory předkládají návrh plánu Státní plánovací komisi a ministerstvu financí; příslušným ústředním odvětvovým orgánům předkládají v dohodnutém rozsahu ty údaje plánu, které mají přímý vztah k jejich působnosti a jsou nezbytné pro jejich činnost.

[6] Státní plánovací komise projednává návrh plánu s jednotlivými krajskými národními výbory. Rozdílná stanoviska ústředních odvětvových orgánů projedná Státní plánovací komise za účasti příslušných krajských národních výborů.

[7] Krajské národní výbory na Slovensku předkládají návrhy plánů též Slovenské plánovací komisi a pověřenectvu Slovenské národní rady pro finance; příslušným pověřenectvům Slovenské národní rady předkládají údaje plánu v rozsahu, v jakém je předkládají ústředním odvětvovým orgánům.

[8] Slovenská plánovací komise za účasti výkonných orgánů Slovenské národní rady projedná návrhy plánů s krajskými národními výbory na Slovensku až do úrovně předsedů krajských plánovacích komisí. Vlastní návrh předloží Slovenská plánovací komise v rámci celkového návrhu plánu za hospodářství na Slovensku Státní plánovací komisi.

Článek 175

Spolupráce ústředních odvětvových orgánů při plánování hospodářství řízeného národními výbory

Ústřední odvětvové orgány zabezpečují při sestavování plánu hospodářství řízeného národními

mi výbory podle příslušných předpisů zejména tyto úkoly:

- a) vypracovávají technickoekonomickou koncepci rozvoje odvětví a spolupracují přitom s krajskými národními výbory;
- b) předkládají návrhy na rozpracování zásad pro tvorbu ekonomických podnětů a pravidel v hospodářství řízeném národními výbory;
- c) stanoví základní směry rozvoje a zásady pro určování výkonových a spotřebních ukazatelů a norem, především ve sféře rozpočtových organizací;
- d) odpovídají za to, že koncepce rozvoje odvětví v rozpočtové sféře je v souladu s možnostmi realizace z hlediska zabezpečení potřebných prostředků jak celostátně, tak i v jednotlivých krajích;
- e) vyjadřují se k návrhům plánů předkládaným krajskými národními výbory, a to z hlediska celostátní koncepce rozvoje odvětví, z hlediska efektivity vynakládaných prostředků, správného mezikrajového rozmístění apod.;
- f) vyjadřují se k rozvojové investiční výstavbě v přípravě a průběhu sestavování pětiletého plánu;
- g) zajišťují technický rozvoj pro odvětví řízená národními výbory a odpovídají za včasné seznámení národních výborů s výsledky vědeckého výzkumu;
- h) zajišťují nezbytnou jednotnost metodických zásad v oblasti vnitropodnikového plánování, organizace podniků, podnikové evidence apod.
- ch) poskytují národním výborům potřebné podklady (ekonomické rozborů apod.) a odbornou pomoc pro zkvalitnění řízení jednotlivých úseků a podniků;
- 1) vytvářejí předpoklady pro zvýšení technické úrovně v jednotlivých úsecích hospodářství řízeného národními výbory, v podnicích řízených ústředními (oborovými) orgány, které vyrábějí stroje a zařízení pro podniky řízené národními výbory.

DÍL TŘETÍ

DALŠÍ PLÁNOVACÍ ČINNOST

Část I

TECHNICKÁ NORMALIZACE, TYPIZACE
VE VÝSTAVBĚ, EXPERIMENTÁLNÍ OVĚŘOVÁNÍ
VE VÝSTAVBĚ, RACIONALIZACE ŘÍZENÍ
A SPRÁVY, TVORBA JEDNOTNÝCH VÝKONOVÝCH
NOREM A NORMATIVŮ, TEMATICKÉ ÚKOLY
PRO ZLEPŠOVATELE A VYNÁLEZCE

Článek 176

[1] Za vyjmenované činnosti se státní plán nesestavuje. Úkoly se zajišťují operativně nebo

plány sestavovanými odpovědnými orgány v rámci jejich řídicí a prováděcí činnosti. Typizaci a experimentální ověřování ve výstavbě Řídí Státní komise pro investiční výstavbu, racionalizaci řízení a správy Řídí Státní komise pro řízení a organizaci, tvorbu jednotných výkonových norem a normativů Řídí Státní mzdová komise, technickou normalizaci Řídí Úřad pro normalizaci a měření.

[2] Pro řízení a provádění těchto činností vydávají Státní komise pro investiční výstavbu, Státní komise pro řízení a organizaci, Státní mzdová komise a Úřad pro normalizaci a měření pokyny a směrnice.

Článek 177

[1] Činnost spojenou s tematickým usměrňováním tvůrčí činnosti pracujících Řídí Úřad pro patenty a vynálezy.

[2] Na pomoc při řešení nejdůležitějších technických problémů vyplývajících z potřeb vědy a techniky i ostatních hospodářských potřeb vypisuje Úřad pro patenty a vynálezy ve spolupráci s Čs. vědeckotechnickou společností celostátní tematické úkoly a konkursy.

[3] Pro řízení těchto činností vydává Úřad pro patenty a vynálezy pokyny.

Část II

OZDRAVNÁ OPATŘENÍ

Článek 178

[1] Pro udržení zdraví a pro reprodukci pracovní síly je nutné vytvářet příznivé podmínky plněním ozdravných opatření.

[2] Plán ozdravných opatření je souhrn všech opatření na ochranu zdravých životních a pracovních podmínek. Plány ozdravných opatření se sestavují v podnicích a jiných zařízeních a jsou současně obsahem kolektivních smluv.

[3] Prostředky zabezpečující zdravé životní a pracovní prostředí jsou zahrnuty v příslušných částech plánu jednotlivých ústředních orgánů a krajských národních výborů.

[4] V plánech ozdravných opatření musí být vždy zajištěna i realizace platných rozhodnutí a závazných pokynů orgánů dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví.

Předseda:

inž. Černík v. r.

Příloha k metodickým pokynům č. 55/1995 Sb.

SEZNAM ZÁVAZNÝCH ÚKOLŮ A LIMITŮ NÁVRHU STÁTNÍHO PLÁNU**I. PROVÁDĚCÍ PLÁN****A. Závazné úkoly a limity v jednotlivých částech plánu****Průmyslová produkce, dodávky a jejich užití**

Vybrané jmenovité úkoly výroby ve hmotných jednotkách¹⁾ (podle seznamu v části B).

Dodávky vybraných výrobků (z tuzemské produkce nebo z dovozu)¹⁾ podle vybraného okruhu odběratelských orgánů (podle seznamu v části B).

Objem dodávek pro vývoz v cenách obchodní parity v členění ZST a KS podle jednotlivých ústředních orgánů (minimální). Objem dodávek z dovozu v cenách obchodní parity v členění ZST a KS podle jednotlivých ústředních orgánů (maximální), z toho pro investiční výstavbu.

Stavebnictví

Termíny dokončení jmenovitých staveb.

Kromě toho pro KNV:

Silnice n. p. — objem mezikrajové výpomoci.

Zemědělství a nákup zemědělských výrobků¹⁾

Vybrané jmenovité úkoly výroby a nákupu ve hmotných jednotkách (podle seznamu v části B).

Lesní hospodářství¹⁾

Těžba dřeva celkem,

z toho: jehličnatá maximální

listnatá minimální.

Vybrané výrobky těžby a dodávek dřeva (podle seznamu v části B).

Objem výkonů v pěstební činnosti (jen pro MZLV celkem).

Z celkových dodávek množství nehroubí.

Vodní hospodářství

Voda fakturovaná v tis. m³/rok,

z toho pro domácnosti v tis. m³/rok.

Doprava

Závazné úkoly se nestanoví.

Spoje¹⁾

Počet účastnických telefonních stanic.

Výkony spojových provozů celkem.

Geologický průzkum

Státní jmenovité úkoly s termínem zahájení geologických prací a předání závěrečné zprávy s výpočtem zásob komisí pro klasifikaci zásob nerostných surovin (z formuláře č. 2). Celkové ověřování zásoby v kategoriích ABC₁C₂ podle projektu, úvahy nebo studie (z formuláře č. 2 a 3 z předběžného a podrobného průzkumu).

Vybrané jmenovité úkoly v inženýrské geologii a hydrogeologii s termínem zahájení a předáním závěrečné zprávy.

Těžba zemního plynu (z formuláře č. 3).

Vnitřní obchod

Závazné úkoly plánu zajištění maloobchodního obratu zbožím jsou shodné s ukazateli plánu průmyslové produkce, dodávek a jejich užití.

Zahraniční obchod

Objem dodávek pro vývoz v cenách OP pro ZST, KS (minimální). Z toho podle jednotlivých ústředních orgánů.²⁾

Objem dodávek z dovozu podle ústředních orgánů v cenách obchodní parity v členění ZST a KS, (maximální),²⁾ z toho pro investiční výstavbu.

Vývoz a dovoz jmenovitých druhů zboží ZST, KS podle nomenklatury zahraničního obchodu.

Stav úvěrových účtů (státních) poskytovaných ZST.

Stav dovozní zadluženosti v měnách kapitalistických států.

Dotace vládní devizové rezervy ve volně směnitelných měnách.

Změna pohledávek a závazků z vývozu do KS.

Školství a kultura

Závazné úkoly pro ministerstva:¹⁾

Počet nově přijímaných posluchačů do denního studia na vysokých školách.

Počet nově přijímaných žáků do denního studia na středních a na odborných školách.

Závazné úkoly pro KNV:

Počet nově přijímaných žáků do středních všeobecně vzdělávacích škol.

Zdravotnictví

Závazné úkoly pro ministerstvo zdravotnictví¹⁾ a SNR:

Počet lékařských míst v ambulantní službě.

Hodnota lázeňských služeb.

Závazné úkoly pro KNV:

Počet lůžek celkem.

Počet lékařských míst v ambulantní službě.

Počet míst v jeslích celkem.

Sociální zabezpečení

Závazné úkoly pro KNV:

Počet míst v zařízeních sociální péče celkem, z toho počet míst v zařízeních pro mládež.

Místní hospodářství

Místní průmysl:

Závazné úkoly se nestanoví.

Sběrné suroviny:

Závazné úkoly se nestanoví.

Komunální služby:

Závazné úkoly se nestanoví.

Rozpočtové organizace a zařízení národních výborů pro komunální služby:

Závazné úkoly se nestanoví.

Výrobní družstva

Závazné úkoly se nestanoví.

Rozvoj vědy a techniky

Cíl, název a pracoviště u státních komplexních úkolů badatelského výzkumu.³⁾

Název, pracoviště, termíny zahájení a ukončení a technickoekonomické parametry řešení státních komplexních, hlavních samostatných úkolů a technickoekonomických studií, výzkumných a vývojových prací.³⁾

Závazné ukazatele plánu investiční výstavby organizací vědy a techniky řízených centrálně a nezbytné strojní investice (přístroje) pro řešení státních úkolů ve výrobních hospodářských jednotkách a v ostatních organizacích včetně nezbytného rozsahu stavebních prací pro jejich zabudování.

Závazné ukazatele finančního plánu (státního rozpočtu) organizací vědy a techniky řízených centrálně, dále neinvestiční prostředky ze státního rozpočtu pro státní úkoly výzkumu a vývoje ve výrobních hospodářských jednotkách a ostatních organizacích a dotace pro některé důležité ústředně sledované, popř. řízené úkoly a činnosti vědy a techniky.

Závazné ukazatele plánu práce centrálně řízených organizací vědy a techniky.

Závazné ukazatele plánu zahraničního obchodu (dovoz strojů a zařízení) centrálně řízených organizací vědy a techniky a dále objemy na dovoz strojů a přístrojů pro státní úkoly výzkumu a vývoje ve výrobních hospodářských jednotkách a ostatních organizacích ceikem a zvláště z KS a ZST.

Platby za pasivní licence.

Centrální rezervy fondu vědy a techniky.

Minimální tvorba fondu technického rozvoje (v rámci soustavy ekonomických nástrojů řízení).

Investiční výstavba

U průmyslových ministerstev, ministerstva stavebnictví, Ústřední správy energetiky, ministerstva zdravotnictví (za zdravotnický průmysl) a ministerstva vnitřního obchodu za hospodářské organizace a u krajských národních výborů za průmyslové, stavební a obchodní podniky a za komunální služby (hospodářské organizace).

Objem jmenovitých investic.

Limit oborových investic,

z toho: na Slovensku

investice CO

investice rozpočtového plánu

čistírny odpadních vod (samostatné akce)

investice pro čistotu ovzduší (samostatné akce)

Seznam zahajovaných jmenovitých staveb.

Základní fondy uváděné do provozu ze jmenovitých investic.

Limit stavebních prací prováděných stavebními podniky pro jmenovité a oborové investice,

z toho na Slovensku.

V případě, že by se nepříznivě vyvíjela rozestavenost v oblasti oborových investic, ještě celkový součet rozpočtových nákladů zahajovaných oborových investic.

U ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství (odděleně za státní statky, JZD, lesnictví a vodní hospodářství), dopravy, zahraničního obchodu, školství a kultury, zdravotnictví (kromě zdravotnického průmyslu), národní obrany a vnitra, Ústřední správy spojů, Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků, Ústřední správy výzkumu a těžby radioaktivních surovin, Ústřední správy geodézie a kartografie, Správy státních hmotných rezerv, ČSAV, SKVT, Ústředního úřadu geologického, Československého rozhlasu a televize, krajských národních výborů a Národního výboru hlavního města Prahy (bez průmyslových, stavebních a obchodních podniků a podniků komunálních služeb), Slovenské národní rady, Kanceláře presidenta republiky, Ústřední komise lidové kontroly a statistiky, Ústředního výboru Národní fronty (jen za

ČSTV) a ÚRO souhrnně za všechny organizace v oboru jejich působnosti.

Objem jmenovitých investic.

Limit nejmenovitých investic (u KNV zvláště za hospodářské a zvláště za rozpočtové organizace),

z toho: na Slovensku

investice CO

investice rozpočtového plánu

čistírny odpadních vod (samostatné stavby)

investice pro čistotu ovzduší (samostatné akce)

u KNV též objem investic na bytovou výstavbu (výjimečně i pro některé jiné úseky).

Seznam zahajovaných jmenovitých staveb.

Kapacity uváděné do provozu. U bytové výstavby KNV limit počtu státních bytů a počtu stabilizačních družstevních bytů.

Základní fondy uváděné do provozu z celkových investic.

Limit stavebních prací prováděných stavebními podniky pro investice a generální opravy,

z toho na Slovensku.

V případě, že by se nepříznivě vyvíjela rozestavenost v oblastech nejmenovitých investic, ještě celkový součet rozpočtových nákladů zahajovaných nejmenovitých investic bez drobných podnikových a místních investic.

Projektové práce

V seznamech prvního stupně projektové dokumentace jmenovitých staveb.

Název akce.

Termín dokončení prvního stupně projektové dokumentace (čtvrtletí a rok).

Termín schválení prvního stupně projektové dokumentace (čtvrtletí a rok).

Určení generálního projektanta.

V seznamech staveb centrálně posuzovaných.

Název akce.

Práce

Plán počtu pracovníků a mezd:

Limit počtu pracovníků za resort (krajský národní výbor) celkem (maximální), z toho na Slovensku (bez centrálně řízených organizací vědy a techniky). Pro ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství se stanoví limit počtu pracovníků odděleně za odvětví zemědělství, lesnictví a vodního hospodářství.

Relace základního mzdového fondu k objemu výkonů (vyjádřených ve zpřesněných ukazatelích

popř. v hodnotovém ukazateli), resp. absolutní základní mzdový fond v hospodářských organizacích resortů s komplexní hmotnou zainteresovaností na zisku. Obdobně mohou být stanoveny úkoly v dalších organizacích (např. lesnictví).

Mzdový fond organizací, v nichž nebude uplatněna komplexní hmotná zainteresovanost na hrubém důchodu nebo na zisku (např. rozpočtové organizace) — bez centrálně řízených organizací vědy a techniky (pouze v resortech, v jejichž hospodářských organizacích bude uplatněna komplexní hmotná zainteresovanost na hrubém důchodu nebo na zisku). Obdobně se stanoví mzdový fond pro hospodářství národních výborů za organizace, v nichž nebude uplatněna komplexní hmotná zainteresovanost na hrubém důchodu nebo na zisku.

Mzdový fond za resort celkem (bez centrálně řízených organizací vědy a techniky) v resortech, kde nebude uplatněna komplexní hmotná zainteresovanost na hrubém důchodu nebo na zisku.

Kromě celku za resort:

Centrálně řízené organizace vědy a techniky.

Limit počtu pracovníků.

Mzdový fond.

Plán nábora pracovních sil:

(státní plán nábora pracovních sil).

Počty pracovníků, které mají národní výbory za úkol získat nábořem:

- pro báňské, hutní a stavební podniky v krajích s trvalým nedostatkem pracovních sil;
- pro doosídlení pohraničních okresů;
- pro státní statky v pohraničí (počty celosezónních zemědělských pracovníků);
- pro cukrovarskou kampaň v jiných krajích.

Plán kádrů:

Příprava kvalifikovaných dělníků pro resort v členění podle krajů a pohlaví.

Příprava kvalifikovaných dělníků pro hospodářství národních výborů pro kraj v členění podle odvětví a pohlaví.

Bilance rozdělení dorostu v krajích.

Nábor dorostu do učebních a pracovních míst v krajích podle resortů.

Rozdělení absolventů vysokých a středních odborných škol za ČSSR, celkem, z toho na Slovensku.

Finance, náklady a hrubý důchod

Závazné úkoly se nestanoví.

Ceny

Stanoví se prováděcí pokyny pro úpravu cen popř. konkrétní změny cen.

B. Závazné úkoly hmotné struktury produkce, dodávek a jejich užití na rok 1966

Název oboru, skupiny nebo podskupiny výrobků, případně výrobku	Číslo jednotné klasifikace	Měrná jednotka	Výroba, těžba, sběr, výkup	Dovoz	Vývoz	Vnitřní obchod	Ostatní dodávky	
							celkem	z toho závazné úkoly dodávek pro vybrané resorty
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Zrny celkem	001 1-6	tis. t	Z	Z	Z	-	-	MZLV, MPP
z toho:								
pšenice (merkantil)	001 1	t	Z	Z	-	-	-	MZLV, MPP
žito (merkantil)	001 2	t	Z	Z	-	-	-	MPP
ječmen sladovnický	001 31	t	Z	Z	Z	-	-	MZLV, MPP
Brambory rané, polorané a pozdní	003 1,2	t	Z	-	-	-	-	MPP, MNO, MV, ÚSN
Semeno řepky olejné	011 114	t	Z	-	-	-	-	MPP
Cukrovka pro technické zpracování	013 11	t	Z	-	-	-	-	MPP
Jatečná zvířata celkem	-	t. ž. v.	Z	-	-	-	-	-
Kravné mléko syrové	031 511	tis. l	Z	-	-	-	-	-
Konzumní vejce slepičí čerstvá netříděná	041 61	tis. ks	Z	-	-	-	-	-
Surové dříví užitkové jehličnaté	052 1	tis. plm b. k.	Z-dodávky max.	-	-	-	-	-
Výřezy a sloupovina jehličnatá	052 11, 2, 3, 4	tis. plm b. k.	-	Z	Z	-	-	MSP
Dříví jehličnaté	052 16	tis. plm b. k.	-	-	Z	-	-	MCHP
Vlákninové dříví jehličnaté	052 18	tis. plm b. k.	-	-	Z	-	-	MCHP
Surové dříví užitkové listnaté	052 2	tis. plm b. k.	Z-dodávky min.	-	-	-	-	-
Černé uhlí energetické	101 1	tis. t	-	Z	Z	Z	-	MHD, MD
		tis. t m. p.						
Uhlí vhodné pro koksování	101 2	tis. t	-	-	Z	-	-	MHD
Černé uhlí vhodné pro koksování mezinárodní klasifikace II, III, IV, V, A, V, B	102 11, 2, 3, 5	tis. t	-	-	Z	-	-	MHD
Černé uhlí, vhodné pro koksování mezinárodní klasifikace V, C a V, D	101 26	tis. t	-	-	Z	-	-	MHD
Černé uhlí vhodné pro koksování mezinárodní klasifikace VI, A a VI, B	101 27	tis. t	-	-	Z	-	-	MHD
Hnědé uhlí a lignit	102	tis. t	-	-	Z	Z	-	MHD, MD
		tis. t m. p.						
Ropa	105	tis. t	-	Z	-	-	-	MCHP
Koks (bez hnědouhel. polokoksu)	107 1, 2, 3	tis. t	Z (bez MSP)	Z	Z	Z	-	MHD

Název oboru, skupiny nebo podskupiny výrobků, případně výrobku	Číslo jednotné klasifikace	Měrná jednotka	Výroba, těžba, sběr, výkup	Dovoz	Vývoz	Vnitřní obchod	Ostatní dodávky	
							celkem	z toho závazné úkoly dodávek pro vybrané resorty
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Zemní plyn naftový	109 2	mil. m ³	Z	Z	Z	—	—	u všech podle seznamu ⁴⁾
Svítiplyn	108 4	mil. m ³	Z (bez MSP)	—	—	—	—	
Lhké a těžké topné oleje	111 51, 2	tis. t	—	—	—	Z	—	MHD, MCHP, MD, MSv
Elektrická energie	117 6	tis. kWh	—	—	—	—	—	MP, MHD, MCHP, MTS, MVS, MSv, MSP, MPP, MD
Železné rudy a koncentráty	121 1	tis. t tis. t Fe	Z	Z	—	—	—	MHD, MTS, MVS
Manganové rudy a koncentráty	121 2	tis. t	—	Z	—	—	—	MHD, ÚSVTRS
Zinek	181 111 (8. 400— 413, 447, 451-453)	t	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Cín	181 311 (8. 900— 912)	t	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Olovo	181 611 (8. 600— 605, 701 — 702, 707)	t	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Nikl	182 31 (8. 300— 314, 403 — 405)	t	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Měď	182 41 (8. 000— 005, 101 — 103, 500-503)	t	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Trubky z mědi a jejich slitin	192 43	t	Z	Z	—	—	—	MVS, MVS
Dráty a dynamopasy z mědi a jejich slitin	192 44	t	Z	Z	—	—	—	MTS, MVS

Název oboru, skupiny nebo podskupiny výrobků, případně výrobku	Číslo jednotné klasifikace	Měrná jednotka	Výroba, těžba, sběr, výkup	Dovoz	Vývoz	Vnitřní obchod	Ostatní dodávky	
							celkem	z toho závazné úkolů dodávek pro vybrané resorty
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Dusíkatá hnojiva (včetně močoviny, pro hnojení)	251 1, 411, 421, 431, 441, 451, 461, 471, 491	tN	Z	Z	Z	—	—	MCHP, MZLV
Fosforečná hnojiva	251 2, 412, 422, 432, 442, 452, 462, 472, 492	t P ₂ O ₅	Z	Z	Z	—	—	MCHP, MZLV
Draselná hnojiva	251 3, 413, 423, 433, 443, 453, 463, 473, 493	t K ₂ O	Z	Z	—	—	—	MZLV MCHP,
Přírodní kaučuk a latex	271 1, 3	t	—	Z	—	—	—	MCHP, MTS, MSP, MPP
Syntetický kaučuk a latex	271 2, 4	t	Z	Z	Z	—	—	MCHP, MTS, MSP
Osobní automobily a jejich užitkové a účelové modifikace	444	ks	Z	Z	Z	Z	—	—
Nákladní automobily a jejich účelové modifikace do 5 t	445 11, 2, 3 445 511, 2, 3	ks	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Nákladní automobily a jejich užitkové modifikace nad 5 do 8 t	445 14, 445 514	ks	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Nákladní automobily a jejich užitkové modifikace nad 8 do 16 t	445 15, 6, 7 445 515, 6, 7	ks	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Tahače návěsů na podvozu do 16 t	445 311-6	ks	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Automobilové návěsy pro užitečné zatížení do 13 t	446 21-4	ks	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Autobusy	447	ks	Z	Z	Z	—	—	MNO, MV, KNV
Osobní trolejbusy	448 1	ks	Z	Z	Z	—	—	KNV

Název oboru, skupiny nebo podskupiny výrobků, případně výrobku	Číslo jednotné klasifikace	Měrná jednotka	Výroba, těžba, sběr, výkup	Dovoz	Vývoz	Vnitřní obohod	Ostatní dodávky	
							celkem	z toho závazné úkony dodávek pro vybrané resorty
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Elektrické traťové lokomotivy na střídavý proud a dvou- proudové	456 12, 3	ks	Z	Z	Z	—	—	MD
Motorové lokomotivy s mecha- nickým, hydraulickým a elek- trickým přenosem výkonu do 750 k	457 1, 21, 22 457 271, 2 457 371, 2	ks	Z	Z	Z	—	—	všichni odběratelé
Motorové lokomotivy s mecha- nickým, hydraulickým a elek- trickým přenosem výkonu nad 750 k	457 23—5 457 33—5 457 273-6 457 373-6	ks	Z	Z	Z	—	—	MD
Tramvaje a tramvajové soupravy	458 4	ks	Z	—	Z	—	—	KNV
Skřípcové stavy	622 43	ks	Z	Z	Z	—	—	MSP
Jednoválcové a dvouválcové okrouhlé pletací stroje na malý průměr	622 631,2	ks	Z	Z	Z	—	—	MSP
Jednolůžkové a dvouložkové okrouhlé pletací stroje na veliký průměr	622 633,4	ks	Z	Z	Z	—	—	MSP
Osinky vláknité	581 81	t	—	Z	—	—	—	MSv, MCHP
Vápno (bez odpadních)	585 31, 2, 3, 4	t	Z	—	—	Z	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Osinkocementové krytiny	591 6	tis. m ² / 0,43 cm	—	—	—	Z	—	—
Nepálené zdicí materiály bez ostatních nepálených zdicích materiálů	595 1, 2, 3	tis. c. j.	—	—	—	Z	—	—
Pálené zdicí materiály bez cihel a tvarovek komínových	596 11,2	tis. c. j.	—	—	—	Z	—	—
Keramické dlaždice	597 311	m ²	—	—	—	Z	—	—
Keramické obkládačky (bez obkládačkových střepeň)	597 51, 2, 3	m ²	—	—	Z	Z	—	—
Cihlářský magnezit	598 311	t	—	—	Z	—	—	—
Ocelářský magnezit	598 312	t	—	—	Z	—	—	—
Zásadité tvarové prvky	598 32	t	—	—	Z	—	—	—
Jehličnaté řezivo	605 1	tis. m ³	Z	Z	Z	Z	—	všechny podle seznamu ⁴⁾

II. PĚTILETÝ PLÁN

A. Závazné úkoly a limity v jednotlivých částech plánu

Průmyslová produkce, dodávky a jejich užití

Vybrané jmenovité úkoly ve hmotných jednotkách¹⁾ (podle seznamu v části B).

Dodávky vybraných výrobků (z tuzemské produkce nebo z dovozu) podle vybraného okruhu odběratelských orgánů (podle seznamu v části B).

Objem dodávek pro vývoz v cenách obchodní parity v členění ZST a KS a podle jednotlivých ústředních orgánů (minimální).

Objem dodávek z dovozu v cenách obchodní parity v členění ZST a KS podle jednotlivých ústředních orgánů (maximální), z toho pro investiční výstavbu.

Stavebnictví

Tituly a termíny dokončení jmenovitých staveb. Kromě toho pro KNV:

Silnice n. p. — objem mezikrajské výpomoci.

Zemědělství a nákup zemědělských výrobků¹⁾

Vybrané jmenovité úkoly výroby a nákupu ve hmotných jednotkách (podle seznamu v části B).

Lesní hospodářství¹⁾

Výměra holín na lesní půdě k 31. 12. 1970.

Těžba dřeva celkem,

z toho: jehličnatá maximální
listnatá minimální.

Vybrané výrobky těžby a dodávek dřeva (podle seznamu v části B).

Vodní hospodářství

Voda fakturovaná v tis. m³/rok,

z toho: pro domácnosti v tis. m³/rok.

Doprava

Závazné úkoly se nestanoví.

Spoje¹⁾

Počet účastnických telefonních stanic.

Geologický průzkum

Staní jmenovité úkoly s termínem zahájení geologických prací a předání závěrečné zprávy

s výpočtem zásob Komisi pro klasifikaci zásob nerostných surovin (formuláře č. 2 a 3), celkové ověřené zásoby v kategoriích AB, C₁, C₂ podle projektu, úvahy nebo studie (formuláře č. 3 a 4).

Vybrané jmenovité úkoly v inženýrské geologii a hydrogeologii s termínem zahájení prací a předání závěrečné zprávy.

Těžba zemního plynu.

Vnitřní obchod

Závazné úkoly plánu zajištění maloobchodního obratu zbožím jsou shodné s ukazateli plánu průmyslové produkce, dodávek a jejich užití.

Zahraněční obchod

Objem dodávek pro vývoz v cenách o. p. pro ZST a KS a podle jednotlivých ústředních orgánů.

Objem dodávek z dovozu v cenách o. p. ze ZST a KS podle jednotlivých ústředních orgánů, z toho pro investiční výstavbu.

Vývoz a dovoz jmenovitých druhů zboží podle nomenklatury zahraničního obchodu, ZST, KS.

Stav dovozní zadluženosti v měnách KS.

Stav poskytnutých úvěrů (státních) ZST.

Změna vývozních pohledávek a závazků ve styku s KS.

Dotace vládní devizové rezervy ve volně směnitelných měnách.

Školství a kultura

Viz seznam úkolů prováděcího plánu.

Zdravotnictví

Viz seznam úkolů a limitů prováděcího plánu.

Sociální zabezpečení

Viz seznam úkolů a limitů prováděcího plánu.

Místní hospodářství

Místní průmysl:

Závazné úkoly se nestanoví.

Sběrné suroviny:

Závazné úkoly se nestanoví.

Komunální služby:

Závazné úkoly se nestanoví.

Rozpočtové organizace a zařízení národních výborů pro komunální služby:

Závazné úkoly se nestanoví.

Výrobní družstva

Závazné úkoly se nestanoví.

Věda a technika

Viz seznam úkolů a limitů prováděcího plánu.

Investiční výstavba

U průmyslových ministerstev, ministerstva stavebnictví, Ústřední správy energetiky, ministerstva zdravotnictví (za zdravotnický průmysl) a ministerstva vnitřního obchodu za hospodářské organizace a u krajských národních výborů za průmyslové, stavební a obchodní podniky a za komunální služby (hospodářské organizace):

Celkový limit jmenovitých a oborových investic v jednotlivých letech

z oborových investic:

objem na Slovensku

investice rozpočtového plánu

čistírny odpadních vod (samostatné stavby)
investice pro čistotu ovzduší (samostatné akce)

tituly, rozpočtové náklady, projektované kapacity a termíny uvádění kapacit do provozu jmenovitých staveb.

Součet rozpočtových nákladů staveb jmenovitých a oborových staveb centrálně posuzovaných (limit v jednotlivých letech).

Základní fondy uváděné do provozu za celou pětiletku ze jmenovitých investic.

Limit stavebních prací prováděných stavebními podniky pro jmenovité a oborové investice v jednotlivých letech, z toho na Slovensku.

U ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství (odděleně za státní statky, JZD, lesnictví a vodní hospodářství), dopravy, zahraničního obchodu, školství a kultury, zdravotnictví (kromě zdravotnického průmyslu), národní obrany a vnitra, Ústřední správy spojů, Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků, Ústřední správy výzkumu a těžby radioaktivních surovin, Ústřední správy geodézie a kartografie, Správy státních hmotných rezerv, ČSAV, SKVT, Ústředního geologického úřadu, Československého rozhlasu, Československé televize, krajských národních výborů a Národního výboru hlavního města Prahy (bez průmyslových, stavebních a obchodních podniků a podniků ko-

munálních služeb), Slovenské národní rady, Kanceláře presidenta republiky, Ústřední komise lidové kontroly a statistiky, Ústředního výboru Národní fronty (jen za ČSTV) a ÚRO souhrnně za všechny organizace v oboru jejich působnosti.

Celkový limit investic v jednotlivých letech (u KNV zvlášť za rozpočtové a zvlášť za hospodářské organizace), z nejmenovitých investic

objem na Slovensku

investice rozpočtového plánu

čistírny odpadních vod (samostatné stavby)

investice pro čistotu ovzduší (samostatné akce)
u KNV též objem investic na bytovou výstavbu (výjimečně odděleně i pro některé jiné úseky).

Tituly, rozpočtové náklady projektované kapacity a termíny uvádění kapacit do provozu u jmenovitých staveb.

Součet rozpočtových nákladů jmenovitých staveb a nejmenovitých staveb centrálně posuzovaných (limit v jednotlivých letech).

Kapacity uváděné do provozu v jednotlivých letech z celkových investic. U bytové výstavby KNV limit počtu státních bytů a počtu stabilizačních družstevních bytů.

Základní fondy uváděné do provozu za celou pětiletku z celkových investic.

Limit stavebních prací prováděných stavebními podniky pro investice a generální opravy v jednotlivých letech,

z toho na Slovensku.

Projektové práce

Závazné úkoly se nestanoví.

Práce

V části „Plán počtu pracovníků a mezd“ jsou závazné úkoly pětiletého plánu shodné se závaznými úkoly prováděcího plánu. Část „Plán nábory pracovních sil, neobsahuje pro pětiletku závazné úkoly.

Plán kádrů má tyto závazné úkoly:

Příprava kvalifikovaných dělníků pro resort v členění podle krajů a pohlaví.

Příprava kvalifikovaných dělníků pro hospodářství národních výborů pro kraj v členění podle odvětví a pohlaví.

Bilance rozdělení dorostu v kraji.

Nábor dorostu do učebních a pracovních míst v kraji podle resortů.

Počty posluchačů (žáků) nově přijímaných do prvních ročníků denního studia za ČSSR celkem, z toho na Slovensku.

Finance, náklady a hrubý důchod

Za státní hospodářské organizace řízené ústředně i krajskými národními výbory, u kterých budou uplatněny zásady nové soustavy plánovitého řízení se stanoví:

Tvorba fondu technického rozvoje. Odvody (podíly, příp. dotace) se stanoví samostatně, zpravidla při stanovení směrnic pětiletého plánu.

Za ostatní státní hospodářské organizace řízené ústředně i krajskými národními výbory se stanoví:

Snížení vlastních nákladů v ‰³)

Podíl zásob v hal. na 1 Kčs výkonů³)

Tvorba fondu technického rozvoje³)

Za rozpočtové a příspěvkové organizace řízené ústředně se stanoví neinvestiční výdaje na vědu a výzkum prováděný ústředně řízenými organizacemi celkem.

Ceny

Závazné úkoly se nestanoví.

B. Závazné úkoly hmotné struktury produkce, dodávek a jejich užití na léta 1966—1970

Název oboru, skupiny nebo podskupiny výrobků, případně výrobku	Číslo jednotné klasifikace	Měrná jednotka	Výroba, těžba, sběr, výkup	Dovoz	Vývoz	Vnitřní obchod	Ostatní dodávky	
							celkem	z toho závazné úkoly dodávek pro vybrané resorty
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Zrny celkem	001 1—6	tis. t	Z	Z	Z	—	—	MZLV, MPP
Pšenice (merkantil)	001 1	t	Z	Z	—	—	—	MZLV, MPP
Brambory rané, polorané a pozdní	003 1, 2	t	Z	—	—	Z	—	MPP, MNO, MV, ÚSN
Semeno řepky olejné	011 114	t	Z	—	—	—	—	MPP
Cukrovka pro technické zpracování	013 11	t	Z	—	—	—	—	MPP
Jatečná zvířata celkem	—	t ž. v.	Z	—	—	—	—	—
Kravné mléko syrové	031 511	tis. l	Z	—	—	—	—	—
Konzumní vejce slepičí čerstvá netříděná	011 017	tis. ks	Z	—	—	—	—	—
Surové dříví užitkové jehličnaté	052 1	tis. plm b. k.	Z-dodáv- ky max.	—	—	—	—	—
Surové dříví užitkové listnaté	052 2	tis. plm b. k.	Z-dodáv- ky min.	—	—	—	—	—
Černé uhlí energetické	101 1	tis. t	—	Z	Z	Z	—	MHD, MD
		tis. t m. p.						
Černé uhlí vhodné pro koksování	101 2	tis. t	—	—	Z	Z	—	MHD
Černé uhlí vhodné pro kokso- vání mezinárodní klasifikace II, III, IV, V. A, V. B.	101 21, 2, 3, 5	tis. t	—	—	Z	—	—	MHD
Černé uhlí vhodné pro kokso- vání mezinárodní klasifikace V. C, V. D.	101 26	tis. t	—	—	Z	—	—	MHD
Černé uhlí vhodné pro koksování mezinárodní klasifikace VI. A a VI. B.	101 27	tis. t	—	—	Z	—	—	MHD
Hnědé uhlí a lignit	102	tis. t	—	—	Z	Z	—	MHD, MD MCHP
		tis. t m. p.						
Rops	105	tis. t	—	Z	—	—	—	—
Koks (bez hnědouhel. polokoksu)	107 1, 2, 3	tis. t	Z (bez MSP)	Z	Z	Z	—	MHD
Zemní plyn naftový	108 2	mil. m ³	Z	Z	Z	—	—	MHD, MCHP
Lehké a těžké topné oleje	111 51, 2	tis. t	—	—	—	Z	—	MHD, MCHP MSV, MD
Železné rudy a koncentráty	121 1	tis. t	Z	Z	—	—	—	MHD, MST, MVS
		tis. t Fe						
Manganové rudy a koncentráty	121 2	tis. t	Z	—	—	—	—	MHD, ÚSVTRS

Název oboru, skupiny nebo podskupiny výrobků, případně výrobku	Číslo jednotné klasifikace	Měrná jednotka	Výroba, těžba, sběr, výkup	Dovoz	Vývoz	Vnitřní obchod	Ostatní dodávky	
							celkem	z toho závazné úkoly dodávek pro vybrané resorty
I	2	3	4	5	6	7	8	9
Zinek	181 111 (č. 400— 413, 447— 451, 453)	t	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Cín	181 311 (č. 900 — 912)	t	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Olovo	181 611 (č. 600 — 605, 701— 702, 707)	t	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Nikl	182 31 (č. 300— 314, 403 — 405)	t	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Měď	182 41 (č. 000— 005, 101 — 103 103, 500 — 503)	t	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Trubky z mědi a jejích slitin	192 43	t	Z	Z	—	—	—	MTS, MVS
Dráty a dynamopasy z mědi a jejích slitin	192 44	t	Z	Z	—	—	—	MTS, MVS
Dusíkatá hnojiva (včetně močoviny pro hnojení)	251 1, 411, 421, 431, 441, 451, 461, 471, 491,	t N	Z	Z	Z	—	—	MCHP, MZLV
Fosforečná hnojiva	251 2, 412, 422, 432, 442, 452, 462, 472, 492	t P ₂ O ₅	Z	Z	Z	—	—	MCHP, MZLV
Draselná hnojiva	251 3, 413, 423, 433, 443, 453, 463, 473, 493	t K ₂ O	—	Z	—	—	—	MCHP, MZLV
Přírodní kaučuk a latex	271 1, 3	t	—	Z	—	—	—	MCHP, MTS, MSP, MPP

Název oboru, skupiny nebo podskupiny výrobků, případně výrobku	Číslo jednotné klasifikace	Měrná jednotka	Výroba, těžba, sběr, výkup	Dovoz	Vývoz	Vnitřní obchod	Ostatní dodávky	
							celkem	z toho závazné úkoly dodávek pro vybrané resorty
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Syntetický kaučuk a latex	271, 2, 4	t	X	Z	X	—	—	MCHP, MTS, MSP
Osobní automobily a jejich užitkové a účelové modifikace	444	ks	Z	Z	Z	X	—	—
Nákladní automobily a jejich účelové modifikace do 5 t	445 11, 2, 3 445 511, 2, 3	ks	X	X	X	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Nákladní automobily a jejich účelové modifikace nad 5 do 8 t	445 14, 445 514	ks	X	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Nákladní automobily a jejich účelové modifikace nad 8 do 16 t	445 15, 6, 7 445 515, 6, 7	ks	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Tahače návěsů na podvozku do 16 t	445 311 -6	ks	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Automobilové návěsy pro užitečné zatížení do 18 t	446 21 -4	ks	Z	Z	Z	—	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Autobusy	447	ks	Z	Z	Z	—	—	MNO, MV, KNV
Osobní trolejbusy	448 1	ks	Z	Z	Z	—	—	KNV
Elektrické traťové lokomotivy na střídavý proud a dvou-proudové	456 12, 3	ks	Z	Z	Z	—	—	MD
Motorové lokomotivy s mechanickým, hydraulickým a elektrickým přenosem výkonu do 750 k	457 1, 457 21, 2, 457 271, 2, 457 371, 2	ks	Z	Z	Z	—	—	všechni odběratelé
Motorové lokomotivy s mechanickým, hydraulickým a elektrickým přenosem výkonu nad 750 k	457 23-5, 457 36-5, 457 273 -6, 457 373 -6	ks	Z	Z	Z	—	—	MD

Název oboru, skupiny nebo podskupiny výrobků, případně výrobku	Číslo jednotné klasifikace	Měrná jednotka	Výroba, těžba, sběr, výkup	Dovoz	Vývoz	Vnitřní obchod	Ostatní dodávky	
							celkem	z toho závazné úkoly dodávek pro vybrané resorty
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Tramvaje a tramvajové soupravy	458 1	ks	Z	—	Z	—	—	KNV
Skřípeové stavy	522 43	ks	Z	Z	Z	—	—	MSP
Jednoválcové a dvouválcové okrouhlé pletací stroje na malý průměr	522 631,2	ks	Z	Z	Z	—	—	MSP
Jednolůžkové a dvoulůžkové okrouhlé pletací stroje na velký průměr	522 633,4	ks	Z	Z	Z	—	—	MSP
Osínky vláknité	581 81	t	—	Z	—	—	—	MSv, MCHP
Vápno (bez odpadních)	585 31, 2, 3, 4,	t	Z	—	—	Z	—	všechny podle seznamu ⁴⁾
Cihlářský magnezit	598 311	t	—	—	Z	—	—	—
Ocelářský magnezit	598 312	t	—	—	Z	—	—	—
Zásadité tvarové prvky	598 32	t	—	—	Z	—	—	—
Řezivo jehličnaté	606 1	tis. m ³	Z	Z	Z	Z	—	všechny podle seznamu ⁴⁾

1) V členění ČSSR, z toho Slovensko.

2) Společné ukazatele zahraničního obchodu a plánu průmyslové produkce, dodávek a jejich užití.

3) V prováděcím plánu se ukazatele u věcných částí plánu týkají jen nových úkolů.

4) Všechny ústřední orgány a KNV, které předkládají SPK návrhy a informace o potřebě a dodávkách (podle Seznamu hmotných ukazatelů plánu průmyslové, lesní a zemědělské produkce).

5) Náplň ukazatelů, popřípadě odchylky budou dohodnuty s SPK.